

Số 107-108 Tháng 6,7/2020

CHUYÊN ĐỀ:

**NHẢM MỤC TIÊU VÀO THỂ THAO – XU HƯỚNG
MỚI CỦA KHỦNG BỐ TRÊN THẾ GIỚI?**

LỜI NÓI ĐẦU

Trong những năm gần đây, hoạt động khủng bố trên thế giới diễn ra hết sức phức tạp, không ngừng gia tăng cả về số vụ, quy mô, phương thức và tính chất ngày càng mạnh động, nguy hiểm, đe dọa nghiêm trọng đến an ninh của nhiều quốc gia. Trong đó, nạn khủng bố tại các hoạt động TDTT diễn biến khó lường.

Trong lịch sử xã hội, hoạt động khủng bố đã có từ lâu, nhưng thế kỷ XVIII nhìn chung vẫn chỉ giới hạn trong phạm vi quốc gia. Thế kỷ XIX, hoạt động khủng bố bắt đầu vượt ra khỏi biên giới quốc gia. Từ những năm 1940 đến năm 1960, khủng bố bắt đầu diễn ra ở quy mô lớn, từ năm 1990 đến nay, phá hoại nghiêm trọng đến hòa bình, ổn định và sự phát triển trên thế giới.

Vì vậy, việc nâng cao nhận thức, sớm nhận diện và có biện pháp phòng, chống khủng bố có ý nghĩa hết sức quan trọng đối với công tác bảo vệ an ninh quốc gia, bảo đảm trật tự, an toàn xã hội. Đặc biệt, là trong giai đoạn hiện nay, khi Việt Nam tham gia nhiều tổ chức, diễn đàn quan trọng trên thế giới và năm 2021, đối với thể thao còn vinh dự là chủ nhà Sea Games 31 và Para Games 11.

Chính vì vậy, chuyên đề lần này, Ban biên tập xin gửi tới quý độc giả các vấn đề liên quan đến khủng bố trong thể thao, các bài học kinh nghiệm và một số giải pháp chống khủng bố của các quốc gia đang cai các sự kiện lớn hoặc Thế vận hội trên thế giới.

Ban biên tập

MỤC LỤC

Lời nói đầu	2
Khủng bố tại các sự kiện thể thao	4
Chủ nghĩa khủng bố: Những sự kiện gần đây và sự lo ngại cho tương lai	17
Quản lý an toàn và an ninh cho Olympic Athens 2004	48
Kiểm soát an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008	52
Chiến lược đảm bảo an ninh tại Olympic và Paralympic London 2012	79
Các vụ khủng bố đẫm máu trong lịch sử thể thao thế giới	116

KHỦNG BỐ TẠI CÁC SỰ KIỆN THỂ THAO

Định nghĩa khủng bố

Không có định nghĩa nào về “khủng bố” được toàn thể mọi người chấp nhận. Tuy nhiên, nói rộng ra, khủng bố là việc sử dụng bạo lực và sự đe dọa có chủ ý và có hệ thống, trong đó các hành động nhằm đạt được hoặc gây ảnh hưởng đến mục đích chính trị, tôn giáo hoặc ý thức hệ. Các hành động khủng bố cũng thường hướng tới việc chống lại thường dân hoặc những người không trực tiếp chiến đấu.

Thuật ngữ “khủng bố” lần đầu tiên được sử dụng vào những năm 1700 để mô tả hành động của những người Jacobin trong cuộc Cách mạng Pháp - “Triều đại khủng bố”. Tuy nhiên, có thể nói, các hành động theo phong cách “khủng bố” vẫn diễn ra chừng nào còn có tranh chấp chính trị và ý thức hệ.

Ở Úc, các hành vi khủng bố là hành vi phạm tội theo Bộ luật Hình sự năm 1995. Một "hành động khủng bố" được định nghĩa là một hành động, hoặc đe dọa hành động, nhằm mục đích ép buộc hoặc hăm dọa công chúng hoặc bất kỳ chính phủ nào nhằm thúc đẩy chính trị, tôn giáo, hoặc nguyên nhân ý thức hệ; và điều đó gây ra:

- Tử vong, gây tổn hại nghiêm trọng hoặc gây nguy hiểm cho một người (trừ người thực hiện hành vi);
- Thiệt hại nghiêm trọng đối với tài sản;

- Nguy hiểm nghiêm trọng đối với sức khỏe hoặc sự an toàn của cộng đồng; hoặc là

- Can thiệp nghiêm trọng, phá vỡ hoặc phá hủy cơ sở hạ tầng quan trọng như mạng viễn thông, hệ thống điện, hệ thống cơ sở vật chất quốc gia.

Hành động khủng bố không bao gồm việc tham gia vận động, phản kháng, bất đồng chính kiến hoặc hành động công nghiệp (đình công/ bãi công) khi một người không có ý định kích động vũ lực hoặc bạo lực hoặc gây tổn hại cho người khác.

Đạo luật sửa đổi về luật pháp an ninh (chủ nghĩa khủng bố) năm 2002 có hiệu lực vào năm 2003. Luật được thiết lập để tăng cường khả năng của Khối thịnh vượng chung trong việc chống khủng bố và phản quốc, và thực hiện các mục đích liên quan. Bao gồm:

- Định nghĩa về “hành động khủng bố”,
- Đưa ra các hành vi phạm tội hình sự hóa các hành vi liên quan đến việc lên kế hoạch và thực hiện hành vi khủng bố;
- Đưa ra các hành vi phạm tội hình sự hóa sự tham gia của một người có liên quan hoặc có liên kết với một tổ chức khủng bố; và
- Trao cho Tổng chương lý quyền trục xuất (cấm) một tổ chức khủng bố.

Tại sao thể thao là một mục tiêu của khủng bố?

Thể thao và các sự kiện quy mô lớn liên quan của nó hiện được coi là mục tiêu tiềm năng cho các hoạt động khủng bố vì một số lý do. Chúng có thể bao gồm:

- Tạo ra một diễn đàn quốc tế;
- Tạo ra tiêu điểm truyền thông đại chúng;
- Liên kết thể thao với bản sắc dân tộc; và
- Tạo ra con đường lớn để gây tổn hại cho các thương hiệu tài trợ quốc tế.

Manchester United bổ nhiệm Giám đốc chống khủng bố toàn thời gian. (Simon Stone, BBC sport, 18 tháng 1 năm 2017).

Manchester United cho biết họ là câu lạc bộ thể thao đầu tiên ở Anh bổ nhiệm giám đốc chống khủng bố chính thức. Chức vụ này đã từng được một cựu thanh tra của cơ quan điều tra chuyên môn thuộc Cảnh sát Greater Manchester đảm nhiệm. Việc bổ nhiệm diễn ra giữa lúc các biện pháp an ninh bổ sung quan trọng được đưa ra tại Old Trafford trong những ngày thi đấu.

Báo cáo của Nghị viện làm nổi bật vấn đề an ninh đè nặng lên giá thầu Olympic Paris. (David Owen, Inside the Games, 12 tháng 7 năm 2016).

Thảo luận về kết luận cuộc điều tra của Quốc hội Pháp gồm 300 trang về vụ tấn công khủng bố hồi năm 2015 ở thủ đô của nước Pháp đã giết chết 147 người. An ninh có lẽ là mối ngờ vực lớn nhất đánh mạnh vào cuộc đấu thầu đăng cai TVH vì Paris muốn giành quyền tổ chức Thế vận hội lần thứ ba. Hồ sơ ứng cử viên Olympic của thành phố nước Pháp giai đoạn một cho biết nguy cơ khủng bố đã được đánh giá là cao.

Các giải đấu, đặc biệt là những giải đấu ở cấp độ toàn cầu, ngày càng trở thành mục tiêu của khủng bố. Vụ bắt cóc con tin tại Thế vận hội Munich năm 1972 là lần đầu tiên một giải đấu

thể thao quy mô lớn được sử dụng để nêu bật một mục đích chính trị như vậy. Kể từ thời điểm này, việc tập trung làm giảm thiểu nguy cơ và lập kế hoạch bảo đảm an ninh cho các giải đấu lớn đã tăng theo cấp số nhân.

- *AOC ký thỏa thuận với AFP để được tư vấn về đảm bảo an toàn và bảo mật. Truyền thông của Ủy ban Olympic Australia đưa tin, (17 tháng 10 năm 2017). Ủy ban Olympic Úc (AOC) đã ký một thỏa thuận với Cảnh sát Liên bang Australia (AFP) để tư vấn về công tác đảm bảo an ninh và an toàn cho tất cả các Đội mà AOC sẽ gửi đến Thế vận hội Olympic Tokyo 2020.*

- *Australia thuê công ty an ninh tư nhân để sẵn sàng sử dụng cho TVH Rio, (Samantha Lane, Sydney Morning Herald, 8 tháng 7 năm 2016). Ủy ban Olympic Australia đã rất quan tâm đến vấn đề đảm bảo an ninh, an toàn ở Rio, họ nhận thấy phù hợp khi thuê một công ty tư nhân làm lực lượng dự phòng sẵn sàng bảo vệ đội tuyển quốc gia tại thành phố chủ nhà của Thế vận hội.*

Công chúng có thể thấy rõ, truyền hình và truyền thông đến toàn cầu (cả truyền thống và xã hội) và đại diện mang tính biểu tượng của các sự kiện thể thao lớn, ví dụ như Thế vận hội Olympic, bóng đá World Cup hay NFL Super Bowl, - tạo ra một “tình huống tối tệ nhất có thể” cho các vụ khủng bố.

Atkinson và Young (2002) đã đưa ra lời giải thích chung về mối quan hệ giữa thể thao và khủng bố:

Vì nhiều lý do, những kẻ khủng bố cá nhân hoặc tổ chức khủng bố có thể tìm thấy mục tiêu phù hợp trong các vận động viên tham thi đấu, khán giả tham dự các giải đấu hoặc công ty được lựa chọn là nhà tài trợ trong các cuộc thi đấu thể thao.

Đặc biệt, trong những tình huống mà các cuộc thi thể thao thu hút lượng khán giả quốc tế lớn trong những môi trường địa lý đã bị lôi kéo vào xung đột, thể thao có thể được sử dụng như một phương tiện để đấu tranh chính trị, tiến hành và reo rắc các hình thức bạo lực chính trị chống lại người khác.

Những vụ khủng bố trong lịch sử Olympic

Giữa cuộc tấn công năm 1972 tại Thế vận hội Olympic Munich và 2003, ước tính có 168 hành động khủng bố khác nhau được thực hiện và ngăn chặn trên khắp thế giới nhằm vào các sự kiện thể thao. Một số sự kiện này bao gồm:

- 1972 Munich, Đức. Nhóm phiến quân Palestine Tháng Chín Đen đã bắt con tin của đội tuyển quốc gia Israel trong Thế vận hội Olympic Munich năm 1972. Sau 16 giờ chờ đợi và giải cứu thất bại, tất cả 11 vận động viên và huấn luyện viên, một sĩ quan cảnh sát Đức và tất cả những kẻ tấn công được xác nhận là đã chết.

- 1986 Amsterdam, Hà Lan. Một quả bom phát nổ tại trụ sở của ủy ban ứng cử năm 1992 tại Amsterdam, được cho là trách nhiệm thuộc về tổ chức ‘Into the Blue Commando of the Revolutionary Cell’ trong một cuộc biểu tình phản đối Amsterdam đấu thầu Thế vận hội năm 1992. Không có thương vong.

- 1987 Hàn Quốc. Chuyến bay 858 của Korean Air đã bị phá hủy trong khi đang bay do một quả bom giấu trong khoang hành lý xách tay được kích nổ. Tất cả 104 hành khách và 11 phi hành đoàn đã thiệt mạng. Cuộc tấn công được thiết kế, một phần, để phá vỡ vị trí dẫn đầu đến Thế vận hội Olympic Seoul 1988.

- 1996 Atlanta, Hoa Kỳ. Eric Rudolph đã đặt một chiếc ba lô với ba quả bom bên dưới băng ghế trong công viên Thế kỷ Olympic tại Thế vận hội Olympic Atlanta 1996. Hai người đã thiệt mạng và 120 người bị thương khi vụ nổ xảy ra.
- 1997 Liverpool, Vương quốc Anh. Cuộc đua ngựa Grand National đã phải sơ tán sau khi hai mối đe dọa đánh bom nhưng không có khán giả nào bị thương. Sự kiện diễn ra hai ngày sau đó.
- 1997 Thụy Điển. Hai vụ đánh bom và một số vụ tấn công đốt phá xung quanh Stockholm, làm hư hại sân vận động và các cơ sở thể thao khác, xảy ra vào tháng 8/9. Nhóm tuyên bố trách nhiệm đã nhắm đến việc phản đối đề xuất của Thụy Điển sẽ đăng cai tổ chức Thế vận hội Olympic & Paralympic 2004.
- 2002 Karachi, Pakistan. Khách sạn của đội cricket quốc gia New Zealand đã bị một kẻ đánh bom tự sát tấn công, giết chết 11 chuyên gia hải quân Pháp, hai người Pakistan và nhà vật lý trị liệu của đội.
- 2002 Madrid, Tây Ban Nha. E.T.A., một nhóm ly khai xứ Basque, đã kích nổ một quả bom xe gần sân vận động chính của Madrid chỉ vài giờ trước khi bắt đầu trận bán kết Champions League của Real Madrid với Barcelona. 17 người bị thương. Một mối đe dọa đánh bom năm 2004 cũng buộc trận đấu của Real Madrid với Real Sociedad phải hủy bỏ.
- Đội Olympic Iraq 2006. Để đến với Thế vận hội Olympic 2006, đội tuyển Iraq đã ba lần bị khủng bố nhắm tới. Vào ngày 17 tháng 5, 15 vận động viên taekwondo và các nhân viên đã bị bắt cóc khi đi thi đấu ở Jordan. Họ không bao giờ được thả và cũng không ai biết được gì về họ nữa. Vào ngày 26 tháng 5, huấn luyện viên quần vợt Iraq và hai cầu thủ đã bị giết bởi các

tay súng. Cuối cùng, vào ngày 15 tháng 7, người đứng đầu Ủy ban Olympic Iraq và 37 quan chức và vận động viên đã bị bắt cóc. Trong số này, chỉ có 13 được nhìn thấy một lần nữa.

- Waliweriaya 2008, Sri Lanka. Mười hai người đã thiệt mạng và gần 100 người bị thương khi một kẻ đánh bom tự sát nghi ngờ thuộc nhóm Hổ Tamil đã kích nổ một quả bom khi bắt đầu cuộc đua Marathon của năm mới.

- Mauritania 2008. Cuộc đua Dakar đã phải hủy bỏ do lời đe dọa an ninh của Al Qaeda. Quyết định này dựa trên các cảnh báo an ninh từ chính phủ Pháp và những lời đe dọa mà các nhà tổ chức cuộc đua trực tiếp nhận được. Khi cuộc đua được nối lại vào năm 2009, nó đã được chuyển đến Nam Mỹ.

- 2009, Pakistan. Khoảng hơn chục tay súng dùng súng, tên lửa và lựu đạn đã tấn công xe buýt của đội cricket Sri Lanka và cảnh sát hộ tống của họ. Tám người đã thiệt mạng và sáu người bị thương.

- Cabinda 2010, Ăng-gô-la. Một nhóm ly khai người Angolan đã tấn công xe buýt của đội bóng đá Togo tại Cúp bóng đá châu Phi, khiến 3 người thiệt mạng.

- 2010 Pakistan. Một kẻ đánh bom tự sát đã giết chết ít nhất 105 người và làm bị thương hơn 100 người khi anh ta lái một chiếc xe chứa đầy chất nổ lao vào trận đấu bóng chày chuyên nghiệp của cộng đồng ở Tây Bắc Pakistan.

- Châu Phi 2010. Một loạt các cuộc tấn công nhằm vào đám đông người xem World Cup đã xảy ra ở Uganda và Somalia. Ít nhất 75 người đã thiệt mạng và hơn 70 người bị thương trong các cuộc tấn công liên hoàn. Nhóm Hizbul Al Hồi giáo đã nhận

trách nhiệm đối với các cuộc tấn công ở Somalia, họ tuyên bố rằng việc tụ tập để xem World Cup là vi phạm luật Hồi giáo.

- 2013 Boston, Hoa Kỳ. Dzhokhar và Tamerlan Tsarnaev, các tín đồ Hồi giáo cực đoan đã đặt và kích nổ hai thiết bị bom nòng áp suất tại Boston Marathon 2013. Ba khán giả đã thiệt mạng và 264 người bị thương.

- 2015 Stade de France. Ba kẻ đánh bom tự sát đã kích nổ các thiết bị bên ngoài Stade de France của Paris trong khi đội Pháp đang thi đấu với đội Đức trong trận giao hữu bóng đá quốc tế. 1 người ở gần đó và ba kẻ đánh bom đã bị giết chết. Vụ tấn công này là một phần của một loạt các cuộc tấn công khủng bố có sự phối hợp rộng lớn hơn đã giết chết 130 người và làm bị thương tổng cộng 368 người.

Quản lý rủi ro

Trong kỷ nguyên hiện đại, người ta đã chấp nhận rằng những kẻ khủng bố sẽ tiếp tục nhắm mục tiêu vào các giải đấu thể thao quy mô lớn và thậm chí nhỏ hơn vì các sự kiện này là diễn đàn dễ thấy với sự tập trung của đông đảo khán giả, cả tại chỗ và thông qua các kênh truyền thông.

Từ góc độ quản lý rủi ro, việc đảm bảo đủ kinh phí để quản lý rủi ro an ninh tại các giải đấu lớn đóng vai trò quan trọng. Ví dụ, Đại hội Thể thao Khối thịnh vượng chung Gold Coast 2018 dự trù khoản ngân sách 140 triệu đô la cho chi phí an ninh [nguồn: Ahead of the Games: phiên bản 3 (PDF - 5,6 MB), tháng 2 năm 2016]. Tháng 5 năm 2017, Chính phủ Australia đã công bố thêm 34,2 triệu đô la từ 2017 - 2018 đến 2018 - 2019 tài trợ cho các dịch vụ an ninh của Lực lượng Quốc phòng Australia (ADF) để hỗ trợ cho Đại hội Thể thao Khối thịnh

vượng chung Gold Coast 2018 [nguồn: Gold Coast 2018 Commonwealth Games - Chính phủ Australia bổ sung thông báo hỗ trợ, Sở Y tế, ngày 9 tháng 5 năm 2017].

Các chiến lược bảo đảm an ninh và chống khủng bố hiện nay được xác lập như những chủ đề chính trong việc tổ chức các giải đấu thể thao quy mô lớn. Và có một sự cân bằng thực chất giữa việc đảm bảo an ninh cho các giải đấu trong khi không ảnh hưởng đáng kể đến sự thích thú của khán giả.

Điều phối giải đấu

Là một phần của quy trình đấu thầu, chủ sở hữu các giải đấu lớn, như IOC và FIFA, nêu bật các yêu cầu quan trọng đối với các quốc gia, thành phố đang tìm kiếm giải đấu để có thể quản lý các hoạt động an ninh quy mô lớn và các mối đe dọa khủng bố tiềm tàng. Quá trình lên hoạch này lôi cuốn cả thành phố đấu thầu cũng như chính phủ quốc gia để xác định cấp độ xây dựng kế hoạch và ngân sách cần thiết cho giải đấu.

Quy định khung đối với Thế vận hội Olympic cho Olympic 2024 (PDF - 14,7 MB) nêu rõ:

Đảm bảo việc tổ chức Thế vận hội Olympic an toàn và hòa bình là trách nhiệm của các cơ quan hữu quan của nước chủ nhà, thông qua việc phối hợp lập kế hoạch và tổ chức với Ban tổ chức Thế vận hội Olympic (OCOG). Chính quyền nước chủ nhà cần phối hợp chặt chẽ với thành phố chủ nhà, OCOG và Ủy ban Olympic quốc gia (NOC) để cung cấp tất cả các dịch vụ cần thiết, bao gồm tất cả các lĩnh vực tài chính, kế hoạch và hoạt động, để đảm bảo an toàn và an ninh cho tất cả những người tham gia Thế vận hội.

Đối với Thế vận hội Olympic & Paralympic, chủ nhà lập kế hoạch và cung cấp dịch vụ an ninh phải vạch ra một chiến lược hành động đa ngành với tất cả các bộ của chính phủ, các cơ quan thực thi pháp luật và các bên liên quan khác. Điển hình của các cơ quan ban ngành này bao gồm OCOG, bộ nội vụ, bộ quốc phòng, cơ quan tình báo, cơ quan an ninh mạng, cảnh sát, và cơ quan xuất nhập cảnh hoặc hải quan. Chiến lược cần xác định vai trò và trách nhiệm cụ thể của từng bên liên quan đến công tác đảm bảo an ninh. Nói chung, OCOG chịu trách nhiệm về an ninh bên trong vành đai các địa điểm tập luyện, thi đấu, trong khi cảnh sát hoặc các cơ quan khác chịu trách nhiệm về an ninh bên ngoài vành đai các địa điểm này.

Điều quan trọng là giảm thiểu sự gián đoạn đối với hoạt động bình thường của cảnh sát thành phố chủ nhà và các dịch vụ đảm bảo an ninh, an toàn khác trong khi tiến hành giải đấu an toàn và có trật tự. Khi lập kế hoạch bảo đảm an ninh cho Thế vận hội Olympic & Paralympic, điều quan trọng là việc sàng lọc và bảo vệ toàn bộ chuỗi cung ứng hàng hóa đòi hỏi phải kết hợp chặt chẽ với bộ phận hậu cần.

Trong một phần của Báo cáo gửi cho IOC của Ủy ban Đánh giá Thế vận hội Olympic 2020 (PDF - 290 KB), các vấn đề an ninh được đề cập đối với giá thầu Olympic Tokyo như sau:

Chính quyền Quốc gia sẽ chịu trách nhiệm cao nhất về tài chính và vận hành đối với việc đảm bảo an ninh Thế vận hội. Các cơ quan chính phủ liên quan đến lập kế hoạch và hoạt động an ninh sẽ trang trải chi phí tài chính của chính họ (được bảo lãnh bởi Chính quyền Quốc gia). Sự phối hợp tốt tồn tại giữa tất cả các cơ quan an ninh và các thỏa thuận về chỉ huy và kiểm

soát Thể vận hội rất rõ ràng với mạch chỉ huy duy nhất thuộc Hội đồng Olympic Tokyo ở cấp Nội các. Tổng Giám đốc Sở Cảnh sát Thủ đô Tokyo (TMPD) sẽ có chỉ huy hoạt động tổng thể và sẽ thành lập một Trung tâm Chỉ huy An ninh Olympic điều phối các cơ quan dưới đây, tất cả đều đã đệ trình bảo lãnh cho IOC:

- Phòng an ninh của Ban tổ chức Thế vận hội
- Sở Cảnh sát Thủ đô Tokyo (TMPD)
- Cảnh sát biển Nhật Bản
- Sở cứu hỏa Tokyo
- Lực lượng tự vệ Nhật Bản

Thế vận hội sẽ có sự tham gia của hơn 50.000 nhân viên an ninh, bao gồm 14.000 nhân viên an ninh tư nhân được Sở Cảnh sát Thủ đô Tokyo đào tạo. Ban tổ chức Thế vận hội sẽ chi trả kinh phí cho các nhân viên bảo vệ và thiết bị bảo đảm an ninh tại các địa điểm này. Nếu cần thêm các nguồn lực cho việc đảm bảo an ninh, Sở Cảnh sát Thủ đô Tokyo và Chính quyền Quốc gia sẽ chịu chi phí cho cả Thế vận hội Olympic và Paralympic. Các nhà thiết kế địa điểm thi đấu và các phòng ban an ninh sẽ phối hợp chặt chẽ với nhau theo phân việc thuộc lĩnh vực hoạt động của Kế hoạch bảo vệ Thế vận hội Tokyo 2020.

• *Chiến lược đảm bảo An ninh và An toàn tại Olympic và Paralympic London 2012.*

Tài liệu này, được xuất bản lần đầu vào tháng 7 năm 2009, đưa ra tầm nhìn, mục tiêu và các mục đích cho Chiến lược đảm bảo An ninh và An toàn Olympic và Paralympic 2012. Ban tổ chức Thế vận hội Olympic (LOCOG), Cơ quan phụ trách sơ sở

vật chất, thiết bị Olympic (ODA)), dịch vụ cảnh sát và tất cả các đại lý cung cấp hàng hóa quan trọng khác đều thực hiện chung mục tiêu an ninh, an toàn cho TVH.

Liên quan đến các giải đấu của FIFA, quốc gia hay hiệp hội chủ nhà đồng ý, bằng cách ký thỏa thuận đăng cai tổ chức, sẽ:

Chịu trách nhiệm hoàn toàn về hoạt động của tất cả các vấn đề an ninh liên quan đến cuộc thi, tại tất cả các hiện trường và địa điểm thi đấu, tại các sân bay và nhà ga chính của Thành phố chủ nhà, và, đối với đại diện của các chính phủ quốc gia, phái đoàn FIFA, các đội và trọng tài điều khiển trận đấu, trong thời gian các thành viên của các nhóm như vậy có mặt ở nước sở tại để thực hiện những công việc liên quan trực tiếp đến cuộc thi đấu, cho dù là để chuẩn bị cho cuộc thi, hoặc trong thời gian thi đấu.

Hơn nữa, trách nhiệm của chủ nhà là sử dụng những người có năng lực và được đào tạo chuyên nghiệp để hoàn thành các nhiệm vụ cần thiết cho việc quản lý và vận hành an toàn giải đấu. Lực lượng này bao gồm các nhân viên an ninh quốc gia, nhân viên an ninh sân vận động, địa điểm thi đấu, quản lý sân vận động và nhân viên an ninh tư nhân.

Ban An ninh của FIFA cũng sẽ tư vấn về chuyên môn và cung cấp chuyên gia về an toàn và an ninh tại các sự kiện lớn.

- *Quy định về đảm bảo an ninh và an toàn sân vận động FIFA.*

Các quy định này nhằm làm cho các nhà tổ chức các giải đấu của FIFA nhận thức được nhiệm vụ và trách nhiệm của họ trước, trong và sau các trận đấu liên quan đến an toàn và an ninh tại sân vận động. Các quy định này chứa đựng các biện

pháp bảo đảm an toàn và an ninh tối thiểu mà các nhà tổ chức giải đấu và các nhà chức trách của sân vận động phải thực hiện để đảm bảo an toàn, an ninh và trật tự tại sân vận động. Các nhà tổ chức thuộc Ban tổ chức địa phương, giải đấu, hiệp hội và câu lạc bộ, các nhà chức trách sân vận động phải thực hiện tất cả các biện pháp cần thiết để đảm bảo an toàn và an ninh tại sân vận động. Các nhà tổ chức thuộc Ban tổ chức địa phương, giải đấu, hiệp hội và câu lạc bộ, các nhà chức trách sân vận động chịu trách nhiệm về hành vi và năng lực của những người được giao nhiệm vụ tổ chức giải đấu của FIFA.

Các giải đấu thể thao lớn, chẳng hạn như Thế vận hội Olympic và Paralympic, Đại hội Thể thao Khôỉ thịnh vượng chung, giải vô địch thế giới và các giải đấu lớn (ví dụ: giải bóng đá hoặc cricket) đã quen thuộc với việc thực thi các biện pháp an ninh mạnh mẽ đến mức hàng triệu hoặc hàng tỷ đô la như trong Thế vận hội Athens 2004 và Thế vận hội Sochi 2014 – đã được sử dụng để bảo đảm an toàn cho giải đấu. Tuy nhiên, giờ đây có lẽ là ngay cả những giải đấu thể thao ít uy tín hơn vẫn phải thực hiện các biện pháp an ninh chặt chẽ, với chi phí hơn nhiều, do mối đe dọa khủng bố.

Bình Nguyên, Thanh Hương biên dịch

(theo FIFA Stadium Safety and Security Regulations ; Security Legislation Amendment (Terrorism) Act 2002; Parliamentary report turns spotlight on security issue hanging heavy over Paris Olympic bid, Australia hires private security firm on standby for Rio; IOC Report of the Evaluation Commission for the Games of the 2020 Olympiad)

CHỦ NGHĨA KHỦNG BỐ: NHỮNG SỰ KIỆN GẦN ĐÂY VÀ SỰ LO NGẠI CHO TƯƠNG LAI

Mối liên hệ giữa khủng bố và thể thao không phải là chuyện mới (rõ ràng nhất là tại Thế vận hội năm 1972 và 1996). Tuy nhiên, các sự kiện gần đây dường như chỉ ra rằng, thể thao ngày càng trở thành mục tiêu của những kẻ khủng bố. Các ví dụ bao gồm vụ tấn công bằng súng vào tháng 3 năm 2009 tại Lahore đối với đội tuyển cricket Sri Lanka, vụ đánh bom tự sát vào khán giả tại một trận đấu bóng chày ở Laki Marwat, Tây Bắc Pakistan vào tháng 1 năm 2010 và vụ tấn công bằng súng ở Cabinda, Angola vào Đội tuyển bóng đá quốc gia Togo trong cùng một tháng. Trước đó, vào tháng 8 năm 2009, đội cầu lông Anh đã rút khỏi Giải vô địch thế giới ở thành phố Hyderabad do mối đe dọa khủng bố cụ thể. Với tiềm năng công khai to lớn của một cuộc tấn công vào Thế vận hội, Thế vận hội 2012 một lần nữa làm dấy lên nỗi ám ảnh về mối liên hệ giữa khủng bố và thể thao.

Dưới đây sẽ đánh giá những lợi ích của Thế vận hội và các sự kiện thể thao (và thực sự là những người chơi thể thao) khi là một mục tiêu khủng bố. Mặc dù bản thân Thế vận hội là mục tiêu “khó nhằn”, với việc khán giả toàn cầu tập trung vào Thế vận hội, và thực tế là một số địa điểm, thành phố và hệ thống giao thông chắc chắn sẽ được bảo vệ ít hơn so với các mục tiêu khác, nhưng nó vẫn là một mục tiêu hấp dẫn. Thật vậy, bất kỳ cuộc tấn công

nào vào Vương quốc Anh trong thời gian Thế vận hội có thể được coi là một cuộc tấn công vào chính Thế vận hội. Ngoài Thế vận hội, những điều sau đây sẽ xem xét liệu các cuộc tấn công khủng bố gần đây vào thể thao có phải là một phần của xu hướng đang phát triển hay không. Cuối cùng sẽ cho rằng khủng bố đã ảnh hưởng nhiều nhất đến thể thao (chủ yếu là môn cricket) ở Nam Á, đặc biệt là Pakistan và Ấn Độ, cả hai do các cuộc tấn công trực tiếp vào các địa điểm diễn ra các sự kiện thể thao mà còn do các cuộc tấn công khủng bố khác (như Mumbai) đã tác động đến nhận thức về an ninh (hoặc sự thiếu an toàn) tại các địa điểm thể thao ở các quốc gia này.

Các cuộc tấn công thể thao trực tiếp tại Lahore và Laki Marwat (và cả cuộc tấn công vào đội bóng đá Togo) được cho là bị tác động bởi chính sách của địa phương và từ đó đã không lặp lại ở nơi khác. Tuy nhiên, do Al Qaeda có khuynh hướng nhắm hàng loạt vào các mục tiêu thương vong lớn, và bản chất bạo lực mù quáng được cổ súy bởi ý thức hệ của tổ chức này, sẽ rất nguy hiểm nếu bỏ qua mối đe dọa tiềm tàng tại các sự kiện thể thao lớn và các vận động viên ở các nước phương Tây và những khu vực khác.

Chương này sẽ bắt đầu với việc đánh giá ngắn gọn khái niệm "khủng bố" là gì và một số tính chất của khủng bố nhằm làm sáng tỏ tầm quan trọng của các sự kiện như Thế vận hội khi là một mục tiêu khủng bố.

Chủ nghĩa khủng bố là để truyền thông và Thế vận hội tạo ra một cơ hội lớn, cho thấy giá trị của các phương tiện truyền thông trong việc công khai lý tưởng của tổ chức khủng bố. Tuy nhiên, trước khi đánh giá những ưu điểm của các sự kiện khi là mục tiêu

của những kẻ khủng bố, chương này sẽ cung cấp một cái nhìn tổng quan lịch sử ngắn gọn về việc trên thực tế Thế vận hội và thể thao nói chung đã bị thao túng chính trị một cách rộng rãi hơn, kể từ thời cổ đại khi chúng bị khai thác nhằm tăng cường sức mạnh thể chất và sức mạnh quân sự. Sau đó, chúng ta sẽ xem xét cách chúng bị khai thác chính trị bởi những kẻ khủng bố và tác động của nó đến thể thao, trước khi trở lại với bối cảnh Olympic bằng cách xem xét các mối đe dọa mà Al Qaeda và phe Cộng hòa chống đối Ireland đặt ra cho London 2012.

Đặc điểm của khủng bố và sự liên quan của nó tới Thế vận hội

Khủng bố có thể được hiểu là một phương thức bạo lực đặc biệt hoặc mối đe dọa bạo lực được thực hiện bởi một loạt các thực thể (cả nhà nước và phi nhà nước), thường nhắm vào thường dân, thường là cho mục đích chính trị và được thiết kế để có tác động tâm lý không chỉ cho các nạn nhân trực tiếp. Một phần của khủng bố là khái niệm khủng bố phi nhà nước có thể được mô tả như một phương thức bạo lực đặc biệt hoặc mối đe dọa bạo lực được thực hiện bởi các chủ thể phi nhà nước để ép buộc chính phủ và dân chúng, thường nhắm vào thường dân, thường vì mục đích chính trị và thường được thiết kế để có tác động tâm lý vượt ra ngoài những nạn nhân trực tiếp. Trong khi các quốc gia chắc chắn có thể là thủ phạm của khủng bố (khi họ đã thực hiện các hành động khủng bố, đã tài trợ cho khủng bố hoặc đã thực hiện những gì thường được gọi là “khủng bố nhà nước”) thì trong khi đó, khủng bố phi nhà nước là khi mà mối quan tâm hàng đầu của các quốc gia là những nỗ lực để bảo vệ tổ quốc của họ. Sự khác biệt này rất quan trọng vì nó

cho phép chúng ta vượt qua khuôn khổ hiện tại về phạm vi của khủng bố, trường hợp “nhà nước” là thủ phạm đã bị loại khỏi các nghiên cứu (và cả từ các định nghĩa về khủng bố) (Jackson, 2009). Vì vậy, trong chương này, định nghĩa về khủng bố phi nhà nước sẽ được sử dụng.

Mặc dù có sự phân biệt như vậy, khủng bố vẫn tìm cách tạo ra tác động rộng lớn hơn các nạn nhân trực tiếp của một cuộc tấn công. Đó là về việc truyền đạt một thông điệp, thường là tới một số đối tượng được nhắm tới (cho dù họ là thành phần ủng hộ, cộng đồng quốc tế hay đối thủ) - và đó là mong muốn truyền tải thông điệp ở cấp độ toàn cầu và thậm chí là có được sự chú ý của thế giới (như cuộc tấn công Tháng Chín Đen đã làm vào năm 1972) có khả năng khiến các sự kiện thể thao trở thành mục tiêu hấp dẫn.

Phong trào Olympic, như một nỗ lực quốc tế nhằm tìm cách thúc đẩy hòa bình và hòa hợp, lại có thể được coi là một trong những trở ngại chính trong việc chống khủng bố. Ngay cả sau cuộc tấn công tàn khốc nhất từng xảy ra với Thế vận hội ở Munich năm 1972, Tổng thư ký Liên Hợp Quốc Kurt Waldheim, trong nỗ lực khuyến khích các quốc gia thành viên đồng ý với các biện pháp ngăn chặn khủng bố và các hình thức bạo lực khác “gây nguy hiểm hoặc cướp đi mạng sống của con người hoặc gây nguy hiểm cho các quyền tự do cơ bản”, phải đối mặt với mối quan ngại sâu sắc từ một số quốc gia châu Phi và Ả Rập rằng những người tham gia vào các cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc hợp pháp sẽ bị xếp vào nhóm khủng bố (Wardlaw, 1989: 105). Mặc dù có vẻ hữu ích hơn khi xem khủng bố là một *phương pháp* trái ngược với việc tập trung vào những định nghĩa là thủ

phạm dựa trên vấn đề về bản chất chủ quan và việc sử dụng thuật ngữ này vẫn tồn tại cho đến ngày nay.

Thể thao như một vũ khí chính trị và quân sự

Trước khi khám phá thêm việc khai thác Thể vận hội Olympic của các nhóm khủng bố, chúng ta nên nhắc nhở bản thân rằng từ lâu Thể vận hội và thể thao nói chung đã là đối tượng bị khai thác chính trị. Mặc cho những nỗ lực kêu gọi tách bạch chính trị khỏi thể thao (có lẽ đáng chú ý nhất là bởi những người ủng hộ gia tăng liên kết thể thao với Nam Phi trong thời gian phân biệt chủng tộc), thực tế là thể thao đã trở thành “con mồi” cho sự thao túng chính trị cả trong thế giới đương đại và thời cổ đại.

“Thể thao” là một dạng rút gọn của thuật ngữ gốc “disport”, có nghĩa là trò tiêu khiển hoặc trò giải trí (Brasch, 1986: 1). Ngoài mong muốn tự nhiên để cạnh tranh, động lực đằng sau thể thao cũng là để con người có thể bảo vệ bản thân và bộ lạc hiệu quả hơn, học cách chạy nhanh, nhảy và bơi. Các hoạt động thể thao như bắn cung, judo và karate đã được phát minh để hạ gục đối thủ (Ibid: 2). Sự phát triển của các môn thể thao đòi hỏi sức mạnh thể chất phần lớn được bắt nguồn từ mong muốn chống lại và chinh phục một kẻ thù khác. Do đó, đua xe ngựa, đâm béc và đấu vật gắn bó chặt chẽ với việc bảo vệ các thành phố; thực ra, cuối cùng, “chỉ có một mục đích của các cuộc thi thể thao: làm giảm căng thẳng của trận chiến; để giữ tinh thần vững vàng và sẵn sàng cho chiến tranh” (Spivey, 2004: 18). Mặc dù có ý kiến không phổ biến rằng “những vận động viên giỏi không nhất thiết phải là những người lính giỏi”, sức mạnh thể chất và truyền thống “dạy dỗ thể dục thể thao nghiêm ngặt”,

có lẽ là đặc trưng của người Sparta, có liên quan đến sức mạnh quân sự (sđd: 27). Miller, khi đề cập đến các thành bang Hy Lạp từ khoảng năm 525 trước Công nguyên nói rằng “điền kinh rõ ràng là một công cụ của sự hợp tác chính trị cổ đại - giống như ngày nay”, với những đồng tiền được sử dụng để “quảng bá chiến thắng tại Olympia và các cuộc thi khác” (Miller, 2004 : trang 218).

Sự đan xen giữa sức mạnh quân sự và thành công Olympic đã được minh họa bằng sự tham gia thi đấu của Alkibiades và bảy cỗ xe ngựa tại Thế vận hội năm 416 trước Công nguyên trong bối cảnh Chiến tranh Peloponnesian. Với mong đợi về một chiến thắng của người Athens, rõ ràng ông đã tuyên bố rằng: “Người Hy Lạp đã từng hy vọng rằng thành phố của chúng ta đã kiệt sức vì chiến tranh, đã nghĩ rằng sức mạnh của chúng ta thậm chí còn lớn hơn thế là vì chuyên đi sứ tuyệt vời của ta tại Olympia. Ta đã tham gia với bảy chiếc tethrippa [xe ngựa chiến], chưa một công dân nào từng tham gia như vậy, và ta đã giành vị trí thứ nhất, thứ hai và thứ tư (Miller: 221)”.

Nhiều thế kỷ sau, mối liên hệ giữa thể thao và quân đội cũng được các lực lượng vũ trang Hoa Kỳ khuyến khích một cách rõ ràng trong thời gian diễn ra Thế chiến I, khi huấn luyện thể thao và thể thao được coi là 'một thành phần trung tâm của đời sống quân sự' (Pope, 1997: 139). Thật vậy, thể thao đã được coi là “yếu tố thiết yếu trong trách nhiệm của một người lính”, điều đó “có ý nghĩa về quân sự trong việc phát triển sức bền thể chất cần thiết” (ibid: 144).

Thể thao cũng đã được sử dụng để thúc đẩy sự nhiệt thành với đất nước và xây dựng quốc gia. Chiến thắng World Cup

của bóng đá Ý năm 1938 được cho là đã hợp nhất cộng đồng người Ý đứng sau chế độ phát xít Mussolini và để tạo ra một bản sắc chung (Martin: 2004, p. 1). Cuối cùng, chế độ này được ghi nhận là tái tạo xã hội Ý thông qua thể thao, đặc biệt chú trọng đến việc khai thác sức hấp dẫn của bóng đá (hay “calcio”) cho các mục tiêu chính trị (Martin: 2004, trang 15 và 2). Thế vận hội 1936 ở Berlin, tổ chức tại thành phố này, ít nhất có thể đưa Đức trở lại trường quốc tế sau Thế chiến 1, đã cho Adolf Hitler cơ hội để giới thiệu về nước Đức rằng ông đang định hình nó và nó trở thành một công cụ tuyên truyền khổng lồ cho chủ nghĩa phát xít Đức (Hilton). Ngoài việc xây dựng quốc gia như vậy, Thế vận hội Olympic còn là nạn nhân của sự hỗn loạn chính trị quốc tế. Olympic không thể được tổ chức vào năm 1916, 1940 và 1944 vì hai cuộc chiến tranh thế giới.

Tất nhiên trên thực tế, với một nhà nước, các vận động viên được xác định là một tuyên bố chính trị bên trong nó. Thật vậy, người ta đã hy vọng rằng thông qua sự hiện diện của phái đoàn của họ tại Thế vận hội Atlanta, người Palestine có thể sử dụng thể thao như một bước đệm để quốc gia của họ được công nhận (Sanan p. 304). Đối với các nước chủ nhà, đây được coi là một cơ hội để giới thiệu đất nước của họ với hàng ngàn khách du lịch và hàng triệu người theo dõi. Do đó, ngược lại nó cũng có thể được sử dụng như một công cụ chính trị để phá hoại nỗ lực cải thiện hình ảnh quốc gia trên thế giới của nước chủ nhà và vì thế, cảnh tượng này thường là chủ đề mơ hồ của chính trị quốc tế đương thời.

Ví dụ, Chiến tranh Lạnh đã tạo ra bối cảnh trong đó tẩy chay Thế vận hội trở thành vũ khí chính trị. Việc Mỹ dẫn đầu tẩy

chay Olympic Moscow năm 1980 (để phản ứng với cuộc xâm lược Afghanistan của Liên Xô) đã được Liên Xô đáp trả khi họ tránh xa Olympic Los Angeles năm 1984.

Thể thao cũng đã được khai thác vì những lý do chính trị tích cực khác, như là phương tiện để củng cố chính sách ngoại giao trong chính trị quốc tế. Điều này có lẽ thể hiện rõ nhất qua chính sách ngoại giao “bóng bàn” diễn ra giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc sau khi đội tuyển bóng bàn của Mỹ chấp nhận lời mời đến thăm Trung Quốc vào tháng 4 năm 1971. Tiếp theo là chuyến thăm của Tổng thống Nixon đến Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa vào năm 1972. Trong trường hợp này, thể thao rõ ràng đã đóng vai trò là đòn bẩy để cải thiện quan hệ giữa hai nước.

Tuy nhiên, trong khi các sự kiện thể thao đã bị thao túng vì nhiều lý do, ngược lại, “tất cả các môn thể thao cũng phải có quan điểm về chính trị quốc tế”. (Hill: 1996, p. 34). Hill sử dụng ví dụ về giải vô địch bài bridge thế giới mà Israel và “vô số” kẻ thù của họ đã bị lôi kéo vào các vòng loại riêng biệt với hy vọng rằng họ sẽ không thể đi đủ xa để cuối cùng phải thi đấu với nhau (Ibid). Tuyên bố Gleneagles của các quốc gia Khối thịnh vượng chung nhằm phản đối chế độ phân biệt chủng tộc Apartheid không khuyến khích vận động viên của những nước này cạnh tranh với các đối thủ Nam Phi. Điều này đã khẳng định cam kết trước đó của họ vào năm 1971 để chống lại chủ nghĩa phân biệt chủng tộc và được tuân theo Tuyên bố về Phân biệt chủng tộc và Định kiến chủng tộc vào năm 1979. Điều này phù hợp với một trong những nguyên tắc cơ bản của Thể vận hội của IOC, đó là: “Bất kỳ hình thức phân biệt đối xử

nào liên quan đến một quốc gia hoặc một người với lý do chủng tộc, tôn giáo, chính trị, giới tính hay nói cách khác là không phù hợp với Phong trào Olympic.” Do đó, việc Nam Phi bị đình chỉ khỏi Thế vận hội năm 1970 giải thích sự vắng mặt của quốc gia này từ năm 1972-1988.

Thế vận hội cổ đại và “Ekecheira”

Nhiều điều đã được tạo nên từ sứ mệnh hòa bình của Thế vận hội Olympic trong đó chủ nghĩa khủng bố đã nổi lên, đi ngược lại với những lý tưởng mà Thế vận hội đại diện. Vào thời cổ đại, nhiều khu vực tự trị và các vùng khác nhau của Hy Lạp cùng nhau hưởng “hòa bình thiêng liêng với các cuộc thi Olympic” để vinh danh thần Zeus (Sinn: 2000, 1). Mọi sự thù địch đã chấm dứt trong vòng một tháng, khi đó Thế vận hội được coi là bất khả xâm phạm. Cái được gọi là ekecheiria là một điều kiện tiên quyết không thể thiếu đối với việc Thế vận hội Olympic được tổ chức trọn vẹn, liên tục và không bị xáo trộn và nó được xem không phải là ý chí độc đoán của con người mà là điều luật thiêng liêng (Lammer, trang 8). Điều này là do “khu vực của thánh đường thần Zeus tại Olympia được tuyên bố là đất thánh (tiếng Hy Lạp: hieros) và do đó bất khả xâm phạm” và bất cứ ai phá vỡ các quy tắc này sẽ phải chịu sự trả thù của Zeus (Lammer, trang 4). Như vậy, các vận động viên, huấn luyện viên và khán giả của họ có thể đi lại tự do đến Olympia mà không sợ bị tấn công hay bị cướp, ngay cả khi họ đi qua vùng đất do kẻ thù cai trị. Do đó, hoàn toàn trái ngược với Thế vận hội hiện đại được coi là cơ hội để những kẻ khủng bố khai thác thông qua bạo lực hoặc bị hủy bỏ vì chiến tranh (1940, 1944), Thế vận hội thời cổ đại rất được kính trọng và là

sự đình chiến tạm thời từ các bên trong cuộc chiến diễn ra trong danh dự, mặc dù có những trường hợp ngoại lệ. Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là Thế vận hội miễn nhiệm khi trở thành “mặt trận tuyên truyền cho các cường quốc và ... tiếp tục chiến tranh bằng các phương thức khác” (Lammer, trang 16).

Không phải tất cả các kỳ Thế vận hội trong thời kỳ này hoàn toàn thoát khỏi bạo lực chính trị. Theo Miller, Thế vận hội Nemea năm 415 trước Công nguyên đã bị hủy bỏ sau khi thành phố Nemea bị phá hủy, mặc dù việc này có thể không diễn ra trong khu vực tổ chức Thế vận hội (Miller: 221). Vào năm 364 trước Công nguyên, người Elean đã tấn công Thế vận hội do người Arkadian tổ chức, trước khi những tổn thất nặng nề buộc chủ nhà phải rút lui. Do đó, họ đã định danh Thế vận hội này là Anolympiad (Phi Olympiad) (Ibid: 222). Sau đó vào năm 235 trước Công nguyên, trong bối cảnh xung đột chính trị giữa Argos và Aratos của Sikyon, và sau khi Thế vận hội Nemea được chuyển đến Argos, một giải đấu đã được tổ chức tại Nemea. Aratos, người quyết định tổ chức giải đấu tại Nemea, “bắt và bị bán làm nô lệ” bất kỳ vận động viên nào mà ông bắt được khi họ đi qua lãnh thổ của mình tới các Thế vận hội Argos (Ibid: 222).

Tuy nhiên, Miller chỉ ra rằng mặc cho bất cứ hoạt động chính trị nào diễn ra, bao gồm cả những trường hợp bạo lực chính trị hiếm gặp, trong hơn một thiên niên kỷ của Thế vận hội Olympic Hy Lạp cổ đại, “Thế vận hội vẫn tiếp tục”. Điều này, theo ông, trái ngược với thế kỷ trước của Thế vận hội hiện đại, nơi Munich năm 1972 và ba vụ tẩy chay lớn (1976-84) đe dọa nghiêm trọng các sự kiện (mặc dù các trò chơi này vẫn

“diễn ra”) và trong các kỳ thể vận hội 1916, 1940 và 1944 thậm chí không diễn ra vì môi trường chính trị (Miller: 225).

Mặc dù có những gián đoạn sau đó, một trong những động lực cốt lõi của Baron de Coubertin trong việc hồi sinh Thế vận hội Olympic hiện đại vào cuối thế kỷ XIX là vì sự hiểu biết quốc tế và hòa bình (Barney: 2007, tr.225). Hiến chương Olympic mô tả “chủ nghĩa Olympic” tìm cách “tạo ra một lối sống dựa trên niềm vui của nỗ lực, giá trị giáo dục của tấm gương tốt và tôn trọng các nguyên tắc đạo đức cơ bản phổ quát” (Điều lệ IOC: tr.11). Hiến chương nhấn mạnh rằng: “Mục tiêu của Thế vận hội là đặt thể thao phục vụ cho sự phát triển hài hòa của con người, nhằm thúc đẩy một xã hội hòa bình liên quan đến việc giữ gìn phẩm giá con người” (Hiến chương IOC: tr.11). Và một số người đã đi xa đến mức cho rằng “Thế vận hội là một triết lý sống sử dụng thể thao làm băng chuyền cho các ý tưởng của mình”. (Hill: 1996, p. 258). Do đó, bất kỳ cuộc tấn công nào nhắm vào Thế vận hội đều bỏ qua những lý tưởng này. Tuy nhiên, điều này không nhất thiết có nghĩa là những kẻ khủng bố đã nhắm mục tiêu hoặc nhắm vào mục tiêu Thế vận hội đã thực hiện một cách có chủ ý và cụ thể để phản đối các giá trị này. Chính xác hơn, những khát vọng Olympic này không đáng kể so với mục tiêu của các tổ chức khủng bố và tiềm năng to lớn mà Thế vận hội mang lại cho việc phô trương thanh thế của chúng tới đông đảo khán giả quốc tế.

Chủ nghĩa khủng bố và việc nhắm mục tiêu vào thể thao

Sử dụng định nghĩa khủng bố phi nhà nước được đề cập ở trên: đó là một phương thức bạo lực đặc biệt hoặc đe dọa sử dụng bạo lực được thực hiện bởi các chủ thể phi nhà nước để

cưỡng chế chính phủ và dân chúng, thường nhắm vào thường dân, thường nhằm mục đích chính trị và thường được thiết kế để có tác động tâm lý vượt ra ngoài những nạn nhân trực tiếp. Do đó, để nhắc lại, khủng bố là một hình thức giao tiếp được thiết kế để gửi một thông điệp tới nhiều đối tượng hơn là những nạn nhân trực tiếp. Các phương tiện truyền thông, bao gồm cả internet, cung cấp các phương tiện mà thông điệp có thể được gửi đi trong khi uy tín và sự phổ biến của Thế vận hội cung cấp một sân khấu với hàng triệu khán giả. Thế vận hội là một trong những sự kiện truyền thông lớn nhất toàn cầu mọi thời đại và bất kỳ cuộc tấn công nào của những kẻ khủng bố đều được thiết kế để gần như chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý chưa từng có của công chúng vì lý tưởng của thủ phạm.

George Habash, lãnh đạo Mặt trận Giải phóng Palestine, được trích dẫn là viết rằng: “một quả bom trong Nhà Trắng, một quả mìn ở Vatican, cái chết của Mao Trạch Đông, một trận động đất ở Paris không thể gây nên tiếng vang trong tâm thức của mọi người trên thế giới như chiến dịch tại Munich. Sự lựa chọn Thế vận hội, từ quan điểm tuyên truyền thuần túy, đã thành công 100%. Nó giống như vẽ tên của Palestine trên một ngọn núi có thể nhìn thấy từ bốn góc của trái đất” (được trích dẫn trong Taylor, 1993: 6).

Một trong những kẻ tổ chức cuộc tấn công khủng bố ở Munich lập luận rằng “Chúng tôi phải giết những người quan trọng và nổi tiếng nhất. Vì chúng tôi không thể đến gần các chính khách, chúng tôi phải giết các nghệ sĩ và vận động viên thể thao” (Hoffman, 1998: p.71). Tuyên bố này ngụ ý rằng các giả thuyết về thảo luận việc dịch chuyển mục tiêu sang nơi

khác trong trường hợp này (Silke) áp dụng từ năm 1972 - rằng các mục tiêu rõ ràng hơn liên quan đến kẻ thù trở nên được bảo vệ nhiều hơn thì các mục tiêu "mềm hơn" có thể được chọn (tại thời điểm khi Thế vận hội không là mục tiêu "cứng" như vậy).

Ví dụ, gần đây, một báo cáo của Tổ chức RAND Hoa Kỳ đã lưu ý rằng vào giữa năm 2004, nhóm Jemaah Islamaya ở Đông Nam Á rõ ràng đã kết luận rằng việc nhắm mục tiêu "các mục tiêu được bảo vệ tốt là vượt quá khả năng của chúng và thay vào đó đã chọn tấn công vào các mục tiêu tương đối mềm không được bảo vệ" (Rand, Tập 2, tr73.). Vì vậy, liên quan đến các sự kiện thể thao và mọi người phải xem xét trong thế giới sau ngày 11/9 (khi các mục tiêu rõ ràng hơn có thể được bảo vệ tốt) các mục tiêu thay thế có thể bị chọn. Ngoại trừ Thế vận hội, nơi các địa điểm chính của nó có khả năng được bảo vệ tốt, thể thao và những vận động viên có nhiều khả năng trở thành mục tiêu thay thế và "nhẹ nhàng" hơn.

Thật vậy, các môn thể thao ngoài Thế vận hội đã là đối tượng của sự chú ý khủng bố trước đây. Người ta tin rằng IRA đứng đằng sau vụ bắt cóc Shergar, chú ngựa chiến thắng ở Derby năm 1983 và chính nhóm này chịu trách nhiệm về các cảnh báo bom được mã hóa dẫn đến việc hủy bỏ Aintree Grand National vào năm 1997. Vào tháng 5 năm 2002 ETA đã kích nổ một quả bom xe bên ngoài sân vận động Bernabau ngay trước trận bóng đá Champions League giữa Real Madrid và Barcelona, và năm 2008, một kẻ đánh bom tự sát đã tấn công ngay tại vạch xuất phát cuộc đua marathon ở ngoại ô Colombo, giết chết mười hai người bao gồm một cựu vận động viên marathon Olympic và một huấn luyện viên điền kinh quốc gia.

Vào tháng 1 năm 2008, có thông tin rằng cuộc biểu tình của Dakar đã bị hủy vì các mối đe dọa khủng bố 'trực tiếp' (Guardian, tháng 1 năm 2008) trong khi lý do tương tự đã được viện dẫn cho việc đội tuyển cầu lông Anh rút lui khỏi Giải vô địch thế giới ở Hyderabad vào tháng 8 năm 2009. Hơn nữa, vào tháng 3 năm 2009, sáu cảnh sát và một tài xế xe buýt đã thiệt mạng, bảy vận động viên và một huấn luyện viên bị thương khi đoàn xe của đội cricket Sri Lanka bị các tay súng tấn công ở Lahore và vào ngày 1 tháng 1 năm 2010, gần một trăm người đã thiệt mạng khi một kẻ đánh bom tự sát đã tấn công một trận đấu bóng chày ở Laki Marwat, Pakistan. Một tuần sau, đội tuyển quốc gia Togo bị các tay súng tấn công, giết chết ít nhất hai người và bảy người bị thương. Vào tháng 4 năm 2010, các thiết bị nổ đã được đặt bên ngoài sân vận động cricket Chinnaswamy ở Bangalore ngay trước trận đấu trong khuôn khổ giải Ngoại hạng Ấn Độ.

Cần phân biệt giữa các cuộc tấn công khủng bố nhắm trực tiếp vào các sự kiện thể thao và người dân (chẳng hạn như ở thành phố Lahore) và những sự kiện không bị tấn công nhưng được bảo đảm an ninh tốt hơn (như Mumbai). Khủng bố nói chung đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến môn cricket ở Pakistan và triển vọng tổ chức các đội tới du đấu. Các cuộc tấn công ở Mumbai kéo dài từ ngày 26 đến ngày 29 tháng 11 năm 2008 đã giết chết hơn 170 người và thu hút sự chú ý của truyền thông thế giới, sau đó là việc rút Ấn Độ khỏi tour du đấu cricket dự kiến tổ chức tại đây vào tháng 1 năm 2009. Pakistan cũng đã thua cuộc về việc tổ chức Giải vô địch Hội đồng cricket quốc tế năm 2009. Đối với nhiều cuộc tấn công ở thành phố Lahore chỉ

đề khẳng định rằng Pakistan là một nơi không an toàn để chơi cricket. Nam Phi cũng đã rút khỏi một tour du đấu dự kiến vào tháng 10/tháng 11 năm 2010 và tại thời điểm viết bài, dường như rất ít triển vọng để bất kỳ giải cricket quốc tế nào có thể diễn ra ở Pakistan trong tương lai gần. Điều này đã khiến cho đội cricket của quốc gia này chỉ có lựa chọn duy nhất là chơi các trận đấu tại “sân nhà” của mình ở các địa điểm trung lập.

Tác động của khủng bố đối với thể thao đã được cảm nhận ở Ấn Độ khi các cuộc tấn công ở Mumbai cũng đặt ra câu hỏi về sự an toàn của quốc gia này như một địa điểm chơi cricket. Giải Ngoại hạng Ấn Độ đã phải chuyển đến Nam Phi vào tháng 4 năm 2009, sau cuộc tấn công ở Lahore vào một mục tiêu thể thao, đã có những lo ngại về sự an toàn của Đại hội Thể thao Khối thịnh vượng chung ở Ấn Độ vào tháng 10 năm 2010. Sau khi một bình luận viên môn cricket hàng đầu của Anh tuyên bố, do “các biện pháp an ninh được thắt chặt tại các khách sạn và sân cricket ở Chennai và Mohali trước Giáng sinh [2008]”, rằng “nếu chúng ta thành thật, chúng ta biết khủng bố đã chiến thắng ở Ấn Độ” (Agnew, 2009). Bên cạnh cuộc tấn công trực tiếp vào những vận động viên cricket tại Lahore, cricket Sri Lanka cũng bị tấn công vài năm trước đó (năm 1996) khi một vụ đánh bom ở thủ đô Colombo đã khiến Úc rút khỏi trận đấu cricket World Cup. Xa hơn, và ngoài cricket, golf cũng trở thành nạn nhân của khủng bố khi đội Ryder Cup của Hoa Kỳ hoãn trận đấu golf với châu Âu sau vụ tấn công 11/9.

Nhắm mục tiêu vào thể thao - một xu hướng đang phát triển?

Gần đây đã có một loạt các cuộc tấn công khủng bố vào thể thao, điều đó có thể cho thấy rằng đây là một phần của xu hướng

phát triển khi các sự kiện thể thao và người chơi thể thao sẽ ngày càng bị bọn khủng bố nhắm đến. Một cuộc tấn công có tính chất mạnh mẽ (vì sự nổi tiếng) trong bất kỳ giả thuyết nào về xu hướng đang phát triển đó là cuộc tấn công vào đội tuyển bóng đá quốc gia Togo bởi Mặt trận Giải phóng Eniances of Cabinda (FLEC), hoặc một phe của nó. Tuy nhiên, có một số nghi ngờ về việc liệu chính đội đó phải là mục tiêu từ đầu của cuộc tấn công hay không. Mặc dù các báo cáo như vậy cần được xử lý một cách thận trọng, “Tổng thư ký” của đội nói rằng “cuộc tấn công này không nhằm vào các vận động viên Togo mà là nhằm vào lực lượng Angolan ở đầu đoàn xe ... vì vậy chỉ là hoàn toàn ngẫu nhiên khi đạn bắn trúng các cầu thủ (Sturcke et al, 2010). Tất nhiên, rất khó để xác minh tính xác thực của những tuyên bố (đặc biệt là khi các phe phái của phong trào FLEC đã nhắm mục tiêu là công dân nước ngoài trước đó để bắt cóc), và vụ tấn công (đặc biệt là vụ xả súng vào xe buýt của đội) chắc chắn đã khiến cho nhóm khủng bố được biết tới và lý tưởng của chúng là vì một Cabinda độc lập. Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là nó tạo ra bất kỳ sự đồng cảm nào với lý tưởng đó - thực tế là “những lời chia buồn” được gửi tới gia đình nạn nhân và chính phủ Togo có thể cho rằng thủ phạm cảm thấy cuộc tấn công này là một sai lầm gây phản tác dụng với lý tưởng của chúng. Chắc chắn, bất kỳ cuộc tấn công nào như vậy tới các đội thể thao nước ngoài trong tương lai sẽ khiến mọi thứ trở nên vô nghĩa. Tóm lại, rõ ràng, và có lẽ không có khả năng, loại tấn công này là sẽ được lặp lại như là một phần của sự thay đổi chiến thuật của tổ chức khủng bố hoặc các nhánh của nó.

Các cuộc tấn công gần đây cũng được cho là do các chính sách của địa phương và khu vực. Vụ tấn công tự sát nhằm vào

khán giả của một trận đấu bóng chày được cho là phản ứng cư dân Laki Marwat, những người đã thành lập một đội dân quân để trục xuất các chiến binh khỏi khu vực (BBC, 2010), trong khi cuộc tấn công ở đội tuyển cricket Sri Lanka là đòn đánh trả gần đây nhất tới nỗ lực của Pakistan để chống lại những kẻ cực đoan trong nước. Do đó, trong thời gian gần đây, (và trừ trường hợp Togo) có vẻ như chỉ có Nam Á phải chịu đựng các cuộc tấn công có chủ ý rõ ràng tới các sự kiện thể thao và dân thường.

Do đó, việc đề xuất rằng có xu hướng nào những kẻ khủng bố nhắm mục tiêu vào thể thao là rất sớm, mặc dù khủng bố nói chung rõ ràng đã có tác động lớn đến thể thao ở Pakistan và Ấn Độ nói riêng. Tuy nhiên, người ta không nên cho rằng các sự kiện thể thao, các đội và cá nhân sẽ không bị nhắm mục tiêu trong tương lai và ở các nơi khác trên thế giới, bao gồm Châu Âu và Hoa Kỳ, đặc biệt là với bản chất của mối đe dọa khủng bố quốc tế đương đại. Có nhiều lợi ích trong việc nhắm mục tiêu tới các sự kiện như vậy và dân thường. Một số người có tư tưởng dân tộc, ở một mức độ nào đó phải chịu trách nhiệm trước các cử tri trong nước, có thể không tấn công những vận động viên thể thao có tính biểu tượng, hoặc gây ra nhiều thương vong tại các sự kiện thể thao, vì sợ sự nổi loạn của công chúng sẽ gây bất lợi cho lý tưởng của họ. Tuy nhiên, họ có thể vẫn duy trì các cuộc tấn công ở cấp độ thấp hơn mà vẫn có thể gây ra tử vong và thương tích và có thể làm như vậy với mục đích đạt được sự hỗn loạn tối đa thay vì gây thương vong hàng loạt.

Đối với những người khác, những người bị thúc đẩy bởi một hệ tư tưởng tôn giáo và lý tưởng mang tầm quốc tế đó là

việc tấn công tất cả các “kẻ ngoại đạo” thì những hạn chế đó có thể không được áp dụng. Điều này bao gồm Al Qaeda có danh sách mục tiêu rộng và không e ngại với việc gây thương vong hàng loạt. Hơn nữa, sự chú ý toàn cầu mà các vụ tấn công ở thành phố Lahore và Togo thu hút có thể coi các mục tiêu đó là các lựa chọn hấp dẫn cho những kẻ theo ý thức hệ cho phép các cuộc tấn công như vậy. Tác dụng khi các sự kiện thể thao là mục tiêu, sau đó, nằm ở sự hiện diện tập trung của các “kẻ ngoại đạo”, đồng thời mang lại tiềm năng truyền thông tới công chúng rộng rãi –độ nổi tiếng của mục tiêu càng cao thì mức độ phổ biến tới công chúng càng lớn. Danh sách các mục tiêu thể thao tiềm năng là vô tận và mức độ bảo an của họ là khác nhau. Ngoài các sự kiện thể thao quốc gia, chỉ riêng ở Anh có gần năm mươi trận bóng đá Ngoại hạng, Giải vô địch và Giải đấu mỗi tuần trong mùa bóng đá, không kể đến các trận đấu bóng bầu dục câu lạc bộ lớn ở Cup Heineken, Giải vô địch Guinness và Giải đấu Magners, hoặc vô số giải vô địch cricket tại các quận vào mùa hè.

Al Qaeda và Olympic London

Trên thực tế, các sự kiện như Thế vận hội có thể cung cấp sân khấu toàn cầu mà từ đó những kẻ khủng bố có thể phổ biến thông điệp của chúng, và khả năng các mục tiêu liên quan đến thể thao nói chung có thể ngày càng được ưa chuộng như là lựa chọn “mềm hơn”, người ta cũng nên xem xét bản chất của mối đe dọa khủng bố đương đại và những tác động có thể có đối với lỗ hổng của các sự kiện thể thao và Thế vận hội nói riêng. Al Qaeda coi Vương quốc Anh là thủ phạm cho sự đau khổ của người Hồi giáo, đặc biệt là thông qua sự hỗ trợ kiên quyết của

Anh đối với Hoa Kỳ ở Iraq và Afghanistan. Như vậy Bin Laden và cấp phó của hắn, Al Zawahiri, đã nhiều lần cảnh báo Vương quốc Anh rằng nó phải chịu trách nhiệm cho vai trò của nó ở nước ngoài. Như đã lưu ý trước đó trong trường hợp này, cũng có những con số đáng kể những người Anh sẽ vui vẻ tuân lệnh tổ chức các cuộc tấn công trong chính quê hương họ.

Trong khi bất kỳ cuộc tấn công khủng bố nào vào Thế vận hội cũng chắc chắn sẽ tạo ra sự chú ý to lớn cho các thủ phạm, mục tiêu đó có thể hoàn thành một mục đích khác của Al Qaeda - mục đích gây thương vong hàng loạt. Brian Jenkins tuyên bố rộng rãi rằng “những kẻ khủng bố muốn nhiều người theo dõi, không muốn nhiều người chết” nhưng đó là một khẳng định ngày càng bị nghi ngờ (ví dụ, sau cuộc tấn công của Aum Shinrikyo giết hàng loạt người trên tàu điện ngầm Tokyo vào năm 1995) và điều đó không còn đúng với mối đe dọa khủng bố đương thời lấy cảm hứng từ Al Qaeda. Thật vậy, sự hội tụ của một hệ tư tưởng tôn giáo cực đoan nhằm biện minh cho thương vong hàng loạt và khả năng sử dụng vũ khí không phổ biến sẽ dẫn đến kịch bản ác mộng đối với các chính phủ.

Do đó, bất kỳ trung tâm tập trung đông dân thường hoặc bất kỳ sự kiện nào có một nhóm người đông đảo hoặc "kẻ ngoài đạo" có khả năng bị chọn làm mục tiêu của Al Qaeda. Do đó, Thế vận hội không chỉ cung cấp một cơ hội to lớn để chúng truyền bá lý tưởng, mà, đó là loại mục tiêu được hợp pháp hóa bởi học thuyết của chúng, nó cũng cung cấp sự tập trung rất nhiều người cho mạng lưới mục tiêu. Thật vậy, Afzal Ashraf lưu ý trong trường hợp này rằng bách khoa toàn thư về chiến binh Hồi giáo Afghanistan, cho rằng các sân bóng đá là mục tiêu phù hợp.

Ngoài tiềm năng công khai và thực tế là Thế vận hội có khả năng là mục tiêu thương vong hàng loạt, còn có những lý do tiềm năng khác cho một cuộc tấn công vào Thế vận hội. Gần đây đã có nhiều quan điểm cho rằng Al Qaeda đang gặp khó khăn. Trong một cuộc phỏng vấn vào tháng 1 năm 2009, Tổng giám đốc MI5 đã nói về những bước tiến mà Anh đã đạt được trong việc chống lại những phần tử Hồi giáo cực đoan đang gây ra “hiệu ứng sợ hãi” và buộc chúng phải “lánh mặt” (trang web MI5). Trong bài phát biểu về chính sách đối ngoại tại Mansion House vào tháng 11 năm 2009, Thủ tướng Anh tuyên bố rằng "bằng những biện pháp có phương pháp và kiên nhẫn, chúng tôi đang phá vỡ và vô hiệu hóa sự lãnh đạo hiện tại của Al Qaeda" và "kể từ tháng 1 năm 2008, bảy trong số hàng chục nhân vật hàng đầu ở Al Qaeda đã bị giết, làm cạn kiệt nguồn lãnh đạo có kinh nghiệm và làm suy yếu tinh thần của chúng" (Gordon Brown, bài phát biểu tại Mansion House, ngày 16 tháng 11 năm 2009).

Trong bối cảnh này, Al Qaeda có thể muốn chứng tỏ rằng chúng vẫn có khả năng khởi động các cuộc tấn công lớn, nhất là để thúc đẩy và huy động những người ủng hộ và chống lại những tuyên bố rằng tinh thần của chúng đã cạn kiệt. Phần lớn nỗ lực của chúng tập trung ở Pakistan nhưng một cuộc tấn công ở Anh trong thời gian Thế vận hội diễn ra sẽ gửi một thông điệp mạnh mẽ và mang tính biểu tượng rằng chúng vẫn còn rất nhiều khả năng trên thế giới. Chúng cũng sẽ viện dẫn nguyên nhân của bất kỳ cuộc tấn công nào vì sự hiện diện của Anh và NATO ở Afghanistan (miễn là người Anh vẫn còn ở đó) hoặc thực sự là sự tham gia của Anh vào bất kỳ mặt trận nào khác ở nước ngoài, với mục đích phá hoại cam kết công khai của Anh

đôi với những nỗ lực đó. Do đó, không chỉ quyết tâm của người Anh trong việc tiếp tục hoặc hỗ trợ các hoạt động chống khủng bố ngoại quốc sẽ được kiểm tra bằng cái chết của binh lính Anh ở nước ngoài mà còn có khả năng là thương vong của dân thường Anh trong nước.

Tất nhiên, câu hỏi liệu Al Qaeda có cố gắng tấn công Thế vận hội Olympic 2012 hay không, tùy thuộc vào Al Qaeda có ý gì. Người ta đã nhận định được sự lãnh đạo cốt lõi của Al Qaeda do Osama bin Laden và Ayman al Zawahiri đứng đầu, những nhóm liên kết, các nhóm và những cá nhân tự hành động muốn tự thực hiện các hành vi nhân danh tư tưởng Al Qaeda. Mức độ mà bất kỳ cuộc tấn công nào được lên kế hoạch có thể bị ảnh hưởng trực tiếp từ sự tinh vi và loại chiến thuật có thể được sử dụng.

Là một mạng lưới toàn cầu phi tập trung, các cuộc khủng bố thường không rõ ràng đã được lên kế hoạch và ủy quyền bởi chính Al Qaeda hay là cuộc tấn công bởi các nhóm tự hành động nhân danh Al Qaeda. Cách tính toán nhắm mục tiêu của cả hai có thể khác nhau. Điều này dẫn tới một cuộc tranh luận quan trọng có ý nghĩa trực tiếp đối với cách các chính phủ có thể ứng phó thích hợp với mối đe dọa khủng bố quốc tế đương thời và, ở mức độ tinh vi mà chính quyền năm 2012 có thể phải đối mặt trong bất kỳ trường hợp tấn công khủng bố nào.

Cuộc thảo luận xoay quanh niềm tin rằng một mặt, mối đe dọa đương thời phần lớn bao gồm các cá nhân và nhóm tự hành động được truyền cảm hứng bởi Al Qaeda và mặt khác, rằng các âm mưu khủng bố đang được giám sát bởi các dịch vụ an ninh và những kẻ đã bị phát hiện thường được chỉ đạo từ nơi

khác (thường là Pakistan) hơn là nhận chỉ đạo trực tiếp. Kể từ khi cuộc tranh luận này được cụ thể hóa vào năm 2008, có vẻ như phân tích sau đã được đưa ra bởi cả những đánh giá an ninh và kết luận của tòa án ở Anh. Chẳng hạn, một “âm mưu hàng không” xuyên Đại Tây Dương đã được lên kế hoạch, chủ yếu được chỉ đạo từ Pakistan và Thủ tướng (trích dẫn Tổng giám đốc MI5) tuyên bố rằng 3/4 âm mưu nghiêm trọng nhất mà các cơ quan an ninh hiện đang theo dõi có liên kết với Pakistan (Brown, ngày 4 tháng 9 năm 2009).

Những tranh cãi về cơ cấu tổ chức của Al Qaeda có ý nghĩa cả về loại chiến thuật có thể sẽ được sử dụng và cách người ta có thể đối phó với mối đe dọa lớn hơn. Nếu các cá nhân tự hành động để phản ứng với cách họ nhìn nhận môi trường họ sống (cả trong nước và quốc tế) thì có thể áp dụng nhiều chính sách dưới dạng các chương trình xã hội để giải quyết các nhận thức đó. Mặt khác, nếu những kẻ khủng bố đầu sỏ tham gia vào tuyển dụng và đào tạo thì có thể ưu tiên tiếp cận tìm cách bắt những kẻ quan trọng này. Một sự kết hợp của cả hai phương pháp dường như là hợp lý bởi vì ngay cả khi có một số chỉ đạo từ các quốc gia như Pakistan, rõ ràng, chúng đang tuyển dụng những người sẵn sàng, những người đã bị cực đoan ở một mức độ nào đó, hoặc dễ bị cực đoan hóa.

Liên quan đến các chiến thuật khủng bố, các nhóm tự hành động có khả năng là nghiệp dư và cách tiếp cận của chúng ít có tổ chức hơn so với những kẻ đã được đào tạo, tổ chức và củng cố năng lực từ những kẻ có kinh nghiệm ở nước ngoài. Do đó, bản chất khác nhau của các mối đe dọa có thể giải thích cho một loạt các kịch bản tấn công có thể bắt nguồn từ cái mà

chúng ta gọi là Al Qaeda: từ các kế hoạch tấn công London và Glasgow bị phá hoại vào tháng 6 năm 2007 đến âm mưu đánh bom xuyên Đại Tây Dương phức tạp hơn năm 2006. Điều này không có nghĩa là các phần tử nhận chỉ đạo từ nơi khác có thể không thực hiện được các cuộc tấn công của chúng như cuộc tấn công nhằm làm nổ tung các chuyến điện ngầm vào ngày 21 tháng 7 năm 2005.

Thế vận hội lo ngại kịch bản sẽ có những hiểm họa bao gồm các một loạt các cuộc tấn công tự sát đồng thời (một đặc điểm của Al Qaeda) cũng như các nỗ lực nghiệp dư để hành động nhân danh của Al Qaeda. Tuy nhiên, kể cả với tình huống thứ hai sau này, bối cảnh Olympic sẽ khiến những sự kiện như vậy thêm kịch tính. Tương tự các cuộc tấn công ngoài địa điểm diễn ra Thế vận hội hoặc nhắm vào mạng lưới giao thông, nhưng rõ ràng nhằm phá hoại Thế vận hội, cũng sẽ nhận được sự chú ý trên toàn thế giới. Thật vậy, bất kỳ cuộc tấn công nào ở Anh trong thời điểm tổ chức Thế vận hội sẽ được coi là một cuộc tấn công vào chính Thế vận hội. Tuy nhiên, sự lựa chọn các mục tiêu sẽ phụ thuộc nhiều vào mức độ an ninh được nhận thấy xung quanh chúng, với các mục tiêu ưa thích, chẳng hạn như các địa điểm Olympic và chắc chắn là Công viên Olympic, từ đó sẽ trở nên kém hấp dẫn hơn.

Phe Cộng hòa chống đối Ireland

Lợi ích của việc tấn công Thế vận hội tất nhiên có thể sẽ khác với các tổ chức khủng bố khác nhau. Al Qaeda và những kẻ tuân theo hệ tư tưởng của chúng đã cho thấy xu hướng gây thương vong hàng loạt, do đó những nơi đông người có thể có một sức hấp dẫn đặc biệt. Chiến thuật của các nhóm khủng bố

phi truyền thống khác có thể rơi vào nhóm những kẻ khủng bố muốn nhiều người theo dõi, chứ không phải nhiều người tử vong. Điều này có thể áp dụng cho các tổ chức dân tộc, phe ly khai tuyên bố đại diện cho một khu vực bầu cử trong nước.

Mối quan ngại đặc biệt về vấn đề này đối với Vương quốc Anh là hoạt động liên tục và ngày càng gia tăng của phe cộng hòa chống đối, những người đã kế thừa hệ tư tưởng cộng hòa truyền thống từ IRA. Về lâu dài nếu tiến trình hòa bình cuối cùng không mang lại một Ireland thống nhất, thì đó là một học thuyết đủ mạnh để lôi kéo nhiều người cộng hòa Ireland đến với truyền thống “sức mạnh vật chất” và bắt buộc người Anh phải rời khỏi nơi này bằng cách sử dụng bạo lực. Vào ngày 7 tháng 3 năm 2009, hai công binh Hoàng gia Anh Mark Quinsey và Patrick Azimkar đã bị phe ly khai Real IRA bắn chết và, theo Ủy ban Giám sát Độc lập, điều này “thể hiện sự gia tăng mạnh trong hoạt động của RIRA” (IMC, báo cáo số 22). Hai ngày sau, IRA liên tục nhận trách nhiệm về vụ giết hại sĩ quan cảnh sát Stephen Carroll. Vào tháng 9 năm 2009, một quả bom nặng hơn 200kg đã được phát hiện ở Forkhill, Armagh (báo cáo số 22). Ủy ban cảnh báo rằng "cả RIRA và CIRA vẫn đang hoạt động và cực kỳ nguy hiểm" và họ đã cho thấy "khả năng lập kế hoạch và tổ chức" và rằng hoạt động của họ kể từ đầu mùa hè năm 2008 "luôn nghiêm trọng hơn bất cứ lúc nào kể từ khi bắt đầu báo cáo vào tháng 4 năm 2004" (IMC, báo cáo số 22). Trong sáu tháng từ tháng 3 đến tháng 8 năm 2009, mức độ nghiêm trọng, phạm vi và tiến độ của các hoạt động đều thay đổi với diễn tiến ngày càng nghiêm trọng hơn (IMC, báo cáo số 22).

Phe cộng hòa chống đối chịu trách nhiệm về vụ đánh bom Omagh năm 1998 đã cướp đi sinh mạng của 29 người và một

cặp song sinh còn nằm trong bụng mẹ. Đây được coi là một “mục tiêu riêng” và sự phẫn nộ từ công chúng tới cuộc tấn công và các thủ phạm đã buộc Real IRA phải tạm đình chiến. Tuy nhiên, việc này không ngăn được chúng nhắm mục tiêu vào dân thường một khi chúng đã phát động lại chiến dịch của mình. Một đặc điểm của mối đe dọa đặc biệt này gây ra cho năm 2012 là phe cộng hòa chống đối Ireland thường coi các cuộc tấn công thành công vào đại lục có giá trị lớn hơn nhiều so với các cuộc tấn công ở Bắc Ireland vì chúng được cho là có tác động mạnh mẽ hơn nhiều đối với công chúng Anh. Một phần chiến lược của IRA khi không ngừng bắn là thuyết phục công chúng Anh thông qua cưỡng chế để lần lượt buộc chính phủ trả lại độc lập cho vùng này.

Phong trào Real IRA (tách ra từ IRA năm 1997) cũng đã nhắm vào đại lục, đặc biệt là thông qua một loạt các cuộc tấn công vào tháng 1 năm 2000, bao gồm các vụ đánh bom vào Cầu Hammersmith và Ealing. Bom cũng phát nổ bên ngoài Trung tâm Truyền hình BBC ở Shepherds Bush, và bên ngoài một văn phòng bưu chính ở Hendon, trong khi một quả bom không phát nổ ở trung tâm thành phố Birmingham. Nhóm này cũng đã phát động một cuộc tấn công tên lửa táo bạo vào tòa nhà trụ sở MI6. Không có trường hợp tử vong do các vụ tấn công này (mặc dù có thương tích), nhưng, ít nhất là trong các vụ nổ bom bên ngoài quán rượu đông đúc vào thời gian đóng cửa ở Ealing Broadway (tháng 8 năm 2001) và quả bom ở Birmingham, điều này là nhờ may mắn hơn là chủ đích để tránh tử vong từ phía thủ phạm. Liên quan đến hoạt động của phe cộng hòa chống đối hiện nay, IMC lưu ý rằng “vào tháng Tư

RIRA đã nói với một tờ báo rằng họ sẽ tiến hành một cuộc tấn công ở Vương quốc Anh ngay khi có cơ hội để thực hiện điều đó” (IMC, báo cáo số 22). Chắc chắn rằng nếu nhóm có khả năng tấn công vào lục địa Anh thì sẽ là theo sau cảnh báo đáng lo ngại này.

Theo lý thuyết, các tổ chức như Real IRA, với tư cách là một tổ chức dân tộc, phe ly khai, sẽ không quan tâm đến việc gây thương vong hàng loạt tại Thế vận hội 2012 mà chỉ nhằm mục đích khai thác hoàn toàn Olympic Anh vì ba lý do chính - để tạo cơ hội công khai lý tưởng của chúng tới toàn thế giới, để chứng minh rằng nó có khả năng thực hiện một cuộc tấn công như vậy, và phá vỡ các nỗ lực của Anh để cung cấp một kỳ Thế vận hội thành công và an toàn. Về mặt chiến lược hơn, chúng muốn sử dụng bạo lực để làm trẻ hóa niềm tin của cộng hòa truyền thống rằng phân vùng ở Ireland và bất kỳ hình thức “phân chia chính trị” nào ở Bắc Ireland đều không bền vững. Người ta cho rằng phe cộng hòa chống đối sẽ có được sự hài lòng to lớn từ việc phá hỏng Thế vận hội. Tuy nhiên, bất kỳ mục đích nào gây ra càng nhiều thương vong càng tốt, sẽ chứng minh sự phản tác dụng rất lớn (như điều đã xảy ra ở Omagh), làm giảm bất kỳ triển vọng nhận tài trợ mà phe chống đối có thể có cả trong và ngoài nước ở Hoa Kỳ.

Bên cạnh những cân nhắc ở trên, một trong những tính toán mà các tổ chức khủng bố phải đưa ra là liệu nó có phản tác dụng với lý tưởng của chúng để tấn công Thế vận hội hay không (trực tiếp hoặc gián tiếp). Ví dụ, một nhà bình luận, nói về Munich năm 1972, cho rằng đó là một tổn thất nặng nề đối với người Palestine vì cho rằng: “Munich ... đã gán cho người

Palestine hình ảnh của những tên côn đồ vô tâm, khát máu, hơn nữa vì địa điểm mà vụ việc này diễn ra có ý nghĩa lịch sử, là một cơ hội cho hy vọng và hòa bình. Theo đó, điều này đã đưa người Palestine ra khỏi vòng tròn của văn minh nhân loại, và ngược lại, trong mắt nhiều người có thể đã đồng cảm với họ” (Sanan, trang 107).

Thật vậy, với các đặc điểm quốc tế và hòa bình của "chủ nghĩa Olympic", một trong những mục tiêu của nhiều tổ chức khủng bố là thu hút sự đồng cảm của thế giới cho lý tưởng của chúng và việc nhắm vào Thế vận hội không có lợi cho mục tiêu của một số tổ chức khủng bố. Tuy nhiên, như đã lưu ý ở trên, mối quan ngại đặc biệt này có thể lớn hơn bởi sự quan tâm to lớn từ công chúng mà bất kỳ cuộc tấn công nào vào Thế vận hội sẽ tạo ra. Trong bối cảnh này, người ta có thể kết luận rằng, trong trường hợp phe cộng hòa chống đối Ireland, họ sẽ nhằm mục đích gây ra *gián đoạn* tối đa cho sự kiện quan trọng này của Anh hơn là thương vong tối đa mà Al Qaeda sẽ cố tìm cách gây ra.

Chiến thuật của những kẻ khủng bố

Đánh giá các hệ tư tưởng của các tổ chức khủng bố khác nhau có khả năng tấn công Thế vận hội sẽ làm sáng tỏ loại chiến thuật có thể được sử dụng. Học thuyết của Al Qaeda biện minh cho các cuộc tấn công chống lại tất cả những “kẻ ngoại đạo”. Bản thân Bin Laden đã tuyên bố rõ ràng trong fatwa năm 1998 rằng: “phán quyết giết người Mỹ và đồng minh của chúng—bất kể thường dân hay binh lính - là một nghĩa vụ cho mọi cá nhân Hồi giáo có thể làm ở bất kỳ quốc gia nào có thể... Điều này tuân theo những lời của Đấng Allah toàn năng”.

Do đó, mối đe dọa này và âm mưu gây ra thương vong lớn mang đến mối nguy hiểm lớn nhất cho Olympic London năm 2012. Một cơ hội mà Thế vận hội tạo ra cho cách thức hoạt động của Al Qaeda là nó có nhiều địa điểm. Nhiều cuộc tấn công đồng thời là một trong những đặc điểm nổi bật của mối đe dọa đương thời và nếu Al Qaeda đang xem xét một cuộc tấn công nghiêm trọng và tinh vi vào Thế vận hội thì đây là một kịch bản nên được đưa vào kế hoạch an ninh. Một sự phát triển đáng lo ngại cũng phải được lưu ý là các cuộc tấn công bằng súng có tổ chức ở Mumbai và cuộc tấn công vào đội tuyển cricket Sri Lanka. Một lần nữa, ý nghĩ về các tay súng được đào tạo chuyên nghiệp xả súng vào đám đông ở những khu vực tắc nghẽn với vũ khí tối tân là một vấn đề đáng lo ngại, mặc dù hy vọng rằng các chốt kiểm tra an ninh sẽ đủ hiệu quả để ngăn chặn kịch bản như vậy.

Nếu phe cộng hòa chống đối Ireland cố gắng tấn công Thế vận hội Luân Đôn thì không có khả năng họ sẽ gây ra thương vong lớn. Mặc dù khả năng tấn công bom không nên bị xem nhẹ, mức độ khả năng của chúng có thể bị giới hạn trong các cuộc gọi lừa bịp với mục đích đạt được sự gián đoạn tối đa. Tất nhiên, cũng có thể có hành vi phá hoại. Đối với Thế vận hội, đây không phải là dạng chiến thuật mới. Tại Thế vận hội Olympic mùa đông năm 1992 tại Albertville, dây cáp truyền hình đã bị phá hoại nghiêm trọng bởi một thành viên của một tổ chức bảo vệ môi trường cấp tiến nhằm phá vỡ buổi phát sóng của lễ khai mạc (Sanan, 128). Ngoài ra còn có các cuộc tấn công phá hoại đã cố gắng phá hỏng lễ khai mạc của Olympic Barcelona năm 1992, một trong số đó được thực hiện bởi nhóm Marxist Tây Ban Nha nhỏ GRAPO (Sanan, 128).

Kết luận:

Các sự kiện thể thao lớn, và đặc biệt là Thế vận hội, cung cấp cho các tổ chức khủng bố cơ hội tạo sự chú ý to lớn của quốc tế cho lý tưởng của chúng. Khủng bố là truyền thông và những sự kiện này cung cấp một con đường thông qua đó để truyền đạt thông điệp của nó đến càng nhiều khán giả càng tốt. Thế vận hội nói chung có khả năng được bảo vệ tốt nhưng đây vẫn là mục tiêu hấp dẫn cho những kẻ khủng bố, những kẻ sẽ nhắm đến lợi ích từ sự chú ý của toàn cầu vào bất kỳ cuộc tấn công nào nhằm phá vỡ nỗ lực của các nước chủ nhà cho một kỳ Thế vận hội “an toàn và đảm bảo”.

Các sự kiện thể thao và các vận động viên khác được bảo vệ kém hơn so với những sự kiện trong thời gian Thế vận hội và thời gian vừa qua đã có một số cuộc tấn công và đe dọa vào các mục tiêu như vậy. Gần đây, khủng bố đã có tác động lớn đến thể thao ở Pakistan và Ấn Độ, nhưng còn quá sớm để cho rằng các sự kiện này là một phần của xu hướng tấn công khủng bố tới các mục tiêu thể thao nói chung. Tuy nhiên, trước mối đe dọa Al Qaeda đương thời và phương thức hoạt động của nó, không có lý do gì để hy vọng rằng các mục tiêu như vậy bị loại trừ khỏi tính toán nhắm mục tiêu của những kẻ khủng bố trong những năm tháng tới.

Bình Nguyên, Hồng Anh biên dịch

(theo: Agnew, Jonathan, ‘If we’re honest, terrorism’s won in India’, Evening Standard online, March 5th 2009, available at: <http://www.thisislondon.co.uk/standard-sport/article-23657930-if-were-honest-we-know-terrorisms-won-in-india.do>.

*Gordon Brown's Mansion House speech,
November 16th 2009, available at:*

<http://www.number10.gov.uk/Page21339>

*Gordon Brown speech on Afghanistan,
September 4th 2009, available at:*

<http://www.number10.gov.uk/Page20515>

*Hamilos, Paul, 'Dakar rally cancelled at last
minute over terrorist threat'*

<http://www.guardian.co.uk/world/2008/jan/05/france.sport>

*Hoffman, B., The Myth of Grass-Roots Terrorism, Foreign
Affairs, May/June 2008, available at:*

<http://www.foreignaffairs.com/articles/63408/bruce-hoffman/the-myth-of-grass-roots-terrorism>.

*Independent Monitoring Commission Twenty First
report, May 7th 2009:*

<http://www.independentmonitoringcommission.org/documents/uploads/Twenty-First%20Report.pdf>

*Independent Monitoring Commission Twenty Second
report, November 4th 2009:*

<http://www.independentmonitoringcommission.org/documents/uploads/Twenty-Second%20Report.pdf>

International Olympic Committee:

<http://www.olympic.org/en/content/The-IOC/>

MI5 website:

<https://www.mi5.gov.uk/output/news/director-general-gives-interview-to-newspapers.html>.

Olympic Charter:

http://www.olympic.org/Documents/olympic_charter_en.pdf

RAND, Aptitude for Destruction, Volume II:

http://www.rand.org/pubs/monographs/2005/RAND_MG332.pdf

Sturcke, James, Myers, Paul, Smith, David, 'Togo footballers were attacked by mistake, Angolan rebels say', January 11th, 2010, available at:

<http://www.guardian.co.uk/world/2010/jan/11/two-arrested-togo-football-attack>)

QUẢN LÝ AN TOÀN VÀ AN NINH CHO OLYMPIC ATHENS 2004

Olympic Athens được ước tính đã chi hơn 1,2 tỷ euro (1,85 tỷ USD) cho các biện pháp an toàn, tăng đáng kể so với ngân sách ban đầu là 300 triệu euro (463 triệu USD) (Madinis, Vassiliados, & Charlebois, 2006) và hơn 10% tổng ngân sách của kỳ Thế vận hội (Johnson, 2006). Mặc dù đã có sự chuẩn bị kỹ lưỡng, nhưng trước khi diễn ra Thế vận hội Olympic Athens, các quan chức Hy Lạp liên tục kêu gọi trấn an thế giới về sự chuẩn bị an ninh của họ.

Điều này đặc biệt chính đáng sau một số vụ khủng bố trong nước và quốc tế tại Hy Lạp và ở các nước lân cận. Đầu năm 2004, hai chiếc xe của chính phủ Hy Lạp đã bị ném bom lửa, trùng với chuyến thăm của Chủ tịch Ủy ban Olympic quốc tế (IOC), Jacques Rogge (Kennelly, 2005). Một nhóm địa phương đã nhận trách nhiệm về vụ tấn công và mô tả đây là một cuộc biểu tình phản đối Thế vận hội và trả thù những công nhân thiệt mạng trong các vụ tai nạn trên các công trường xây dựng các địa điểm cho Olympic. Sau đó, 100 ngày trước Lễ khai mạc, ba quả bom đã phát nổ ở Athens (Kennelly, 2005).

Mặc dù không có thiệt hại về người trong hai cuộc tấn công này, nhưng chúng đã báo hiệu rằng tấn công khủng bố là một khả năng đặc biệt trong thời gian diễn ra Thế vận hội. Một vụ khủng bố không liên quan, vụ đánh bom một chuyến tàu đi lại vào giờ cao điểm vào tháng 5 năm 2004, tại Madrid, Tây Ban

Nha, đã khiến khoảng 200 người thiệt mạng, cũng là dấu hiệu đáng lo ngại cho ban tổ chức Olympic (Kennelly, 2005). Mặc dù ban đầu chính quyền Tây Ban Nha xác định vụ việc do nhóm ly khai xứ Basque ETA gây ra, nhưng sau đó người ta phát hiện ra rằng vụ tấn công ở Madrid là hoạt động của một nhóm khủng bố lỏng lẻo, được cho là có liên quan đến Al Qaeda và liên quan đến sự tham gia của Tây Ban Nha trong cuộc xâm lược Iraq. Điều này dẫn đến ý kiến rằng các vận động viên từ các quốc gia có quân đội đang đóng quân ở Iraq có thể bị nhắm mục tiêu ở tại Olympic Athens (Rufford, 2004). Mặc dù IOC thừa nhận rằng những quả bom này đã gây lo ngại về an ninh, nhưng họ tuyên bố rằng họ hoàn toàn tin tưởng vào kế hoạch an ninh của Athens.

Tương tự như các kỳ Thế vận hội trước, trách nhiệm chung đối với an ninh của Thế vận hội không thuộc bản thân của Thế vận hội mà thuộc về nước chủ nhà. Đối với Olympic Athens, nó thuộc về Cảnh sát Hy Lạp, thuộc Bộ Trật tự Công cộng. Một đơn vị chuyên dụng, Bộ phận An ninh Olympic (OGSD), đã được tạo ra. Đơn vị có biên chế gồm các nhân viên từ cảnh sát, hải cảnh, đội cứu hỏa và lực lượng phòng thủ, và báo cáo trực tiếp với cảnh sát trưởng. Một Trung tâm Tình báo Olympic chịu trách nhiệm đánh giá các mối đe dọa cũng đã được tạo ra. Trung tâm này đã chia sẻ thông tin tình báo với hơn 150 quốc gia (Madinios et al., 2006).

Tổng cộng có khoảng 41.000 nhân viên an ninh làm việc tại Thế vận hội; đây là một sự gia tăng lớn so với 2.130 nhân viên an ninh tại Thế vận hội Munich năm 1972 và tăng gấp ba lần so với Thế vận hội Sydney. Ngoài ra, Hy Lạp đã chấp nhận lập kế

hoạch an ninh, đào tạo và hỗ trợ tình báo từ đội an ninh Olympic quốc tế đầu tiên, được gọi là Nhóm tư vấn Olympic (OAG). Đơn vị này bao gồm các thành viên từ Vương quốc Anh, Đức, Hoa Kỳ, Tây Ban Nha, Pháp, Úc và Israel. Họ đã gặp gỡ thường xuyên để thảo luận về các vấn đề lập kế hoạch, công nghệ và đào tạo. Trong khuôn khổ này, ban tổ chức Thế vận hội đã tổ chức các cuộc tập dượt sẵn sàng phối hợp với cảnh sát Anh, cũng như các buổi đào tạo chuyên môn với các cơ quan chính phủ nước ngoài khác có đại diện tại OAG (Kennelly, 2005). Hơn nữa, Hy Lạp cũng nhận được hỗ trợ từ Tổ chức Hiệp ước Bắc Đại Tây Dương (NATO) (Kennelly, 2005). Làng Olympic được bảo vệ bởi một Trung tâm chỉ huy an ninh, sử dụng các biện pháp đảm bảo an ninh tối tân. Các kế hoạch và hoạt động an ninh dành riêng khác cho Thế vận hội bao gồm giám sát biên giới; bảo vệ không gian; an ninh đô thị; an toàn cháy nổ; phản ứng với khủng bố; và các phản ứng đe dọa hóa học, sinh học, phóng xạ và hạt nhân (Madininos et al., 2006). Mặc dù vậy, một số nhà phân tích an ninh đã không tin vào độ an toàn của kế hoạch này và cho rằng chính phủ Hy Lạp và ban tổ chức Thế vận hội đã hạ thấp mức độ rủi ro, mặc dù thực tế là Hy Lạp đã thông qua luật chống khủng bố và thực hiện kế hoạch bảo an chưa từng có (Kennelly, 2005).

Ban tổ chức cũng phải đối mặt với khả năng rút lui của các đội. Có những thông tin cho rằng đội Hoa Kỳ sẽ rút lui nếu mối đe dọa khủng bố được đánh giá là quá cao (Dahlberg, 2004). Trước sự chỉ trích này, Thị trưởng Athens Dora Bakoyianni lưu ý rằng: “Chúng tôi đang phải trả giá cho ngày 11 tháng 9” (Lui, Vlahou, & Robert, 2004, trang 22). Bất kể ban tổ chức Thế vận

hội và IOC đều đảm bảo, chính phủ Úc vẫn nghi ngờ bởi các biện pháp an toàn và gây ra sự thay đổi với Olympic Hy Lạp bằng cách đưa ra cảnh báo về việc du lịch tới Hy Lạp. Chủ tịch Ủy ban Tổ chức Olympic Athens (ATHOC) Gianna Angelopoulos-Daskalaki tỏ ra hoài nghi về những mối quan ngại xuất phát từ “đất nước của kỳ Thế vận hội hay nhất từ trước đến nay” (Toohey, 2006). Bà nói rằng: “Ngay giữa cuộc họp cực kỳ thành công của IOC, Australia đã chọn để đưa ra một cảnh báo về việc đi du lịch đến Hy Lạp. Điều này gây tổn hại cho Thế vận hội Olympic” (Ban tổ chức Olympic Athens, 2004).

Vào thời điểm tổ chức Thế vận hội, lực lượng an ninh bao gồm hàng chục ngàn nhân viên được đào tạo, máy bay chiến đấu và giám sát trên không. Kho vũ khí bao gồm các tên lửa Patriot, Stinger và Hawk. Có an ninh hải quân và cảng. Athens 2004 hóa ra là Thế vận hội Olympic được bảo vệ nhiều nhất trong lịch sử và là “hoạt động bảo an thời bình lớn nhất, tốn kém nhất từ trước đến nay” (Wilson, 2004). Mặc dù, hoặc có lẽ vì tất cả các mối lo ngại về an toàn trước Thế vận hội, không có sự cố khủng bố lớn nào xảy ra trong sự kiện này. Vụ việc bi thảm nhất liên quan đến an ninh xảy ra khi một nhân viên bảo vệ đã tự sát do chơi trò cờ quay Nga trong khi làm nhiệm vụ.

Thanh Hiền biên dịch theo:

(<https://opus.lib.uts.edu.au/bitstream/10453/12892/1/2007002471.pdf>)

KIỂM SOÁT AN NINH TẠI THỂ VẬN HỘI BẮC KINH 2008

Do các giải đấu lớn về thể thao (SMEs) thường thu hút sự chú ý của toàn thế giới, nên vấn đề an ninh của các sự kiện này có tầm quan trọng toàn cầu, đặc biệt là trong bối cảnh cuộc chiến chống khủng bố sau ngày 11/9. Ban tổ chức Thế vận hội Bắc Kinh năm 2008 (Olympic XXIX) đặt mỗi quan tâm về an ninh là ưu tiên hàng đầu. Bài viết này phân tích dữ liệu thực nghiệm có được từ nghiên cứu thực địa tại Bắc Kinh vào đầu năm 2008 cũng như những thông tin được thu thập từ các tài liệu chính thức và các bài báo truyền thông. Nó trình bày các loại lực lượng và cơ quan định hình kế hoạch đảm bảo an ninh Olympic và giải thích cách thức chính phủ Trung Quốc tích hợp các giải pháp phòng ngừa, cam kết và trấn áp. Bài viết đặt ra một số lập luận sơ bộ liên quan đến bốn mặt phát triển chính trong công tác quản lý an ninh tại các giải đấu thể thao lớn: toàn cầu hóa, công nghệ hóa, thương mại hóa và tiêu chuẩn hóa của quá trình chứng khoán hóa các giải đấu lớn về thể thao.

Đặt vấn đề

Các giải đấu lớn (SMEs) như Thế vận hội Olympic không chỉ tạo ra cơ hội kinh tế và văn hóa xã hội to lớn cho các thành phố và quốc gia chủ nhà mà còn gợi lên những lo ngại về an ninh địa phương, quốc gia và quốc tế. Kể từ ngày 11/9 và cuộc

xâm lược Iraq, nguy cơ khủng bố đã làm gia tăng đáng kể quy mô của công tác đảm bảo an ninh cho các giải đấu lớn.

Chi tiêu cho công tác đảm bảo an ninh cho Thế vận hội Athens 2004 lên tới 1,5 tỷ USD, cao hơn gấp đôi so với Thế vận hội năm 2000 ở Sydney. Chi phí cho công tác bảo đảm an ninh cho Thế vận hội Bắc Kinh 2008 - mặc dù không được Chính phủ Trung Quốc tiết lộ chính thức - được cho là đã đứng trên số tiền chi tiêu ở Athens. Do đó, hầu như có thể chắc chắn rằng Thế vận hội Bắc Kinh được coi là chiến dịch đảm bảo an ninh thời bình lớn nhất trong lịch sử. Chi phí lớn trong các vấn đề an ninh tại các giải đấu lớn được thừa nhận hợp lý bởi nhu cầu tổ chức các giải đấu an toàn và không có rủi ro không chỉ cho các vận động viên mà còn cho du khách quốc tế và người dân địa phương.

Dựa trên thông tin thu thập được từ các cuộc phỏng vấn thực địa, các tài liệu chính thức và các bài báo truyền thông, bằng tiếng Anh và tiếng Trung Quốc, bài viết này phân tích các quan hệ đối tác và chiến lược an ninh đa chiều liên quan đến Thế vận hội Olympic Bắc Kinh 2008.

Đối với vấn đề quản lý công tác an ninh tại các giải đấu lớn nói chung, chúng tôi sẽ đưa ra một số lập luận sơ bộ liên quan đến bốn lĩnh vực phát triển chính trong hoạt động quản lý an ninh tại các giải đấu lớn: toàn cầu hóa, công nghệ hóa, thương mại hóa và tiêu chuẩn hóa quá trình chứng khoán hóa các giải đấu lớn.

Để giải quyết những vấn đề này, nghiên cứu tình huống thực tế thế vận hội Bắc Kinh có sức hấp dẫn đặc biệt vì nhiều lý do. Đầu tiên, những thay đổi chính trị và kinh tế xã hội gần đây về

vị thế của Trung Quốc trong hệ thống kinh tế toàn cầu gợi lên những vấn đề quan trọng về cả vai trò và trách nhiệm chung của Trung Quốc đối với chính trị an ninh quốc tế và về sự tham gia của Trung Quốc vào liên doanh, chứng khoán hóa quốc tế các giải đấu lớn một cách cụ thể hơn.

Thứ hai, các đặc điểm kinh tế xã hội cụ thể của Trung Quốc thể hiện một thách thức mạnh mẽ đối với sự cuốn hút của hệ thống chủ thể - mạng lưới truyền thông thông trị phương Tây trong các vấn đề an ninh của các giải đấu lớn, khiến cho việc nghiên cứu mối quan hệ giữa các chủ thể khác nhau đã tham gia quá trình chứng khoán hóa thể vận hội Bắc Kinh trở nên đặc biệt quan trọng.

Thứ ba, các cuộc tranh luận hiện nay về quyền của dân tộc thiểu số và quyền con người ở Trung Quốc nêu ra một số vấn đề đạo đức nghiêm trọng liên quan đến việc sử dụng các biện pháp giám sát và an ninh công nghệ cao quy mô lớn đòi hỏi phải cấp thiết được điều tra.

Cuộc điều tra của chúng tôi nằm ở giao điểm của ba lĩnh vực đang phát triển - nhưng phần lớn không liên quan – nghiên cứu lý thuyết và thực nghiệm. Đầu tiên, một cơ quan nghiên cứu đang phát triển trong những năm gần đây đã tìm cách điều tra vấn đề và cơ hội liên quan đến việc tổ chức và dàn dựng các giải đấu thể thao lớn. Trong lĩnh vực này, có thể phân biệt hai thể loại nghiên cứu: một loại có xu hướng tập trung vào giá trị kinh tế của các giải đấu thể thao lớn xét về mặt “khởi nghiệp kinh doanh đô thị”, thúc đẩy hình ảnh du lịch của thành phố và quốc gia, tạo điều kiện cho việc chuyển đổi đô thị, thu hút đầu tư tài chính và do đó tạo ra sự phát triển kinh tế.

Thể loại thứ hai có xu hướng diễn giải và định tính hơn, đề cập đến xã hội và chính trị học của các giải đấu lớn. Mặc dù cả hai thể loại này đều cung cấp những hiểu biết quan trọng về vai trò của các giải đấu thể thao lớn làm chất xúc tác thúc đẩy các thành tựu kinh tế xã hội, đô thị, chính trị hoặc văn hóa, nhưng rất ít chú ý đến nguyên nhân và ảnh hưởng của các vấn đề an ninh trên phạm vi rộng tạo các giải đấu thể thao lớn. Một cơ quan nghiên cứu quốc tế lớn đã tập trung đặc biệt vào các vấn đề rủi ro xã hội liên quan đến thể thao, nhấn mạnh mối đe dọa của bạo lực đám đông và chủ nghĩa côn đồ. Tuy nhiên, lĩnh vực nghiên cứu này đã không tạo ra nền tảng phân tích so sánh có hệ thống về các vấn đề an ninh của các giải đấu lớn (bao gồm cả chống khủng bố) với các chủ đề về phát triển đô thị hoặc các di sản xã hội sau các giải đấu thể thao lớn. Bài viết này dựa trên nền tảng nghiên cứu lý thuyết và thực nghiệm ngày càng tinh vi về các phương thức chuyển dịch của công tác quản lý an ninh toàn cầu nói chung, và về câu hỏi công tác đảm bảo an ninh đương đại sẽ được thực hiện thế nào trong thực tiễn của cuộc chiến chống tác động khủng bố đối với cuộc sống hàng ngày nói riêng.

Tuy nhiên, có một khiếm khuyết lớn trong toàn bộ nghiên cứu này liên quan đến câu hỏi các trường hợp đặc biệt của các giải đấu lớn – đó là “các thời điểm và vị trí nguy hiểm cụ thể” - đóng vai trò là chất xúc tác như thế nào khi phát triển công tác quản lý an ninh lấy đô thị làm trung tâm.

Mặc dù tầm quan trọng của các vấn đề an ninh tại các giải đấu thể thao lớn ngày càng tăng, rất ít công trình học thuật đã đưa ra được những kết quả tính toán xác đáng về ý nghĩa xã hội rộng lớn hơn của những nỗ lực đảm bảo an ninh có quy mô

rộng lớn xung quanh các giải đấu thể thao lớn. Giải quyết khoảng trống nghiên cứu quan trọng này, bài viết của chúng tôi cung cấp một cơ hội để bổ sung và mở rộng các tài liệu hiện có về các sự kiện lớn thông qua phân tích tập trung đi thẳng vào vấn đề nguy cơ, an ninh và giám sát tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008. Phần trình bày này được chia thành bốn phần chính: (1) các đặc điểm đặc trưng; (2) Chủ thể -mạng lưới xã hội; (3) các biện pháp đảm bảo an ninh; và (4) ý nghĩa của chương trình nghị sự về an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008.

Bầu không khí bất an

Trước khi chúng tiến hành nghiên cứu phạm vi đảm bảo an ninh, các quan hệ đối tác và thỏa thuận về quản lý an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh, điều quan trọng là phải nghiên cứu bối cảnh của “bầu không khí bất an” thường thấy, mà trong đó các biện pháp an ninh đã được hợp pháp hóa. Chúng tôi khám phá vấn đề này bằng cách tham gia các cuộc đàm luận về nguy cơ rủi ro được truyền thông Trung Quốc tuyên truyền trong thời gian sắp diễn ra Thế vận hội.

Trong những tháng trước Thế vận hội 2008, truyền thông Trung Quốc đã đưa tin về một loạt các lực lượng có nguy cơ đe dọa đối với Thế vận hội, trong đó có ba lực lượng nổi bật. Đầu tiên, các bài báo truyền thông tập trung vào các dạng tội phạm khác nhau - cả người gốc bản địa và nước ngoài - từ tội phạm nhỏ, lừa đảo, hãm hiếp và bắt cóc đến tội phạm có tổ chức quốc tế và buôn người (mại dâm và cưỡng bức lao động).

Áp lực đối với thành phố có mật độ dân số cao và đa dạng, cũng như dòng người nhập cư, các nguồn lực và cơ hội kinh doanh tạo ra bởi Thế vận hội, Bắc Kinh được nhìn thấy có tỷ lệ

tội phạm cao hơn, và mức độ phạm tội chuyên nghiệp cao hơn so với các địa điểm tổ chức Thế vận hội trước đây.

Thứ hai, và có thể so sánh với những lời hoa mỹ về an ninh tại các giải đấu thể thao lớn ở thế giới phương Tây, truyền thông Trung Quốc tập trung vào mối đe dọa khủng bố, được mô tả là vấn đề an ninh quan trọng nhất tại các Thế vận hội. Tuy nhiên, trái ngược với mối bận tâm gần như độc nhất của phương Tây đối với khủng bố Al-Qaeda, truyền thông Trung Quốc đã đưa tin rộng rãi về khả năng tấn công khủng bố của các nhóm dân tộc thiểu số và các nhóm tôn giáo Trung Quốc. Về vấn đề này, các tổ chức độc lập ở Tân Cương được coi là kẻ thù khủng bố nguy hiểm nhất đối với an ninh của Thế vận hội.

Tian Yixiang, giám đốc cơ quan quân sự của Trung tâm chỉ huy an ninh Thế vận hội (SCC), nói rằng mối nguy hiểm chính là tấn công khủng bố từ ba lực lượng hăm dọa có thể xảy ra: đó là những kẻ khủng bố Đông Turkistan, những kẻ ly khai Tây Tạng và giáo phái Pháp Luân Công cuồng tín. Ví dụ, từ tháng 3 đến tháng 5 năm 2008, Tân Hoa Xã đã báo cáo một loạt các hoạt động được cho là phá hoại và khủng bố của phe ly khai Đông Turkistan.

Thứ ba, truyền thông Trung Quốc liên tục bày tỏ quan ngại mạnh mẽ về nhiều lực lượng đe dọa phá hoại biểu tượng chính trị và Văn hóa xã hội của Thế vận hội. Các hoạt động phá hoại của các tổ chức độc lập Tây Tạng không chỉ được xem là gây nguy hiểm cho các vận động viên và dân cư, mà còn đe dọa hình ảnh được xây dựng cẩn thận của thế vận hội Olympic như một biểu tượng cho sự thống nhất và thế lực ngày càng cao của Trung Quốc trong các vấn đề toàn cầu. “Mục tiêu của tất cả các âm mưu của

Dalai Lama,” phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Jiang Yu trích dẫn trên báo chí là “chia rẽ đất nước, phá hoại sự thống nhất sắc tộc, phá hoại quan hệ của Trung Quốc với các quốc gia khác và can thiệp vào Thế vận hội Olympic. Nhưng sự hiểu biết về "sự quấy nhiễu" khi các lực lượng đe dọa biểu tượng của Thế vận hội cũng có thể được xem là liên quan đến các nhóm xã hội bị kỳ thị khác, từ những người di cư đang thừa kế đến các nạn nhân phá hoại, từ những người ủng hộ nhân quyền cho đến những người chống đối tôn giáo, từ những người bất đồng chính kiến đến các lực lượng tẩy chay quốc tế. Trên báo chí, Trung Quốc đã nhiều lần cảnh báo đối với bất kỳ hoạt động nào của các tổ chức cố gắng làm suy yếu công tác chuẩn bị Thế vận hội và đưa ra các quy định và hướng dẫn pháp luật rõ ràng cho việc xuất nhập cảnh và lưu trú của người nước ngoài ở Trung Quốc trong thời gian diễn ra thế vận hội. Theo trang web chính thức của Thế vận hội Bắc Kinh, những người nước ngoài không được chào đón bao gồm: những người đã bị chính phủ Trung Quốc trục xuất hoặc cấm vào Trung Quốc; *những người có thể thực hiện hành vi khủng bố, bạo lực hoặc lật đổ sau khi vào Trung Quốc; những người có thể tham gia buôn lậu, buôn bán ma túy hoặc mại dâm sau khi vào Trung Quốc; những người đang bị rối loạn tâm thần hoặc điên loạn, bệnh lây truyền qua đường tình dục, bệnh lao hoặc các bệnh truyền nhiễm khác; những người không thể đảm bảo khả năng tự hỗ trợ tài chính khi ở Trung Quốc; và những người có thể tham gia vào bất kỳ hành vi nào đe dọa đến an ninh hoặc lợi ích của Trung Quốc.*

Phạm vi quản lý an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh

Điều quan trọng là phải điều tra phạm vi không gian của các giải pháp đảm bảo an ninh và cách sắp xếp tại Thế vận hội Bắc

Kinh, không chỉ để hiểu các hoạt động an ninh sẽ giải quyết các loại rủi ro khác nhau trong môi trường đô thị như thế nào mà còn nghiên cứu cách thức mà các hoạt động này tạo ra hiệu ứng tích lũy đối với trật tự đô thị công cộng. Đầu tiên, việc quản lý an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh tập trung vào các điểm cụ thể trong môi trường đô thị, tương ứng với các nút trung tâm, có liên kết với nhau trong mạng lưới giao thông Bắc Kinh như sân bay và nhà ga và các điểm có nguy cơ cao như sân vận động và khách sạn cho các quan chức của Ủy ban Olympic quốc tế. Đảm bảo an ninh cho các điểm có nguy cơ cao này là một trong những mối quan tâm chính của lực lượng cảnh sát Trung Quốc và các nhân viên an ninh tư nhân trước và trong Thế vận hội. Về mặt này, điều cực kỳ quan trọng là đề cao vai trò của hệ thống kiểm soát vào - ra để đảm bảo an ninh. Tạo ra những nơi an toàn và không có rủi ro bằng cách kiểm soát dòng người và vật thể đi qua đường ranh giới giữa bên trong và bên ngoài tại các điểm cụ thể trong không gian, việc kiểm soát vào - ra sẽ làm sáng tỏ tính hợp lý về mặt không gian của việc quản lý an ninh, bao gồm lựa chọn, phân loại, phân biệt, sắp xếp và kiểm soát các bộ phận không gian cụ thể, không tuân theo cùng một cách thức chú ý đối với toàn bộ khu vực. Do vậy kiểm soát vào-ra nhằm mục đích đảm bảo hoạt động tốt của các bộ phận được tổ chức tách biệt, khu biệt và theo phân cấp của môi trường đô thị, thường được tách riêng hoàn toàn giữa không gian trong nhà (an ninh) và ngoài trời (không bảo đảm).

Ví dụ, hãy xem xét thiết kế an ninh của sân vận động Olympic nổi tiếng nhất của Bắc Kinh, “sân tổ chim”. Các công bán vé của sân vận động được tích hợp vào một hàng rào an ninh gần như hình bầu dục ở cách xa sân vận động khoảng 20

mét. Hàng rào an ninh này cho phép phân chia không gian liền kề sân vận động thành hai khu vực riêng biệt: khu vực đăng ký có thể ra vào công khai để lấy vé và kiểm tra an ninh và vành đai an ninh bên trong, dẫn trực tiếp đến sân vận động và cho phép khán giả tìm kiếm các khán đài hoặc chờ thoát ra. Không gian bên trong này không sắp đặt tùy ý mà phù hợp với nhu cầu không gian tính theo đầu người, được xác định bằng kích cỡ của địa điểm thi đấu để phục vụ khán giả.

Thứ hai, ngoài việc chứng khoán hóa các điểm có nguy cơ cao cụ thể trong môi trường đô thị, những nỗ lực đảm bảo an ninh tại Thế vận hội chủ yếu hướng đến quận Chaoyang của Bắc Kinh, nơi đặt Tổ hợp sân vận động Olympic cũng như 13 trong số 31 địa điểm thi đấu Olympic. Theo tin tức Bắc Kinh, thêm 2.000 camera, một phần được trang bị phần mềm nhận dạng khuôn mặt và biển số xe, đã được lắp đặt tại quận Triều Dương, chiếm 54,2% diện tích bề mặt của quận có hệ thống camera quan sát.

Thứ ba, các thỏa ước đảm bảo an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh không chỉ bao gồm các điểm có nguy cơ cao cụ thể tại môi trường đô thị như sân vận động và các tòa nhà quan trọng, mà chúng cũng không chỉ giới hạn ở quận Triều Dương. Thay vào đó, chúng ảnh hưởng nhiều hơn đến Bắc Kinh và các cư dân nói chung. Tổng cộng, mười triệu người đã ký và cam kết tham gia công tác đảm bảo an ninh Olympic. Việc phổ cập ý thức và trách nhiệm đảm bảo an ninh đi vào cuộc sống hàng ngày của mọi người đã đạt được dần dần thông qua các cơ chế huy động hàng loạt, tuyên truyền trên phương tiện truyền thông và sự tham gia của quần chúng vào các cuộc vận động như tìm

hiểu về Luật đảm bảo an ninh Olympic và chiến dịch đảm bảo trật tự Olympic ra mắt vào ngày 26 tháng 4 năm 2008.

Chủ thể - Mạng lưới xã hội trong quản lý an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh

Quản lý an ninh là sản phẩm của các mối quan hệ qua trung gian, và các lĩnh vực chuyên môn khác nhau. Do đó, việc kiểm tra mạng lưới các chủ thể xã hội tham gia thiết lập, phát triển và sử dụng hệ thống an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008 là rất hữu ích. Thay vì đưa ra một phân tích toàn diện về toàn bộ các hành động và các chủ thể xã hội tham gia vào việc chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh, chúng tôi đặc biệt nhấn mạnh vào hai lĩnh vực phát triển có liên kết với nhau: phạm vi tăng trưởng và quy mô hợp tác an ninh đa quốc gia; và tầm quan trọng ngày càng tăng của các hệ thống giám sát công nghệ cao.

Hợp tác an ninh ở quy mô địa phương, quốc gia và quốc tế

Trong bối cảnh cuộc chiến chống khủng bố sau ngày 11/9, các mối đe dọa bạo lực chính trị và khủng bố đang ngày càng được kích động và duy trì bởi các mạng lưới xuyên quốc gia mà có thể cùng một lúc xuất hiện ở quy mô toàn cầu và tại cục bộ địa phương. Sự phụ thuộc lẫn nhau của các chiến lược đảm bảo an ninh trên quy mô địa phương, quốc gia và toàn cầu được thể hiện trong các sự kiện lớn về thể thao như là một đặc quyền, nơi các chủ thể xã hội hoạt động toàn cầu – di chuyển từ quốc gia này sang quốc gia khác, từ thành phố này đến hành phố khác - gặp gỡ các bên liên quan tại địa phương trong quá trình quản lý an ninh. Qua những cuộc trao đổi này, thường xuất hiện mối quan hệ hợp tác an ninh quốc tế rộng lớn hơn và lâu dài hơn.

Bắc Kinh đã mời các chuyên gia từ 75 cơ quan an ninh của 12 quốc gia, bao gồm Hy Lạp, Canada, Mỹ, Đức, Pháp, Anh, Israel và Nga, hợp tác thực hiện chứng khoán hóa Thế vận hội 2008. Ở quy mô khu vực, việc trao đổi được tăng cường giữa các cơ quan cảnh sát ở các nước ASEAN, Trung Quốc, Nhật Bản và Hàn Quốc. Ngoài ra, bảy quốc gia, bao gồm cả Trung Quốc, Nga và Kazakhstan, đã công bố bản Tuyên bố Bắc Kinh để thiết lập liên lạc và hợp tác chống khủng bố quốc tế.

Bên cạnh việc hợp tác với các cơ quan chính phủ quốc tế, một loạt các hợp tác quân sự đã được thiết lập. Quân đội, hải quân và không quân quốc gia Trung Quốc đã tham gia đầy đủ vào công tác an ninh Thế vận hội Bắc Kinh 2008, với việc thành lập một đơn vị quân đội đặc nhiệm để xử lý các mối đe dọa an ninh phi truyền thống tập trung vào những hăm dọa tấn công hạt nhân, hóa học sinh học và các cuộc tấn công khủng bố khác. Một cơ quan an ninh chuyên ngành và trung tâm chỉ huy phục vụ cho Thế vận hội được thành lập trực thuộc bộ an ninh công cộng, lôi cuốn sự tham gia của hơn 20 bộ, ban ngành nhà nước và thành phố, bao gồm cả quân đội.

Để phát hiện các mối quan hệ ẩn chứa trong quá trình chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh và để đánh giá các hệ thống an ninh sử dụng sau đó được lên kế hoạch, thiết lập và sử dụng như thế nào, điều quan trọng là không được đánh giá thấp các liên minh toàn cầu giữa các cơ quan chính phủ, quân đội và cảnh sát. Việc xây dựng và thể chế hóa các liên minh này không chỉ nhằm tăng cường trao đổi trong cộng đồng quốc tế trong lĩnh vực an ninh Olympic, mà còn để học hỏi kinh nghiệm trước đây trong quá trình chứng khoán hóa các giải đấu

lớn trước đó. Việc chuyển giao kinh nghiệm và chuyên môn này dựa trên một loạt các cơ chế tạo nên diện mạo của việc khai thác các mối quan hệ đối tác an ninh toàn cầu có liên quan và cài cắm vào điều kiện địa phương cụ thể của Thế vận hội Bắc Kinh.

Đầu tiên, sự hợp tác quốc tế trong quá trình chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh dựa trên một loạt các chuyên gia thường trực chuyên về các vấn đề an ninh tại các sự kiện lớn. Năm 2005, Đài quan sát thường trực quốc tế về các biện pháp an ninh trong các giải đấu lớn được thành lập, quy tụ 24 chuyên gia an ninh nước ngoài của 10 quốc gia và 4 tổ chức quốc tế, bao gồm cả Cục Điều tra Liên bang Hoa Kỳ, Viện Nghiên cứu Tư pháp và Tội phạm Liên khu vực của Liên hợp quốc và Cơ quan Cảnh sát châu Âu, để chia sẻ kinh nghiệm của họ tại các sự kiện trước đó như Thế vận hội Olympic, Giải Bóng đá châu Âu 2004. Cup và Hội nghị thượng đỉnh Evian G8 năm 2003.

Thứ hai, việc tổ chức nhiều hội nghị an ninh trong thời gian sắp diễn ra Thế vận hội đã giúp phát triển các liên minh quốc tế mới về thẩm quyền và trách nhiệm trong việc chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh. Việc tổ chức các hội nghị chuyên gia là sự thiết lập cơ chế quan trọng để hòa giải trước sự hợp tác và tương tác giữa những người giữ vai trò đảm bảo an ninh địa phương, quốc gia và quốc tế. Ví dụ, tại Hội nghị quốc tế về hợp tác an ninh năm 2007, Tổ chức Cảnh sát hình sự quốc tế (Interpol) đã xác nhận sự hỗ trợ của mình đối với việc chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh. Do đó, một nhóm hỗ trợ đã được gửi đến Bắc Kinh, được trang bị cơ sở dữ liệu lớn, bao gồm tên tuổi, hình ảnh, dấu vân tay và thông tin DNA liên quan của những tội phạm đã được biết và bị tình nghi trên phạm vi quốc tế.

Interpol cũng tạo lập một dịch vụ trực tuyến với Trung Quốc, dựa trên cơ sở dữ liệu 15,7 triệu tài liệu bị đánh cắp, bị đặt và bị mất.

Thứ ba, để học hỏi kinh nghiệm từ các sự kiện lớn trước đây, các quan chức an ninh Trung Quốc đã tham gia các chương trình đào tạo “những cách làm hay nhất” với các bên liên quan đến công tác an ninh tại các sự kiện trước đó, được đào tạo về phòng chống bạo lực, quản lý chính sách và quản lý thông tin tại các trường cao đẳng cảnh sát ở Anh, Đức, Úc và các nước khác. Ngoài ra, 39 sĩ quan Trung Quốc đã được gửi đến Hy Lạp để học hỏi về mô hình quản lý an ninh Olympic Athens. Bắc Kinh cũng đã lập “Biên bản ghi nhớ về Thế vận hội Olympic và Paralympic 2008 về Hợp tác an ninh, với Bộ trật tự công cộng ở Hy Lạp.

Các công ty tư nhân trong quá trình chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh

Sự trao đổi quốc tế ngày càng tăng và sự phụ thuộc lẫn nhau trong quản lý an ninh của các giải đấu lớn liên quan đến vai trò ngày càng quan trọng của các nhà cung cấp tư nhân về công nghệ và dịch vụ chuyên ngành trong các vấn đề an ninh. Trước các Thế vận hội, bộ phận an ninh Thế vận hội 2008 đã nhấn mạnh vào các khẩu hiệu “Thế vận hội công nghệ”, và “Tăng cường cảnh sát thông qua công nghệ”. Do đó, các công nghệ và thiết bị kiểm soát an ninh đã được phát triển đáng kể thông qua trao đổi và hợp tác quốc tế, dẫn đến một hệ thống an ninh công nghệ cao phức tạp, được Ủy ban Olympic quốc tế ca ngợi là “rất khôn ngoan và cảnh báo từ xa, tốt nhất chưa từng thấy”. Như Robin Huang, giám đốc điều hành của Bộ Công an Trung Quốc đã nói, “chúng tôi có mỗi

quan hệ rất tốt với các công ty Mỹ như IBM, Cisco, HP và Dell. . . v.v ... Tất cả các công ty Mỹ này đang hợp tác chặt chẽ với chúng tôi để cùng nhau xây dựng hệ thống của chúng tôi. Honeywell, ví dụ, được báo cáo là có thiết lập một hệ thống giám sát tinh vi bằng máy tính, cho phép cảnh sát Trung Quốc phân tích hình ảnh camera quan sát của các địa điểm công cộng gần các địa điểm thi đấu Olympic để tìm ra các đối tượng và hành vi đáng ngờ người Hồi giáo. Các hệ thống giám sát công nghệ cao, quy mô lớn khác do United Technologies, Công ty Vũ trụ và Quốc phòng Hàng không Châu Âu, Panasonic, Philips, JVC và Siemens cung cấp. Bên cạnh các nhà cung cấp công nghệ quốc tế, các công ty trong nước và địa phương cũng đóng một vai trò tích cực. Ví dụ, Tsinghua Tongfang, chịu trách nhiệm cho dự án an ninh Olympic Ditan Gymnasium, bao gồm giám sát camera quan sát, hệ thống báo động, kiểm soát an ninh vào-ra, hệ thống cung cấp điện, hệ thống chống sét, v.v. Golden Vision, một công ty công nghệ khác có trụ sở tại Đại học Thanh Hoa, đã quản lý các dự án đảm bảo an ninh như nền tảng giám sát camera quan sát tại Trung tâm thi đấu quần vợt của tổ hợp Olympic xanh Bắc Kinh; Công ty Công nghệ Nine Vatech đã trang bị Trường bắn Bắc Kinh, Nhà thi đấu bóng rổ, Trung tâm thể thao dưới Nước, và sân vận động Tổ chim với hệ thống quản lý tình báo từ xa; và Tập đoàn Công nghiệp tàu thủy Trung Quốc đã áp dụng các công nghệ tiên tiến như Nhận dạng tần số vô tuyến (RFID) trong kiểm soát vào-ra và mã hóa video theo phương thức mới nhất (MPEG4 và H264) trong giám sát camera an ninh cho hệ thống đảm bảo an ninh Olympic.

Trái ngược với các sự kiện lớn ở các nước dân chủ phương Tây, các chiến lược đảm bảo an ninh của Bắc Kinh nằm trong một hệ thống chính trị độc đoán đặc biệt, chính phủ khẳng định

kiểm soát mạnh mẽ sự tham gia của những người giữ vai trò đảm bảo an ninh quốc tế. Một mặt, Thế vận hội tạo cơ hội cho sự hợp tác rộng mở giữa các tập đoàn trong nước và toàn cầu, dẫn đến việc chuyển giao kiến thức về các vấn đề an ninh / giám sát với phương Tây được tăng cường. Mặt khác, các công ty an ninh phương Tây có thể dàn xếp việc kiểm soát an ninh với nhà nước Trung Quốc.

Do đó, chính phủ Trung Quốc đã cố gắng điều chỉnh một cách chính thức và phối hợp các mối quan hệ giữa những đơn vị đối tác nhà nước, công cộng và tư nhân trong các vấn đề an ninh, để huy động và sử dụng hiệu quả các nguồn lực và lợi ích quốc gia và địa phương. Cục an ninh Trung Quốc đã thiết lập một loạt các nguyên tắc, như cạnh tranh hợp lý, chơi công bằng, không độc quyền, minh bạch và nhiều tầng quản lý, để áp dụng cho quá trình đấu thầu, lập ngân sách, đánh giá, quản lý và xây dựng hệ thống an ninh. Từ năm 2002, chính quyền Bắc Kinh đã chỉ định hai tờ báo (Nhật báo Nhân dân và Nhật báo Trung Quốc) và hai cổng thông tin trang web (www.chinabidding.com.cn và www.bjinvest.gov.cn) là phương tiện truyền thông hợp pháp để ban hành thông tin đấu thầu các dự án an ninh, bảo mật, để củng cố hệ thống mua hàng của chính phủ và mở thầu theo luật đấu thầu.

Tuy nhiên, các công ty an ninh địa phương đã bày tỏ mối quan tâm nhiều lần về các quy tắc ẩn, bất thành văn đằng sau các quy định và thủ tục này. Và việc mua các công nghệ bảo mật của chính phủ dường như đã kém minh bạch hơn nhiều so với những gì họ tuyên bố. Hiện tượng thường bị bóp méo dao động từ giá thầu được mời đến những thỏa thuận không chính thức giữa các công ty và các cơ quan chính phủ.

Ba chiến lược đảm bảo an ninh: Ngăn chặn, thu hút, trấn áp

Các mối đe dọa an ninh trong nước và quốc tế tại Thế vận hội Bắc Kinh theo truyền thông đưa tin, được mô tả trước đây là "bầu không khí bất an" nói chung, đã giúp hợp pháp hóa sự gia tăng đáng kể việc giám sát cũng như thắt chặt kiểm soát và các biện pháp an ninh "phòng ngừa" khác. Trong những phần trình bày dưới đây, chúng tôi sẽ cung cấp một số giải pháp đảm bảo an ninh, dựa trên sự phân biệt giữa các chiến lược an ninh phòng ngừa, thu hút và trấn áp. Trên cơ sở đó, chúng tôi sẽ nêu lên một loạt câu hỏi quan trọng liên quan đến ý nghĩa xã hội rộng lớn hơn của các nỗ lực đảm bảo an ninh đám đông, về vấn đề quyền bảo mật riêng tư, quyền con người và dân tộc thiểu số.

Chiến lược an ninh phòng ngừa

Việc chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh dựa trên một loạt các biện pháp an ninh phòng ngừa. Trước sự kiện này, như đã đề cập ở trên, việc giám sát và kiểm soát đã gia tăng đáng kể, không chỉ dựa vào việc sử dụng rộng rãi các công nghệ an ninh, bảo mật ở chính Bắc Kinh mà còn dựa trên các trao đổi quốc tế về cơ sở dữ liệu của các nghi phạm hình sự và khủng bố. Hơn nữa, hàng ngàn nhân viên an ninh bổ sung đã được tuyển dụng và đào tạo thông qua các bài tập và chương trình huấn luyện cụ thể.

Các hội nghị chuyên gia và các chương trình học hỏi những cách làm hay nhất được thảo luận trước đó không chỉ phục vụ cho việc thể chế hóa các cách làm và các mối quan hệ làm cơ sở cho việc chứng khoán hóa chính giải đấu này; chúng còn tạo nên một không gian thử nghiệm để điều chỉnh và kiểm nghiệm

việc sử dụng các hệ thống đảm bảo an ninh công nghệ cao mới được lắp đặt. Ví dụ, thử nghiệm–sự kiện “Good Luck Bắc Kinh”, đã quy tụ các chủ thể từ mọi cấp độ chứng khoán hóa của thể vận hội, từ lực lượng cảnh sát Trung Quốc đến tình nguyện viên dân sự, từ các chuyên gia chống khủng bố quốc tế đến các lực lượng quân sự địa phương, từ các cơ quan chính phủ có liên quan đến đại diện các công ty an ninh.

Chiến lược an ninh thu hút

Kế hoạch đảm bảo an ninh phòng bằng ngựa của thể vận hội chính là tính bao gồm mọi thứ ở cấp độ cư dân của nó. Nhằm mục đích huy động một mạng lưới an ninh khổng lồ trên khắp Bắc Kinh, chính quyền Trung Quốc đã tìm cách cụ thể hóa bốn mạng lưới chủ thể xã hội trong kế hoạch đảm bảo an ninh của họ: một mạng lưới tuần tra; một mạng lưới an ninh công cộng; một mạng lưới tổ chức nhà nước; và một mạng lưới cộng đồng. Trong mạng lưới cộng đồng địa phương, một bộ chỉ huy được thành lập, do Ủy ban Chính trị và Pháp luật của ủy ban thành phố lãnh đạo, để thu hút tất cả các đơn vị và tổ chức làm việc tại địa phương của họ. Bắc Kinh tăng cường các hoạt động an ninh cơ sở bằng cách thúc đẩy giáo dục về an toàn công cộng và phòng chống tội phạm, khích lệ các nhóm xã hội và công chúng theo dõi tình hình khu phố, trông nom ngôi nhà của mình và làm mọi thứ có thể để tham gia vào công tác đảm bảo an ninh cho Thế vận hội Olympic.

Theo sự khoa trương của chính phủ, để ngăn chặn tội phạm lớn và các cuộc tấn công khủng bố tiềm năng, phải tạo ra một môi trường xã hội hài hòa, trong đó không có tội phạm nào có thể phát sinh được. Dựa trên chiến lược không khoan nhượng,

mục tiêu là tạo ra một môi trường đô thị sạch sẽ để đảm bảo cho sự kiện Olympic diễn ra một cách an toàn và không có khủng bố.

Bộ Công an Trung Quốc mô tả cách tiếp cận này là "hiệu ứng cọc cát", nghĩa là cuộc chiến chống lại tội phạm nhỏ và các vấn đề rối loạn nhỏ, là chân đế của cọc cát, sẽ giúp làm giảm các mối đe dọa lớn của các hoạt động tội phạm và khủng bố, tức là đỉnh cọc. Do đó, công tác đảm bảo an ninh Olympic được đóng khung theo cách ứng phó với phòng chống tội phạm ở Bắc Kinh ở cấp cơ sở.

Chiến lược an ninh trấn áp

Các giải pháp phòng ngừa và thu hút của chiến lược đảm bảo an ninh của Bắc Kinh có liên quan rõ ràng đến việc trấn áp các "phần tử" không mong muốn, được coi là đe dọa đến môi trường đô thị hài hòa của Bắc Kinh và gây nguy hiểm cho Thế vận hội. Ở cấp độ này, cần thiết phải đặt câu hỏi một cách nghiêm túc về ý nghĩa xã hội rộng lớn hơn của những nỗ lực đảm bảo an ninh trên quy mô lớn.

Trước Thế vận hội, những nỗ lực quan trọng đã được thực hiện để giãn dân và cấm các hoạt động không gắn với hình ảnh hài hòa được mong đợi của thủ đô Trung Quốc. Các cơ quan an ninh Trung Quốc đẩy mạnh việc giam giữ những nhà bất đồng chính trị và giám sát các nhà hoạt động chính trị. Tổ chức Theo dõi Nhân quyền đã ghi nhận rộng rãi sự lạm dụng và giam giữ các luật sư bảo vệ quyền con người và một đặc tuyến can thiệp và kiểm soát về mặt chính trị của những người bất đồng chính kiến, đặc biệt là trong các trường hợp bị chính quyền coi là nhạy cảm về mặt chính trị. Hơn nữa, chính quyền đã thắt chặt

tiếp cận truyền thông với các nhà hoạt động xã hội và những người khác được coi là kẻ gây rối. Chính phủ trung ương gây áp lực lên các quan chức địa phương bằng cách đánh giá hiệu suất công việc của họ trên cơ sở số lượng dân oan được phép lên đường tới Bắc Kinh. Do đó, việc bắt giữ dân oan bởi chính quyền địa phương không phải là hiếm. Như vậy chiến lược đàn áp cũng được áp dụng cho các vụ án hình sự thông thường trong chiến dịch chống tội phạm cứng rắn đang diễn ra, như được lập trình trong cái gọi là “Hành động vì Thế vận hội An toàn”.

Từ tháng 1 đến tháng 5 năm 2008, lực lượng cảnh sát Bắc Kinh đã tăng cường an ninh cho Thế vận hội bằng cách trấn áp các tội phạm có tổ chức, cướp, giết người và các tội phạm hình sự nghiêm trọng khác, tịch thu trái phép chất nổ, súng và đạn dược, đồng thời cũng tăng cường kiểm soát dao, cung và nỏ. Họ cũng tăng cường giám sát các địa điểm vui chơi giải trí để chống những nội dung khiêu dâm và đánh bạc.

Theo các phương tiện truyền thông Trung Quốc, sự đàn áp các cá nhân và các nhóm xã hội không mong muốn phần lớn vẫn không bị nghi ngờ về hiệu quả, tính cân đối và hệ quả về vấn đề nhân quyền. Theo Tân Hoa Xã, cảnh sát Bắc Kinh đã cải thiện đáng kể khả năng chống tội phạm do kế hoạch đảm bảo an ninh Olympic được xây dựng chuyên sâu và toàn diện.

Kết luận và ý nghĩa

Trong bài viết này, chúng tôi đã sử dụng hàng loạt báo cáo và tài liệu truyền thông thảo luận về các nguy cơ và quan hệ đối tác an ninh cũng như các chiến lược đảm bảo an ninh và giám sát tại Thế vận hội Olympic Bắc Kinh 2008. Chúng tôi đã nhận

manh tâm quan trọng của việc hợp tác đảm bảo an ninh công cộng, đa quốc gia và các biện pháp đảm bảo an ninh công nghệ cao, làm cơ sở cho quá trình chứng khoán hóa Thế vận hội. Do đó, bài viết cung cấp một bức tranh mạnh mẽ về các quy trình làm việc trong khuôn khổ trao đổi quốc tế, quốc gia và địa phương và tính độc lập trong hợp tác thực hiện việc quản lý an ninh, kết nối hợp lý với các tài liệu liên ngành về thay đổi các phương thức quản trị và quyền lực vào cuối thế kỷ XX và đầu thế kỷ XXI.

Phân tích của chúng tôi gợi lên một loạt vấn đề cần nghiên cứu sâu hơn về vai trò và ý nghĩa xã hội rộng lớn của các giải đấu thể thao lớn, như những thời điểm quan trọng và những địa điểm quan trọng, về việc dàn dựng và lưu thông toàn cầu các hoạt động và tri thức chuyên môn liên quan đến an ninh và giám sát. Đầu tiên, cần phải điều tra thêm về tầm quan trọng ngày càng tăng của các chủ thể tư nhân và các mục tiêu thương mại trong các bước phát triển hiện tại của việc quản lý an ninh, một quá trình được nhắc lại mạnh mẽ bằng ví dụ về chứng khoán hóa các giải đấu thể thao siêu lớn.

Trong bối cảnh cuộc chiến chống khủng bố hiện nay, trách nhiệm tư nhân trong các vấn đề giám sát đã trở nên quan trọng hơn, do các công ty phương Tây đóng vai trò ngày càng quan trọng trên toàn thế giới trong việc cung cấp các giải pháp dựa trên công nghệ được tiêu chuẩn hóa; trong các vấn đề về chính sách đảm bảo an ninh công cộng và chống khủng bố, mà theo truyền thống là lĩnh vực độc quyền của các chủ thể nhà nước. Quá trình này đã được tăng cường bởi việc sử dụng ngày càng tăng các hình thức và công nghệ giám sát gián đoạn ít hoặc

nhieu khác nhau, phối hợp một phần và không đồng nhất trong các chiến lược an ninh đương đại.

Ý nghĩa của sự phát triển này liên quan đến câu hỏi làm thế nào để tăng tầm quan trọng và vị thế thẩm quyền tư nhân trong các vấn đề an ninh công cộng - tức là sự phân chia chức năng ngày càng tăng trong quản lý an ninh đương đại. Đặc biệt, chúng tôi ghi nhớ các năng lực kỹ thuật cần thiết để quản lý sự phức tạp ngày càng tăng của các hệ thống giám sát công nghệ cao, có khả năng mang lại cho các công ty tư nhân chuyên ngành nhiều sức nặng hơn.

Thảo luận nghiêm túc về vai trò và trách nhiệm của các công ty tư nhân trong việc xử lý các vấn đề an ninh hiện tại là nhu cầu chung không chỉ trong các trường hợp cực đoan (các giải đấu lớn như Thế vận hội Bắc Kinh) mà trên cơ sở bao quát hơn. Nó vận hành các công ty kinh doanh tư nhân để đảm bảo các tiêu chuẩn đạo đức trong việc sử dụng công nghệ giám sát/an ninh và để tránh các sự kiện cụ thể bị lợi dụng làm chất xúc tác cho việc đàn áp bất đồng chính kiến nhân danh giữ gìn sự ổn định. Sự phát triển công nghệ giám sát tiên tiến hiện nay không chỉ mở đường cho một tương lai tốt hơn mà còn dẫn đến khả năng giám sát chưa từng có và gần như vô hạn, mà ý định tích cực, nguyên thủy của nó có thể dễ dàng bị bóp méo để phục vụ những mục đích khác, đặc biệt là trong bối cảnh có những quan ngại về nhân quyền.

Thứ hai, nghiên cứu của chúng tôi về quá trình chứng khoán hóa Thế vận hội Bắc Kinh - với tư cách là địa điểm hợp tác an ninh toàn cầu, quốc gia, chỉ ra một loạt các "vấn đề quy mô" quan trọng, có thể định hướng cho các nghiên cứu thực nghiệm

trong tương lai về sự tương tác và phụ thuộc giữa các quan hệ đối tác an ninh toàn cầu, khu vực và địa phương. Trong khi các ví dụ đã cho cung cấp bằng chứng phong phú về tầm quan trọng của mạng lưới năng lực, trách nhiệm công cộng, tư nhân quốc gia và xuyên quốc gia trong quản trị an ninh tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008, cần phải hiểu rõ hơn về phương thức đặc biệt này trong đó kiến thức và thực tế về sự hòa trộn hệ thống an ninh toàn cầu trong một môi trường cụ thể, và có thể có sự phân nhánh. Hoặc, từ đó đặt ra câu hỏi: Các giải đấu lớn có thể cho chúng ta biết gì về sự tương tác giữa các vấn đề an ninh trên các quy mô khác nhau - địa phương, khu vực và toàn cầu? - Làm thế nào để các đối tác an ninh toàn cầu đồng cảm và can thiệp vào hoàn cảnh địa phương cụ thể?

Thứ ba, điều tra thực nghiệm sâu hơn về tác động lâu dài của các nỗ lực bảo đảm an ninh trên quy mô lớn xung quanh việc tổ chức và dàn dựng các sự kiện lớn là yêu cầu cấp thiết. Về mặt này, một vấn đề lớn sẽ là liệu rằng, và bằng cách nào, các biện pháp an ninh được đưa vào sử dụng sẽ tiếp tục tự áp đặt trách nhiệm lên bản thân mình trong các thành phố chủ nhà của các giải đấu lớn. Đối với Thế vận hội Bắc Kinh, việc tiến hành điều tra nghiêm túc những ảnh hưởng lâu dài của khả năng hiểu biết, theo dõi, khai thác dữ liệu và lập hồ sơ của các cá nhân và nhóm xã hội cụ thể có tầm quan trọng đặc biệt. Các công nghệ đảm bảo an ninh được sử dụng tại Thế vận hội sẽ được sử dụng như thế nào sau sự kiện này? Những công nghệ này (tích cực và tiêu cực) sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày của người dân, các nhóm dân tộc thiểu số và tôn giáo, và các nhà bất đồng chính trị ở Bắc Kinh như thế nào?

Khi những cảm xúc được gọi lên bởi chính sự kiện đã lắng xuống, những câu hỏi này cần được giải quyết một cách bình tĩnh, bằng cách xem xét một loạt các khoản chi phí và lợi ích xã hội liên quan đến các xu hướng chính trị an ninh được trình bày ở trên.

Hồng Vân, Thanh Hiền biên dịch theo
Samatas, 'Security and Surveillance in the Athens 2004 Olympics'.

[2] *China Daily, 10 May 2005, available online at*
http://www.chinadaily.com.cn/english/doc/2005-05/10/content_440848.htm, accessed 27 June 2008.

[3] *Harvey, 'From Managerialism to Entrepreneurialism';*
Kearns and Philo, Selling Places; Hall
and Hubbard, The Entrepreneurial City.

[4] *Hannigan, Fantasy City; Judd and Fainstein, The Tourist*
City.

[5] *Degen, 'Barcelona's Games; Urry, Consuming Places.*

[6] *Bale, Sport, Space and the City; Allison, The Politics of*
Sport; Shaikin, Sport and Politics; Roche,
Mega-Events Modernity; Horne and Manzenreiter, Japan,
Korea and the 2002 World Cup;
Horne and Manzenreiter Sports Mega-Events.

[7] *Armstrong, Football Hooligans; Giulianotti and*
Armstrong, Football, Cultures and Identities;
Giulianotti and McArdle, Sport, Civil Liberties and Human
Rights.

[8] *Dillon and Reid, 'Global Governance'; Amoore and De*
Goede, 'Governance, Risk and
Dataveillance'.

[9] *Graham, 'Information Technologies and Reconfigurations*
Of Urban Space'; Andreas and

Biersteker, The Rebordering of North America; Graham, Cities, War and Terrorism; Marcuse, 'Security or Safety in Cities?'

[10] Xinhua News, 6 Feb. 2007, available online at http://www1.fj.gov.cn/hdjl/ftzb/gabxwfbh/xgxx/200708/t20070820_24952.htm (in Chinese), accessed 27 June 2008.

[11] China Youth Online, 26 Feb. 2008, available online at <http://mil.news.sina.com.cn/p/2008-02-26/0819487192.html> (in Chinese), accessed 27 June 2008.

[12] AFP, 10 May 2008, available online at <http://www.taipeitimes.com/News/world/archives/2008/05/10/2003411516>, accessed 27 June 2008.

[13] Xinhua News, 30 May 2008, available online at <http://news.qq.com/a/20080530/001389.htm> (in Chinese), accessed 27 June 2008; Xinjiang Tianshan Net, 20 March 2008, available online at <http://news.163.com/08/0320/14/47G1SV460001124J.html>; China Youth Online, 21 April 2008, available online at http://mil.qikoo.com/article/q9197134,cfd0f8,s4272_28749.html (in Chinese), accessed 27 June 2008.

[14] China Net, 10 April 2008, available online at http://www.china.com.cn/news/txt/2008-04/10/content_14840854.htm (in Chinese), accessed 27 June 2008.

[15] Liu, 'Security Environment and Technical Security Infrastructures', 26–8.

13

[16] Official website of 2008 Beijing Olympic Games, 5 June 2008, online at <http://www.mps.gov.cn/cenweb/brjlCenweb/jsp/2008/article.jsp?infoid/4ABC00000000000044949>, accessed 28 June 2008.

[17] On-site observations and interviews with officials of the

Beijing Organizing Committee for the Games of the XXIX Olympiad, in Beijing in January 2008.

[18] *Shenzheng Net, 5 March 2008, available online at <http://www.lineoid.com/viewnews-3506.html> (in Chinese), accessed 27 June 2008.*

[19] *Xinhua News, 20 Jan. 2008, available online at http://news.xinhuanet.com/english/2008-01/20/content_7459649.htm, accessed 27 June 2008.*

[20] *China Public Daily, 30 April 2008, available online at <http://www.mps.gov.cn/cenweb/brj/Cenweb/jsp/2008/article.jsp?infoID¼ABC00000000000044790> (in Chinese), accessed 27 June 2008.*

[21] *Graham, Cities, War and Terrorism, 3–4.*

[22] *Samatas, ‘Security and Surveillance’; Klauser, ‘Spatial Articulations of Surveillance’.*

[23] *Chan, ‘From the “Olympic Formula”’.*

[24] *Promotion Film for the Security of Beijing Olympics, 11 Jan. 2007, available online at http://www.bjayab.cn/webapp/ayabweb/english/subindex.do?ck¼CATE1_ENG_SPBD&ci¼10071&ai¼10407, accessed 27 June 2008.*

[25] *Xinhua News, 4 April 2007, available online at http://news.xinhuanet.com/sports/2007-04/04/content_5935199.htm (in Chinese), accessed 27 June 2008.*

[26] *Ibid.*

[27] *China Daily, 10 May 2005.*

[28] *Security International’s Far East Correspondent, 12 September 2007, available online at <http://www.security-int.com/news/2007/09/12/interpol-develops-security-database-for-beijingolympics.asp>, accessed 27 June 2008.*

[29] *The First, 10 March 2005, available online at http://www.bj.xinhuanet.com/bjpd_tpk/2005-03/*

- 10/content_3847801.htm, accessed 28 June 2008.
- [30] Xinhua News, 25 March 2005, available online at <http://news.sports.cn/others/others/2005-03-25/519183.html>, accessed 28 June 2008.
- [31] Promotion Film for the Security of Beijing Olympics, 11 Jan. 2007.
- [32] Beijing News, 22 March 2007, available online at <http://www.dh.gov.cn/dhzrmzfgzxxw/3974150702325825536/20070322/113984.html> (in Chinese), accessed 27 June 2008.
- [33] New York Times, 12 Aug. 2007, available online at <http://www.nytimes.com/2007/08/12/business/worldbusiness/12security.html>, accessed 27 June 2008.
- [34] EADS, 26 June 2004, available online at http://www.eads-nv.com/1024/de/pressdb/archiv/2004/2004/de_20040624_peking.html#OZ32108717, accessed 27 June 2008.
- [35] Chinese Stock, 11 Sept. 2007, available online at <http://business.sohu.com/20070911/n252075172.shtml> (in Chinese), accessed 27 June 2008.
- [36] Golden Vision, available online at http://www.gev.net.cn/gev_info.jsp?fid¼340 (in Chinese), accessed 27 June 2008.
- [37] Guangzhou Baian, available online at <http://gzbaian.com/market.asp?articleID¼54> (in Chinese), accessed 27 June 2008.
- [38] Ibid.
- [39] International Finance News, 20 Nov. 2002, available online at <http://economy.enorth.com.cn/system/2002/11/20/000457065.shtml> (in Chinese), accessed 28 June 2008.
- [40] Beijing Foreign Affairs Office, available online at <http://www.ebeijing.gov.cn/Government/>

Mayor_office/Mayor_bulletin/t929889.htm, accessed 28 June 2008.

[41] Interviews with a security company manager and a university researcher on town planning in Beijing in January 2008.

[42] News Weekly, 15 Jan. 2004, available online at <http://news.sina.com.cn/c/2004-01-15/12092640549.shtml> (in Chinese), accessed 28 June 2008.

CHIẾN LƯỢC ĐẢM BẢO AN NINH TẠI OLYMPIC VÀ PARALYMPIC LONDON 2012

Một yếu tố chủ yếu quyết định đưa Olympic và Paralympic 2012 đến London là cam kết của Chính phủ Vương Quốc Anh về việc đảm bảo an ninh và an toàn tại các vị trí và địa điểm thi đấu thể vận hội. Hợp đồng của thành phố chủ nhà London bao gồm các cam kết:

- Thủ tướng, đã ký cam kết bảo đảm “thực hiện tất cả các biện pháp tài chính, lập kế hoạch và hành động cần thiết để đảm bảo an toàn của Thế vận hội diễn ra một cách thanh bình;
- Bộ trưởng Nội vụ, đảm bảo sẽ phối hợp tất cả các vấn đề về an ninh và các dịch vụ ứng phó khẩn cấp cho Thế vận hội; và
- Bộ trưởng Tài chính, đã ký một bảo lãnh riêng để cung cấp tất cả các khoản hỗ trợ tài chính cần thiết cho Thế vận hội, bao gồm cả các chi phí cung cấp cho công tác đảm bảo an ninh.

Khái quát về công tác an ninh tại Olympic và Paralympic London

1. Olympic và Paralympic bắt đầu tại London vào ngày 27 tháng 7 và kết thúc vào ngày 9 tháng 9 năm 2012. Có 26 môn thể thao Olympic và 20 môn thể thao Paralympic tại các địa điểm thi đấu ở London và trên toàn Vương quốc Anh. Có tổng số khoảng 450.000 người đủ điều kiện được ra vào tác nghiệp tại các địa điểm tổ chức Olympic và Paralympic, trong đó có khoảng 20.000 thành viên các cơ quan báo chí.

Ước tính 11 triệu vé có khả năng được bán cho khán giả của cả Olympic và Paralympic.

2. Tài liệu này, được phát hành lần đầu vào tháng 7 năm 2009, đưa ra tầm nhìn, mục tiêu và các mục đích xây dựng Chiến lược đảm bảo An ninh và An toàn cho Đại hội Olympic, Paralympic và cho Chính phủ, Ban tổ chức Olympic London (LOCOG), Cơ quan phụ trách cơ sở vật chất, thiết bị Olympic (ODA), dịch vụ cảnh sát và tất cả các cơ quan cung cấp hàng hóa quan trọng khác. Tất cả các cơ quan, tổ chức và phòng ban có đóng góp, chia sẻ mục đích, mục tiêu, nguyên tắc lập kế hoạch và các điều kiện được nêu trong tài liệu này.

3. Trong 2 tháng 7 và 8 năm 2010, Chính phủ đã tiến hành Kiểm tra và Đánh giá công tác đảm bảo An toàn và An ninh Thể vận hội dưới sự chỉ đạo của Bộ trưởng Bộ An ninh và Chống khủng bố. Đợt Kiểm tra và Đánh giá toàn diện đã cho thấy các nguyên tắc của Chiến lược đảm bảo An toàn và An ninh cho đại hội Olympic và Paralympic này là hợp lý và các kế hoạch sẽ được tiếp tục triển khai trên cơ sở này.

4. Tháng 10 năm 2010, Chính phủ đã công bố *Chiến lược an ninh quốc gia trong thời kỳ có biến động bất ổn*. Hội đồng an ninh quốc gia đánh giá rằng, trong năm năm tới, bốn nguy cơ rủi ro cao nhất cần phải ưu tiên tập trung ngăn chặn đó là:

- Khủng bố quốc tế, bao gồm cả việc sử dụng hóa chất, vật liệu sinh học, phóng xạ hoặc hạt nhân (CBRN); và khủng bố liên quan đến Bắc Ireland;

- Tấn công mạng, bao gồm cả tội phạm và khủng bố có tổ chức;

- Khủng hoảng quân sự quốc tế; và
- Tai nạn nghiêm trọng hoặc các hiểm họa thiên nhiên.

5. Chiến lược này hỗ trợ cho Chiến lược an ninh quốc gia và xem xét những rủi ro mà nó xác định (tham khảo các mối đe dọa theo Nghiên cứu Đánh giá mối đe dọa đối với Chiến lược đảm bảo an ninh Olympic - OSTA).

Trách nhiệm giải trình

6. Trách nhiệm thực hiện các cam kết của Thủ tướng và Bộ trưởng Nội vụ thuộc về:

- Bộ trưởng Nội vụ, là bộ trưởng lãnh đạo về an toàn và an ninh Olympic và Paralympic, chịu trách nhiệm cung cấp Chiến lược An toàn và An ninh, kế hoạch thực hiện và Chương trình đảm bảo An toàn và An ninh. Bộ trưởng Nội vụ là thành viên thường trực của Ủy ban Nội vụ (Tiểu ban thực thuộc Nội các phụ trách ban tổ chức Olympic và Paralympic, - HA (OPG));

- Bộ trưởng Bộ An ninh và Chống khủng bố, người hỗ trợ Bộ trưởng Nội vụ trong việc đảm bảo an toàn và an ninh cho Thế vận hội và là thành viên thường trực của HA (OPG);

- Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể vận hội, Truyền thông và Thể thao, người chịu trách nhiệm trực tiếp trong việc cung cấp chương trình Olympic và Paralympic chung của Chính phủ, là thành viên thường trực của HA (OPG) và báo cáo trực tiếp với Thủ tướng;

- Bộ trưởng Thể thao và Thế vận hội, người hỗ trợ Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể vận hội, Truyền thông và Thể thao và là thành viên thường trực của HA (OPG);

- Bộ trưởng Bộ Giao thông Vận tải, là thành viên thường trực của HA (OPG), chịu trách nhiệm về an ninh của các hệ

thống giao thông của Vương quốc Anh và được pháp luật trao quyền yêu cầu ngành giao thông vận tải thực hiện các biện pháp an ninh đã được thiết kế để bảo đảm cho các cơ sở hạ tầng, nhân viên và công chúng không bị tấn công;

- Chủ nhiệm dự án Chiến lược (SRO) - Tổng Giám đốc cơ quan An ninh và Chống khủng bố (OSCT) tại Trụ sở chính - người chịu trách nhiệm xây dựng chiến lược và, thông qua các chi nhánh, phòng ban và các tổ chức khác, để thực hiện.

The SRO là thành viên của Tập đoàn SRO London 2012 do Tổng giám đốc điều hành Olympic của Chính phủ làm Chủ tịch;

- Tổng cục An ninh Olympic và Paralympic (OSD) trong OSCT, nơi quản lý Chiến lược, các chương trình liên quan và đảm bảo việc thực thi trách nhiệm của họ thông qua các cơ quan, phòng ban và các tổ chức khác (thuộc đối tác điều phối thực thi trách nhiệm), dưới sự ủy quyền của SRO;

- Ban Điều hành Olympic trực thuộc Chính phủ (GOE), chịu trách nhiệm giám sát việc thực thi trách nhiệm toàn bộ dự án Olympic và Paralympic.

GOE thúc đẩy nỗ lực của khu vực công và chịu trách nhiệm trước Quốc hội và báo cáo trực tiếp với Bộ trưởng Bộ Thể thao và Thể vận hội và Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể vận hội, Truyền thông và Thể thao;

- Ban tổ chức Olympic và Paralympic London (LOCOG), chịu trách nhiệm chuẩn bị và tổ chức Thế vận hội 2012 đảm bảo sự an toàn của khán giả và cung cấp các biện pháp an toàn và an ninh hàng ngày như đã nêu trong pháp luật hiện hành;

- Cơ quan phụ trách cơ sở vật chất, thiết bị Olympic (ODA) cơ quan công cộng chịu trách nhiệm phát triển và xây dựng các địa điểm và cơ sở hạ tầng mới cho Thế vận hội, bao gồm thiết kế an toàn và các biện pháp bảo đảm an ninh theo yêu cầu đã được pháp luật quy định và các đánh giá dựa trên rủi ro được đưa ra khi tham khảo ý kiến với các đối tác đảm bảo an ninh khác; và

- Điều phối viên an ninh Olympic quốc gia (NOSC), là một Trợ lý Ủy viên và người, thay mặt Hiệp hội Cảnh sát trưởng và Sở Cảnh sát Thủ đô, chịu trách nhiệm giám sát việc lập kế hoạch, phát triển và thực hiện các thỏa thuận đảm bảo trị an cho Thế vận hội và lãnh đạo, điều phối hoạt động giữa các cơ quan đối tác.

Tầm nhìn

7. Chiến lược bảo đảm an toàn và an ninh Olympic và Paralympic chia sẻ tầm nhìn bao quát của Hội đồng Olympic về Olympic và Paralympic.

Tổ chức Thế vận hội Olympic và Paralympic truyền cảm hứng, an toàn và để lại một di sản bền vững cho London và Vương quốc Anh.

Mục tiêu

8. Mục tiêu chung của Chiến lược bảo đảm An toàn và An ninh Olympic và Paralympic là:

Tổ chức Thế vận hội an toàn và đảm bảo an ninh, phù hợp với văn hóa và tinh thần Olympic.

9. Trong bối cảnh của Chiến lược này, an toàn có nghĩa là bảo vệ người và tài sản khỏi các mối nguy hiểm gây ra bởi các

sự cố ngẫu nhiên. An ninh có nghĩa là bảo vệ người và tài sản khỏi các mối đe dọa, gây ra bởi các sự cố và tấn công có tính chất ác ý. Khả năng áp dụng các định nghĩa này sẽ được xác định theo phạm vi của Chiến lược này.

Mục đích

10. Để đạt được mục tiêu nói trên, chúng ta phải:

- Bảo vệ các địa điểm thi đấu Olympic và Paralympic, các nội dung thi đấu và hỗ trợ cơ sở hạ tầng giao thông, và những người tham dự, sử dụng các cơ sở này;

- Chuẩn bị cho các tình huống có khả năng phá vỡ đáng kể sự an toàn và an ninh của Thế vận hội và đảm bảo có đủ khả năng để giảm thiểu tác động của chúng;

- Xác định và dập tắt các mối đe dọa đối với sự an toàn và an ninh của Thế vận hội;

- Chỉ huy, kiểm soát, kế hoạch và nguồn lực đảm bảo an toàn và an ninh; và

- Tham gia với các đối tác, các cộng đồng trong nước và quốc tế, để tăng cường an ninh và đảm bảo sự thành công của Chiến lược.

11. Mỗi mục tiêu được củng cố bởi một hoặc nhiều kết quả hoạt động trong đó nêu ra những gì cần thiết để thực hiện các mục tiêu và mục đích của Chiến lược này. Đó là:

Công tác bảo vệ

- Ngăn chặn những kẻ phá hoại Thế vận hội vượt qua biên giới vào Vương quốc Anh.

- Đảm bảo có các phương tiện giao thông, vận chuyển an toàn và an ninh cho Thế vận hội.

- Đảm bảo việc bảo vệ các khách VIP khi họ ở Vương quốc Anh để tham dự Thế vận hội.
- Đảm bảo an toàn và an ninh tại các địa điểm diễn ra Thế vận hội.

Công tác chuẩn bị

- Lập kế hoạch và chuẩn bị các phương án ứng phó hiệu quả nhằm giảm thiểu tác động của các sự cố gây rối đối với Thế vận hội.

Nhận dạng và dập tắt

- Đảm bảo việc thu thập các tin tức tình báo để xác định các mối đe dọa đối với Thế vận hội.
- Cách ly những người gây ra mối đe dọa đối với Thế vận hội.

Chỉ huy, kiểm soát, kế hoạch và nguồn lực

- Đảm bảo có sẵn và triển khai các nguồn lực cần thiết với các kỹ năng và sự hỗ trợ thích hợp để thực hiện một Thế vận hội an toàn và an ninh trong suốt thời gian diễn ra Đại hội.
- Duy trì công tác chỉ huy và kiểm soát hiệu quả - bao gồm cả việc điều phối cấp quốc gia - vì sự an toàn và an ninh của Thế vận hội.
- Đảm bảo an toàn cho các nội dung thi đấu diễn ra cùng lúc.

Cam kết

- Trấn an công chúng để họ cảm thấy an toàn và có thể thoải mái thưởng thức Thế vận hội.
- Có được sự hỗ trợ hiệu quả từ các đối tác quốc tế và trong nước để tổ chức một Thế vận hội an toàn và an ninh.

13. Những kết quả hoạt động này sẽ chỉ đạt được nếu có đủ năng lực phù hợp, được sử dụng hiệu quả và được tích hợp với các lĩnh vực quan trọng khác liên quan đến việc tổ chức Thế vận hội, đặc biệt là lĩnh vực giao thông vận chuyển, hoạt động của chính phủ, hoạt động của thành phố và hoạt động của Thế vận hội.

Tiêu chí thành công

14. Thành công có nghĩa là:

- Đập tan mọi nỗ lực của những kẻ khủng bố hoặc tội phạm có tổ chức nhằm vào các địa điểm và cơ sở hạ tầng có liên quan đến Thế vận hội trong phạm vi của Chiến lược này;

- Không chế tặc thời và hiệu quả bất kỳ sự cố nào có nguy cơ gây nguy hiểm đáng kể đến an toàn và an ninh của Olympic và Paralympic;

- Người tham gia, khán giả, lực lượng lao động và các quan chức cảm thấy mọi việc diễn ra một cách an toàn và trật tự; và

- Nâng cao uy tín quốc tế của Vương quốc Anh là một đất nước an toàn và an ninh.

Phạm vi chiến lược

15. Phạm vi của chiến lược này sẽ được xác định bởi các yếu tố liên quan đến thời gian và địa điểm.

Thời gian

16. Chiến lược sẽ áp dụng cho các giai đoạn sau:

Giai đoạn 1. Thiết kế, lập kế hoạch và xây dựng: kéo dài cho đến khi việc xây dựng các địa điểm thi đấu và cơ sở hạ tầng được hoàn thành.

Giai đoạn 2. Hoàn thiện và đưa vào thử nghiệm: bao gồm việc chuẩn bị các địa điểm để đưa vào sử dụng và trực tiếp thực hiện các nội dung thi đấu thử nghiệm.

Giai đoạn 3. Thời gian Đại hội: bao gồm nghi thức Rước đuốc Olympic bắt đầu vào ngày 18 tháng 5 năm 2012 và Rước đuốc Paralympic bắt đầu vào ngày 13 tháng 8 năm 2012, và từ khi khai mở cửa Làng vận động viên cho đến khi đóng cửa vào tháng 9.

Giai đoạn 4. Hồi phục và ngừng hoạt động: Tháng 9 năm 2012 đến tháng 6 năm 2013.

Địa điểm

17. Chiến lược sẽ áp dụng cho các địa điểm sau:

- **Các địa điểm thi đấu:** các khu vực có chu vi xác định trong đó các cuộc thi đấu Olympic hoặc Paralympic sẽ diễn ra (ví dụ Sân đua xe đạp lòng chảo, Sân vận động Olympic, Cung Thể thao Earls Court, đường đua marathon);

- **Các địa điểm không có hoạt động thi đấu:** các khu vực có chu vi xác định ảnh hưởng trực tiếp và đáng kể hoặc bị ảnh hưởng bởi Thế vận hội hoặc được sử dụng cho các mục đích không thi đấu chính thức của Ban tổ chức TVH London (ví dụ: các khách sạn phục vụ Thế vận hội, các sân bay tạo điều kiện thuận lợi cho việc đến hoặc đi liên quan đến Thế vận hội, các địa điểm tiếp ứng hàng hóa, thiết bị và Khu dự án phát triển Stratford City). Hạng mục này sẽ bao gồm các sự kiện Olympic, Paralympic và các tụ điểm biểu diễn trực tiếp của Thành phố chủ nhà là một phần của chương trình văn hóa chính thức.

- **Nghi thức rước đuốc:** dự định nghi thức Rước đuốc sẽ đi qua toàn bộ Vương quốc Anh, đảm bảo đoàn rước đuốc sẽ di chuyển trong vòng một giờ với 95% dân số chứng kiến;

- **Địa điểm tập luyện:** các khu vực được xác định là nơi tổ chức các buổi tập luyện trước và trong Thế vận hội do Ban tổ chức Thế vận hội London quản lý;

- **Trại tập huấn:** là các cơ sở nơi các đội Olympic hoặc Paralympic quốc gia tập luyện, trên cơ sở thỏa thuận với các chủ sở hữu.

- **Cơ sở hạ tầng giao thông:** cơ sở hạ tầng và dịch vụ chiếm tỷ lệ sử dụng đáng kể liên quan đến Thế vận hội, ví dụ như đưa khán giả hoặc Thành viên tham gia Đại hội đến hoặc rời khỏi các địa điểm thi đấu, các địa điểm không thi đấu, địa điểm tập luyện của Đại hội. Hạng mục này bao gồm Mạng lưới các Tuyến đường phục vụ Olympic và Mạng lưới tuyến Paralympic - mạng lưới các tuyến đường được chỉ định liên kết các địa điểm thi đấu và các địa điểm không thi đấu (ví dụ: chỗ ở và cửa ngõ các điểm đến Vương quốc Anh); và

- **Cơ sở hạ tầng quan trọng hỗ trợ cho Olympic (COSI):** cơ sở hạ tầng vật chất hoặc điện tử, nếu bị mất hoặc bị phá vỡ, sẽ gây ra sự gián đoạn cho Thế vận hội hoặc gây hại cho những người liên quan đến chúng.

Phạm vi: các sự kiện liên quan

18. Thế vận hội sẽ được ghi dấu bằng một chương trình song song lớn các sự kiện văn hóa Olympic và Paralympic. Một trong số những chương trình này sẽ do Ban tổ chức Thế vận hội London chính thức tài trợ, đáng chú ý là bốn tụ điểm biểu diễn trực tiếp của Thành phố chủ nhà. Trong khi Chiến lược này liên quan đến các tụ điểm trực tiếp của Thành phố chủ nhà, bất kỳ sự kiện văn hóa nào liên quan đến Thế vận hội có sức thu hút đám đông lớn cũng có thể thu hút những rủi ro ở

mức độ tương tự. Do đó, các sự kiện như vậy nên được quản lý theo cách tiếp cận dựa trên rủi ro, làm nền tảng cho Chiến lược này.

Trong trường hợp cần thiết, các nhà tổ chức sự kiện sẽ được tư vấn và hướng dẫn cụ thể.

19. Liên quan đến các tụ điểm biểu diễn trực tiếp của Thành phố chủ nhà được đề cập cụ thể trong Bảng đấu giá, chi phí liên quan đến việc kiểm soát và cung cấp các dịch vụ khẩn cấp khác sẽ được đáp ứng từ chi phí cơ hội và kinh phí trung ương.

Việc đảm bảo an toàn và an ninh của tất cả các sự kiện văn hóa khác sẽ là trách nhiệm của các nhà tổ chức sự kiện và được tài trợ theo thông lệ hiện có.

20. Các sự kiện song song có thể gây áp lực đối với cảnh sát và an ninh tư nhân, và cần phải có sự thỏa thuận để giải quyết các nhu cầu cạnh tranh. Chiến lược sẽ chịu trách nhiệm đánh giá tác động của các sự kiện đó đối với hoạt động an toàn và an ninh của Thể vận hội và để làm việc với các đối tác nhằm đảm bảo các quy trình phù hợp để quản lý nhu cầu này.

21. An ninh cho các trại tập huấn sẽ thuộc trách nhiệm của đội tuyển quốc gia có liên quan và chủ sở hữu của cơ sở. Khi đánh giá về rủi ro có sự đồng thuận và cụ thể cho thấy sự cần thiết, sẽ có sự hỗ trợ thêm.

22. Chiến lược cần được kết nối và phối hợp chặt chẽ với các giải pháp đảm bảo an ninh rộng lớn hơn trên khắp Vương quốc Anh, bao gồm cả không gian trên biển và trên không của chúng ta, trong các giai đoạn được xác định ở trên, đặc biệt là Giai đoạn 2 và 3.

23. Các sự kiện không nằm trong phạm vi của Chiến lược là những sự kiện không gắn với Thế vận hội và là sự kiện thường xuyên (ví dụ: Notting Hill Carnival) hoặc những sự kiện diễn ra một lần (ví dụ: The Queen Queen Diamond Jubilee).

Các mối đe dọa

24. Quy trình đánh giá mối đe dọa thuộc chiến lược an ninh Olympic (OSTA) sẽ đánh giá các mối đe dọa và mối nguy hiểm có thể gây tác hại cho sự an toàn và an ninh của Thế vận hội.

25. Chúng sẽ thuộc các loại sau:

- Khủng bố
- Tội ác nghiêm trọng
- Chủ nghĩa cực đoan trong nước và gây mất trật tự công cộng
- Các hiểm họa thiên nhiên.

Nguy cơ rủi ro

26. Quy trình Đánh giá nguy cơ rủi ro thuộc chiến lược an ninh Olympic (OSSSRA) là trụ cột cho việc thực hiện Chiến lược này. OSSSRA tuân thủ phương pháp đánh giá rủi ro tiêu chuẩn của Văn phòng Nội các khi xem xét các mối đe dọa và rủi ro có thể gây ra rủi ro bổ sung hoặc duy nhất cho Thế vận hội. Ngoài việc đánh giá tác động tiềm tàng về thể chất và tài chính của các rủi ro cụ thể, OSSSRA còn đánh giá tác hại đến uy tín của Vương quốc Anh nếu rủi ro thực sự xảy ra. OSSSRA cũng lập và lưu giữ số liệu về những rủi ro đó đã được xem xét và vô hiệu hóa.

27. OSSSRA sẽ được sửa đổi theo chu kỳ sáu tháng và sẽ phát triển khi hiểu biết về các rủi ro liên quan đến Thế vận hội

tăng lên. Từ tháng 7 năm 2011, OSSSRA sẽ được sửa đổi theo chu kỳ ba tháng.

Mặc dù đây là một công cụ chính trong việc cung cấp dữ liệu để ra quyết định ở cấp chiến lược và xếp ở hàng ưu tiên về nguồn lực, nhưng không nên đọc OSSSRA một cách tách biệt; các yếu tố tài nguyên khác, như các công ước quốc tế, các nghĩa vụ trong Hợp đồng với thành phố chủ nhà, luật pháp về đảm bảo sức khỏe, sự an toàn, sự cần thiết của một cơ chế chỉ huy để điều hành các nguồn lực hoạt động, cũng sẽ ảnh hưởng đến việc phân bổ các nguồn lực.

28. Trên cơ sở thực tiễn hiện có, OSSSRA sẽ bổ sung và xây dựng quy trình và năng lực quản lý rủi ro để xác định những rủi ro nào phát sinh thêm do hậu quả của Thế vận hội và những rủi ro nào sẽ phải giảm thiểu tác động ngoài các biện pháp hiện có. Mỗi đe dọa từ các tình huống ác ý đã được đánh giá riêng đối với Paralympic và, khi cần thiết, các kế hoạch đánh giá sẽ được điều chỉnh cho phù hợp.

Rủi ro tồn đọng

29. Rủi ro không bao giờ có thể được loại bỏ hoàn toàn, và chúng ta cần hiểu chúng ta đã giảm thiểu các rủi ro đã xác định đối với Thế vận hội đến mức nào. Do đó, chúng tôi đã phát triển một quy trình đánh giá giảm thiểu rủi ro về các khía cạnh:

- Mức độ rủi ro được giảm thiểu thông qua các khoản đầu tư và hoạt động theo kế hoạch của chiến lược đảm bảo an toàn và an ninh thế vận hội này; và

- Các mức rủi ro còn lại sau khoản đầu tư này (còn được gọi là rủi ro tồn đọng).

30. Bộ trưởng sẽ đưa ra các quyết định cuối cùng về mức đầu tư để xóa bỏ những rủi ro đã xác định đối với Thế vận hội. Các đầu mối chỉ huy hoạt động có trách nhiệm đảm bảo rằng các nguồn lực theo ý của họ được sử dụng để quản lý hiệu quả rủi ro tồn đọng và giải quyết mọi hậu quả có thể phát sinh.

Nguyên tắc lập kế hoạch

31. Lập kế hoạch đảm bảo an ninh tại Thế vận hội 2012 sẽ dựa trên các nguyên tắc sau.

32. Chiến lược đảm bảo an ninh, khái quát về công tác đảm bảo an toàn và an ninh của các hoạt động, các kế hoạch và chương trình hỗ trợ sẽ được thực hiện trong phạm vi trách nhiệm theo quy định của pháp luật hiện hành (ví dụ như các cơ quan phản ứng đầu tiên được quy định trong Đạo luật Phòng vệ dân sự hoặc cấu trúc ba bên chi phối lực lượng cảnh sát) và các khuôn khổ kinh doanh thương mại (ví dụ nhượng quyền điều hành vận tải). Bất cứ sự chuyển giao hành động nào cũng sẽ phải dựa trên các quy trình hoạt động tiêu chuẩn và, trong mọi trường hợp, sẽ phải tuân thủ các yêu cầu cấp phép và luật pháp về sức khỏe và an toàn hiện hành.

33. Chiến lược này sẽ được phối hợp với:

- Cuộc thi (chiến lược chống khủng bố quốc tế); của Vương quốc Anh.
- Chiến lược hành động của cảnh sát chống khủng bố quốc gia (CT) đối với Thế vận hội Olympic và Paralympic 2012; và
- Cơ quan quốc gia, khu vực liên quan và các kế hoạch kiểm soát tội phạm nghiêm trọng và số lượng lớn .

34. Để đối phó với mối đe dọa khủng bố, Chiến lược sẽ bổ sung và tận dụng tối đa các cơ quan tình báo và an ninh quốc gia hiện có; ACSO sẽ nắm quyền kiểm soát mọi cuộc điều tra hoặc hoạt động của CT liên quan đến Thế vận hội theo các thỏa thuận CT quốc gia hiện có. Phối hợp chặt chẽ với ACSO, NOSC để thực hiện mọi thay đổi cần thiết đối với các mức đảm bảo an ninh và sẵn sàng bảo vệ tại các địa điểm.

35. Chiến lược và các chương trình liên quan của nó sẽ tương xứng và cần thiết cho việc quản lý các rủi ro chính. Nó sẽ cần phải duy trì trạng thái “nhìn và cảm nhận” về Thế vận hội, tức là cách công chúng, khán giả, lực lượng lao động và các thành viên trong tại Thế vận hội trải nghiệm hoạt động an toàn và an ninh. Tuy nhiên, những xem xét “nhìn và cảm nhận” của người dân sẽ không giữ được tính ưu việt đối với các quyết định hành động do rủi ro đưa tới.

36. Tin tức tình báo vẫn cực kỳ quan trọng để nắm bắt được các mối đe dọa và đánh giá mức độ rủi ro. Lập kế hoạch đảm bảo an ninh, an toàn và giao trách nhiệm cho cơ quan tình báo dựa trên cơ sở đánh giá nguy cơ rủi ro. Cơ quan này sẽ cung cấp thông tin về mức độ ưu tiên các nguồn lực và cường độ tương ứng của hoạt động an ninh trên khắp các địa bàn, địa điểm tập luyện, thi đấu và cơ sở hạ tầng hỗ trợ.

37. Thành công của Chiến lược này sẽ phụ thuộc vào sự hỗ trợ của công chúng. Điều này đòi hỏi sự tập trung mạnh mẽ vào lĩnh vực thông tin liên lạc và sự tham gia của cộng đồng, qua đó tiếp thu những bài học kinh nghiệm từ các hành động chống khủng bố và kiểm soát an ninh trật tự. Điều này sẽ bao gồm các biện pháp nâng cao nhận thức cộng đồng và đảm bảo sự hợp tác, để kiểm soát các khả năng có thể xảy ra và tạo sự tự tin.

38. Chiến lược này cần phải hợp tác chặt chẽ với ngành công nghiệp và khu vực an ninh tư nhân trong một loạt các vấn đề.

Truyền đạt thông tin và Chiến lược cho các ngành, đưa ra tuyên bố rõ ràng về những yêu cầu cần phải phối hợp và năng lực phù hợp, sẽ rất quan trọng.

39. Công nghệ và hệ thống đảm bảo an ninh sẽ thay đổi vào năm 2012; trong khung thời gian cho phép do yêu cầu “phong tỏa” một số hệ thống nhất định trước Thế vận hội, chúng tôi sẽ tham gia với các đơn vị để đảm bảo rằng chúng tôi sử dụng những công cụ không chỉ có sẵn, mà còn được chứng minh, đáng tin cậy và hiệu quả, các quyết định đưa ra đều dựa trên cơ sở tư vấn khoa học và kỹ thuật.

40. Việc thiết kế và xây dựng Công viên Olympic dựa trên kinh nghiệm từ cách làm hay nhất đã loại bỏ các lỗ hổng an ninh. Các biện pháp an ninh bổ sung tại các địa điểm phục vụ Thế vận hội liên quan đến cơ sở hạ tầng và con người sẽ được tổ chức tương xứng với mức độ rủi ro và được cung cấp theo cách hiệu quả nhất về chi phí có thể.

41. Lập kế hoạch hoạt động tại Thế vận hội phải tính đến Chiến lược này.

Các cơ quan sẽ cần phát triển các giao thức cho phép chia sẻ và xử lý an toàn thông tin về các mối đe dọa và về các kế hoạch hoạt động để thực hiện điều này. Điều này sẽ được quản lý thông qua Chương trình đảm bảo An toàn và An ninh Olympic và Paralympic, khi cần thiết, và cơ quan Điều hành Olympic của Chính phủ có vai trò điều phối trên toàn bộ chương trình Thế vận hội Luân Đôn 2012.

42. Chiến lược này sẽ thông báo cho ban quản lý các sự kiện có liên quan và xác định thời gian trùng hợp với Thế vận hội nhưng không chính thức trong phạm vi được nêu ở trên. Việc đảm bảo về mặt thời gian, quy mô và nội dung các sự kiện này đáp ứng được các tiêu chuẩn bảo mật bắt buộc mà không gây ra sự phân tán các nguồn lực mà lẽ ra phải được dành cho công tác đảm bảo an ninh và an toàn của chính Thế vận hội.

43. Lực lượng cảnh sát và các cơ quan có liên quan chịu trách nhiệm về các sự kiện và địa điểm không liên quan đến Thế vận hội (ví dụ: nơi đông người) sẽ quản lý những vấn đề này theo các thỏa thuận hiện có. Khi lực lượng cảnh sát hoặc tổ chức khác chịu trách nhiệm kết hợp các sự kiện, họ nên lập kế hoạch cho hoạt động riêng lẻ bất cứ khi nào cần thiết. Lập kế hoạch phải đảm bảo sự chỉ huy, kiểm soát, phối hợp hiệu quả và có tính đến các rủi ro được nêu trong OSSRA.

44. Chiến lược bảo đảm an ninh Thế vận hội này sẽ tìm cách củng cố và xây dựng các mối quan hệ đối tác đã được thử thách và kiểm nghiệm hiện có giữa các tổ chức điều hành công tác đảm bảo an ninh của Vương quốc Anh.

Nó cũng sẽ nhằm mục đích để lại một di sản về sự gắn kết của địa phương và quốc gia.

45. Chiến lược bảo đảm an ninh Thế vận hội và các nguyên tắc cốt lõi trong đó đều áp dụng được cho cả Olympic và Paralympic. Nên lập kế hoạch đồng thời cho cả hai giải đấu và chỉ có những điểm khác nhau khi có những cân nhắc về sức khỏe và an toàn riêng của mỗi giải.

46. Chiến lược này cần được chia sẻ rộng rãi với tất cả các bên liên quan đến công tác bảo đảm an ninh và các yếu tố cốt

lỗi của nó sẽ tạo cơ sở cho Chiến lược truyền thông đối ngoại để tiếp tục xây dựng và duy trì niềm tin của công chúng nhằm chuẩn bị cho công tác đảm bảo an ninh của chúng ta.

Lập kế hoạch giả định

47. Các giả định dưới đây sẽ dẫn dắt việc lập kế hoạch của chúng ta và sẽ được sử dụng để phát triển định hướng chiến lược trong tương lai. Chúng có thể thay đổi theo thời gian, và sẽ được theo dõi và đánh giá cẩn thận vì lý do đó.

48. Tiêu điểm rõ ràng phải hướng tới là trong mọi trường hợp việc đảm bảo an ninh Thế vận hội phải đi trước một bước.

49. Mối đe dọa lớn nhất đối với an ninh Olympic và Paralympic 2012 là khủng bố.

50. Việc lập kế hoạch sẽ tiến hành trên cơ sở mức độ đe dọa khủng bố quốc gia. Giả định này sẽ tạo ra bối cảnh để lập kế hoạch ở cấp độ hành động, nhưng không thay thế các dữ kiện sẽ được thông báo từ địa các điểm cụ thể và từ các đánh giá rủi ro dựa trên sự kiện.

51. Việc lập kế hoạch bảo đảm an ninh ở cả cấp quốc gia và địa phương sẽ được xây dựng một cách linh hoạt và có khả năng co giãn để phù hợp với sự gia tăng mức độ đe dọa khủng bố đến mức nguy cấp.

52. Tất cả các đối tác sẽ thực hiện các điều chỉnh hợp lý để đáp ứng các yêu cầu của Chiến lược này.

53. Việc cung cấp dịch vụ đảm bảo an ninh cho Thế vận hội sẽ dựa trên vai trò, chức năng hiện có và các quy trình (nếu có). Các dịch vụ khẩn cấp sẽ duy trì việc cung cấp dịch vụ trọng yếu như được xác định vào năm 2012 và khả năng ứng phó với các mối đe dọa và mối nguy hiểm bên ngoài Thế vận hội.

54. Trong trường hợp có bất kỳ sự cố lớn nào trong thời gian diễn ra Thế vận hội, tức là một sự cố không có khả năng gây ra bất kỳ tác động trực tiếp nào đến Thế vận hội hoặc cơ sở hạ tầng xung quanh nó, thì sẽ sử dụng các nguồn lực địa phương để giải quyết theo mức sử dụng các kế hoạch dự phòng tiêu chuẩn và hiện có.

55. Việc cung cấp hoạt động của Chiến lược này sẽ phụ thuộc vào việc có đủ năng lực và khả năng sẵn có để đạt được kết quả hoạt động hay không. Điều này sẽ được cung cấp bằng nguồn tài trợ bổ sung đã có sẵn hoặc rút ra từ lực lượng cảnh sát tiên tiêu hiện có và các nguồn lực của cơ quan khác. Chúng ta sẽ cần theo dõi cẩn thận mọi sự cắt giảm dịch vụ, đặc biệt là các nguồn lực chuyên môn có thể xảy ra sau khi xem xét lại việc chi tiêu.

Cần phải phối hợp với Sở cảnh sát và các cơ quan khác để đảm bảo rằng gánh nặng công việc phải phù hợp với các yêu cầu của Thế vận hội.

Cấu trúc chương trình đảm bảo an toàn và an ninh Olympic và Paralympic

56. Chương trình đảm bảo An toàn và an ninh được thiết kế theo các nguyên tắc đã được đề ra cho cuộc thi: mỗi mục tiêu chiến lược sẽ được đề ra thông qua một chương trình do người quản lý chương trình lãnh đạo.

57. Chương trình bao gồm các dự án được liệt kê dưới đây. Trách nhiệm được đặt trên các Ban xây dựng chương trình rộng hơn các dự án thành phần và họ sẽ đảm bảo rằng toàn bộ các yêu cầu đảm bảo an toàn và an ninh cho Thế vận hội, được quy nạp trong 12 kết quả hành động, đạt được ngay trong thời gian diễn ra Thế vận hội.

58. Thông qua chương trình Bảo vệ, các khả năng cần thiết sẽ được lên kế hoạch và bố trí để bảo vệ người dân, địa điểm và cơ sở hạ tầng liên quan đến Thế vận hội. Chương trình này bao gồm việc đảm bảo các vị trí và địa điểm liên quan đến Thế vận hội được an toàn và có các biện pháp giảm nhẹ thích hợp để bảo vệ số lượng lớn người đến với Thế vận hội, cũng như các khách VIP, các đội thể thao và các cá nhân khác được đánh giá là đang gặp nguy hiểm.

Phần lớn hoạt động này sẽ được phân phối thông qua các chương trình bảo đảm an ninh địa điểm của ODA và LOCOG chung. Chương trình Bảo vệ cũng sẽ hướng tới các biện pháp đảm bảo an ninh cho các cá nhân và cho phép kiểm tra lý lịch; gánh nặng thêm đối với an ninh biên giới của Vương quốc Anh trong thời gian tổ chức Thế vận hội; và việc bảo vệ chống lại cuộc tấn công hóa học, sinh học, phóng xạ, hạt nhân và các vụ đánh bom.

59. Làm việc có sự chuẩn bị sẽ đảm bảo các khả năng cần thiết và kế hoạch đối phó với những sự cố bất ngờ để quản lý các tình huống có thể làm gián đoạn hoặc ảnh hưởng đáng kể đến sự an toàn và an ninh của Thế vận hội. Điều này sẽ bao gồm lập kế hoạch huy động các chuyên gia chống khủng bố và các khả năng cần thiết để quản lý hoặc giảm thiểu mối đe dọa, cũng như hậu quả rộng hơn.

60. Làm việc theo phương thức nhận diện và đổi mới linh hoạt là cung cấp khả năng và năng lực cần thiết để xác định và phá vỡ các mối đe dọa ác ý đối với Thế vận hội. Phương thức này đang được chuyển giao thông qua việc sử dụng hợp pháp, cân xứng và thích hợp các biện pháp thực thi pháp luật công khai, bí mật và các nguồn lực của cơ quan tình báo.

61. Làm việc theo chế độ Chỉ huy, Kiểm soát, có Kế hoạch và có nguồn lực sẽ đảm bảo có đủ nguồn lực phù hợp có sẵn và có thể được triển khai để bảo vệ an ninh và an toàn trong thời gian diễn ra Thế vận hội. Các công việc liên quan đến công tác Chỉ huy, Kiểm soát, Kế hoạch và có nguồn lực cũng sẽ đảm bảo cho việc chỉ huy và kiểm soát hiệu quả đối với sự an toàn và an ninh của Thế vận hội. Phương thức này cũng sẽ đảm bảo cho các sự kiện bên cạnh Thế vận hội diễn ra an toàn và suôn sẻ. Những công cụ này sẽ được chuyển giao thông qua lập kế hoạch, mua sắm và thử nghiệm các yêu cầu hậu cần cho việc điều động và triển khai các nguồn lực và xác định cách thức quản lý chúng.

62. Công việc được thực hiện trong khuôn khổ cam kết sẽ đảm bảo cho Thế vận hội và cộng đồng quốc gia và rộng lớn hơn là quốc tế hiểu và tin tưởng vào Chiến lược đảm bảo an ninh này; những yêu cầu đảm bảo an ninh cụ thể cho những người tham gia đã có định hướng; các bên liên quan chủ chốt ở Vương quốc Anh (bao gồm cả khu vực tư nhân) hiểu và hỗ trợ Chiến lược; và cộng đồng, đặc biệt là những người sống gần các địa điểm tổ chức Thế vận hội, đều được thông báo và tham gia. Công việc này cũng đang áp dụng ngăn chặn theo chuỗi cuộc thi đối với bồi cảnh cụ thể của Thế vận hội, mục tiêu của nó là ngăn chặn các cộng đồng ủng hộ hoặc tham gia khủng bố.

Quản trị chiến lược

63. Hội đồng Olympic do Thị trưởng London và Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thế vận hội, Truyền thông và Thể thao luân phiên làm chủ tịch. Hội đồng sẽ giao nhiệm vụ giám sát, điều phối chiến lược và giám sát toàn bộ dự án Thế vận hội 2012, đảm bảo chuyển giao các cam kết cho Ủy ban Olympic quốc tế khi

Thế vận hội được trao cho Luân Đôn và di sản bền vững từ việc tổ chức Thế vận hội.

64. Hội đồng Olympic giám sát việc phân phối chương trình Thế vận hội Olympic và Paralympic London 2012. Việc cung cấp các nguồn lực theo cam kết của chính phủ được giám sát bởi Tiểu ban Nội các HA (OPG), đảm bảo việc phân phối:

- Gói tài trợ khu vực công để hỗ trợ Thế vận hội;
- Các hoạt động cần thiết để đảm bảo cho Thế vận hội có thể tiến hành trong năm 2012, bao gồm an ninh, thị thực và cấp phép, dịch vụ y tế và quản lý các chức sắc nước ngoài; và
- Di sản của Thế vận hội trên toàn Vương quốc Anh.

65. Việc cung cấp các chương trình hoạt động của các bên liên quan cần được giám sát bởi Nhóm chủ sở hữu cấp cao chịu trách nhiệm tại Olympic London 2012, báo cáo cho HA (OPG) và Hội đồng Olympic.

66. Hội đồng An ninh Olympic (OSB), do Chủ tịch SRO, chủ trì, cung cấp quyền sở hữu tập thể và giám sát Chiến lược và các kế hoạch liên quan cũng như các nguy cơ tồn đọng.

67. Hội đồng An ninh Olympic (OSB) đảm bảo mức độ bảo vệ đã thỏa thuận đối với Thế vận hội. Để đối phó với bất kỳ thay đổi nào trước mối đe dọa với Thế vận hội, OSB sẽ cung cấp cho HA (OPG) và Hội đồng An ninh Quốc gia một loạt các phương án lựa chọn để đáp ứng.

68. Quyết định cuối cùng về mức độ rủi ro tồn đọng sẽ được chấp nhận thuộc trách nhiệm của các Bộ trưởng thông qua HA (OPG) và Hội đồng An ninh Quốc gia, căn cứ ý kiến tư vấn chính thức được cung cấp thông qua OSB.

69. OSB bao gồm những thành viên chịu trách nhiệm:

- Cung cấp các thành phần chính của Chương trình;
- Tài trợ cho các thành phần chính của Chương trình, bao gồm các thay đổi về tài trợ khi Chương trình tiến hành;
- Cung cấp các thành phần khác của Thể vận hội có liên quan lớn tới vấn đề an ninh và an toàn của nó; và
- Đánh giá hoặc đề xuất tác động của các trường hợp thay đổi (ví dụ: thay đổi trong đánh giá mối đe dọa).

Vai trò và trách nhiệm

Đối với Chiến lược và Chương trình đảm bảo an ninh TVH

70. Phần này xác định vai trò và trách nhiệm của các đối tác an ninh chủ yếu, có liên quan đến Chiến lược và Chương trình thông qua việc vận hành Thể vận hội Olympic và Paralympic.

71. Phòng Nội vụ, thay mặt Bộ trưởng Nội vụ, sẽ lãnh đạo việc phát triển và cung cấp Chiến lược đảm bảo An toàn và An ninh Olympic và Paralympic cùng các kế hoạch và chương trình liên quan.

Chủ sở hữu có trách nhiệm cao nhất

72. Trong Phòng Nội vụ, SRO sẽ chịu trách nhiệm phát triển, điều phối và (thông qua các cơ quan, phòng ban và tổ chức khác) đưa ra Chiến lược. SRO sẽ đảm bảo trước Bộ trưởng Nội vụ rằng các kế hoạch hành động được xây dựng cho Thể vận hội phù hợp với mục đích đã đề ra. SRO sẽ không đảm nhận chỉ huy hoạt động đảm bảo an toàn và ninh trong thời gian diễn ra Thể vận hội. Mà sẽ:

- Chịu trách nhiệm quản lý tài chính của Chương trình trong gói tài trợ đã thỏa thuận. Tuy nhiên, ở những nơi các bộ phận khác đang hoạt động tài trợ, thì nhân viên kế toán của các bộ phận tương ứng vẫn thực thi trách nhiệm cá nhân của họ; và

- Đảm bảo cho Chiến lược được xem xét một cách bao quát tại các điểm quyết định chính và mọi khuyến nghị đều được thực hiện.

Giám đốc An ninh Olympic và Paralympic

73. SRO sẽ lãnh đạo OSD, một phần của OSCT tại Phòng Nội vụ.

74. OSD sẽ:

- Là đặc vụ của Chính phủ trong việc bảo đảm an toàn và an ninh Thế vận hội;

- Duy trì Chiến lược và bao quát toàn bộ các phương án đảm bảo An ninh và An toàn;

- Giám sát ngân sách và chương trình nâng cao năng lực;

- Quản lý liên minh các đối tác giao hàng cần thiết để thực hiện Bảo hành;

- Theo dõi tiến trình và truyền đạt nó tới các Bộ trưởng và những người có trách nhiệm;

- Đảm bảo các khả năng, kế hoạch và biện pháp hoạt động được kiểm tra và đánh giá đầy đủ;

- Giải quyết các vấn đề có thể cản trở việc giao bảo lãnh; và

- Đảm bảo các lợi ích kế thừa và rộng hơn của công tác an ninh Thế vận hội được hiện thực hóa.

Trách nhiệm chuyển giao

Cơ quan phụ trách cơ sở vật chất Olympic (ODA)

75. ODA là cơ quan công cộng được thành lập theo Luật tổ chức Thế vận hội Olympic và Paralympic Luân Đôn 2006 nhằm phát triển, xây dựng các địa điểm, cơ sở hạ tầng mới cho Thế vận hội Olympic và Paralympic cũng như chuyển đổi công năng sử dụng của chúng sau năm 2012. Là một cơ quan công cộng, ODA chịu trách nhiệm trước Chính phủ về công việc của mình.

76. Trong Chiến lược này, ODA chịu trách nhiệm:

- Áp dụng các biện pháp an toàn thích hợp (bao gồm Bảo đảm theo nguyên tắc Thiết kế và yêu cầu chuyển đổi) cho thiết kế, xây dựng địa điểm và cơ sở hạ tầng;
- Đảm bảo an toàn nơi làm việc của ODA và các công trường xây dựng;
- Cung cấp cơ sở hạ tầng cho việc bảo vệ an ninh cụ thể tại Thế vận hội Olympic và Paralympic London 2012;
- Góp phần cung cấp hệ thống giao thông hiệu quả, an ninh và an toàn; và
- Đảm bảo rằng tính an toàn và tính toàn vẹn của các địa điểm mới được xây dựng, dù là tạm thời hay vĩnh viễn được duy trì cho đến khi bàn giao cho LOCOG.

Ban tổ chức Thế vận hội Olympic và Paralympic London (LOCOG)

77. LOCOG là một công ty tư nhân Do Sở Văn hóa, Truyền thông và Thể thao thành lập để chuẩn bị và tổ chức Thế vận hội 2012. Trách nhiệm chính của nó là cung cấp các nội dung hoạt động của Thế vận hội. Phạm vi trách nhiệm rộng lớn của LOCOG bao gồm:

- Là đầu mối liên lạc duy nhất với Ủy ban Olympic quốc tế, Ủy ban Paralympic quốc tế, Ủy ban Olympic các quốc gia và các liên đoàn thể thao quốc tế;

- Tổ chức loạt các giải đấu kiểm tra trong năm trước Thế vận hội; và

- Xây dựng và quản lý các kế hoạch hoạt động cho Thế vận hội, bao gồm các lĩnh vực truyền thông, bán vé, hoạt động tài trợ và cấp phép.

78. Do tính chất và chi tiết trong công tác đảm bảo an ninh, Chính phủ và LOCOG có trách nhiệm chung đối với đảm bảo an ninh Thế vận hội. Cụ thể, trách nhiệm của LOCOG liên quan đến Chiến lược đảm bảo an toàn và an ninh Olympic và Paralympic bao gồm:

- Sự an toàn của khán giả tại các địa điểm, đặc biệt là việc cung cấp các biện pháp đảm bảo an toàn và an ninh thông thường theo luật pháp và chỉ thị hiện hành của Vương quốc Anh, đặc biệt là cuốn sách *Hướng dẫn màu Xanh* (Hướng dẫn về an toàn tại sân thể thao) và cuốn sách *Hướng dẫn màu Tím* (Hướng dẫn an toàn đối với các giải đấu: Hướng dẫn về sức khỏe, an toàn và bảo vệ trong các sự kiện âm nhạc và các sự kiện tương tự);

- Cung cấp nhân viên và thiết bị phù hợp để quản lý tìm kiếm và thực hiện việc sàng lọc người vào tất cả các địa điểm diễn ra Thế vận hội đã được xác định – những nơi cần thiết thì sẽ được tăng cường thêm các nguồn lực và khả năng chuyên môn;

- Cung cấp các biện pháp bổ sung cần thiết để kiểm soát an ninh xung quanh các địa điểm diễn ra Thế vận hội đã được xác định.

- Đảm bảo an toàn cho sân thi đấu;
- Thực hiện các bước thích hợp để xây dựng các phương án bảo vệ, ứng phó linh hoạt, và các kế hoạch quản lý sự cố tại chỗ, vào các địa điểm mới, bao gồm cả lập kế hoạch bằng cách thông báo ODA;
- Đảm bảo sự an toàn và toàn vẹn của các địa điểm mới được xây dựng, dù là tạm thời hay vĩnh viễn, được duy trì sau khi bàn giao từ ODA;
- Cấp giấy phép hoạt động cho các phương tiện sử dụng trong Mạng lưới giao thông phục vụ Olympic / Paralympic và công tác an ninh trong phạm vi những phương tiện này;
- Chịu trách nhiệm về kế hoạch vận chuyển trên các tuyến chuyên chở bên trong Công viên Olympic; và
- Hợp tác với các cơ quan thực thi pháp luật để đảm bảo cách tiếp cận thích hợp với các yếu tố bảo đảm an ninh rộng hơn, chẳng hạn như cấp giấy phép, các vấn đề an ninh nhân sự và bán vé.

79. Trách nhiệm bảo đảm an ninh của LOCOG sẽ được cấp kinh phí thông qua sự trợ cấp của Chính phủ HM với kinh phí riêng của LOCOG.

Sở giao thông vận tải

80. Sở giao thông vận tải chịu trách nhiệm về an ninh đối với các hệ thống giao thông của Vương quốc Anh và là cơ quan quản lý an ninh đối với các nhà khai thác vận tải, đóng vai trò quan trọng trong việc đảm bảo an ninh, an toàn cho các hoạt động của chính họ. Sở giao thông vận tải cũng có nhiệm vụ giám sát biện pháp của Dự án Đảm bảo An toàn Giao thông

Olympic, tập trung vào rủi ro bổ sung đối với các hệ thống giao thông của Vương quốc Anh do Thế vận hội đặt ra. Sở giao thông vận tải cũng sẽ phối hợp với các cơ quan khác, chẳng hạn như LOCOG và ODA, để đảm bảo mọi quy hoạch điều chỉnh mới cho Thế vận hội đều đáp ứng các tiêu chuẩn an toàn giao thông cần thiết.

81. Sở giao thông vận tải cũng giữ vai trò chính trong việc đảm bảo vận chuyển hiệu quả cho Thế vận hội và thực hiện được sự liên kết và hiệp lực tối đa giữa các mục tiêu đảm bảo an ninh và vận chuyển.

Thị trường thành phố Luân Đôn

82. Thị trường Thành phố Luân Đôn là đồng chủ tịch của Hội đồng Olympic, nơi điều phối việc cung cấp toàn bộ Thế vận hội 2012 và di sản của nó. Cùng với LOCOG và Hiệp hội Olympic Vương quốc Anh, Thị trường là người ký kết bản Hợp đồng giữa thành phố chủ nhà với Ủy ban Olympic quốc tế.

Thị trường đóng góp gói tài trợ của khu vực công cho Thế vận hội và được mời tham dự HA (OPG) theo yêu cầu.

83. Thị trường cũng điều phối chương trình Hành động của Thành phố đại diện cho Olympic Luân Đôn 2012. Chương trình này chịu trách nhiệm cung cấp các dịch vụ trong thời gian diễn ra Thế vận hội của Giới chức London, điều phối các dịch vụ của chính quyền địa phương London và sự kết hợp của chúng với các dịch vụ công cộng khác.

Các dịch vụ khẩn cấp

84. Trách nhiệm của các dịch vụ khẩn cấp trong Thế vận hội Olympic và Paralympic sẽ phù hợp với các nghĩa vụ pháp lý và luật pháp hiện hành.

85. Phần lớn các dự án trong Chương trình đảm bảo An toàn và An ninh Olympic và Paralympic được ủy quyền bởi Tổng cục An ninh Olympic và Paralympic tại Cơ quan An ninh và Chống khủng bố cho Sở cảnh sát với tư cách là Đối tác điều phối chuyên giao (DCP).

Các chức năng nhiệm vụ của DCP đặt dưới sự giám sát của Cơ quan Điều phối an ninh Olympic quốc gia (NOSC) đại diện cho Ngành Dịch vụ ở Anh và xứ Wales, được hỗ trợ bởi liên danh giữa ngành Dịch vụ Cảnh sát Đô thị /Hiệp hội Viên chức Cảnh sát Trưởng và Đội Điều phối Cảnh sát Olympic và Paralympic.

86. NOSC là cơ quan cảnh sát điều phối chính trong việc cung cấp hoạt động an toàn và an ninh quốc gia, như được nêu trong Chiến lược này và Khái niệm về hoạt động đảm bảo an toàn và an ninh bao trùm. NOSC chịu trách nhiệm đưa tất cả các kế hoạch hoạt động được xây dựng bởi các cơ quan đối tác để tạo thành một Kế hoạch Quốc gia đảm bảo an toàn cho Olympic.

Với sự hỗ trợ từ Trung tâm Điều phối và Thông tin Quốc gia của Cảnh sát, NOSC sẽ điều phối và dành ưu tiên cho những yêu cầu về các nguồn lực cảnh sát bổ sung trong thời gian diễn ra Thế vận hội.

87. Tất cả các lực lượng cảnh sát, bao gồm cả những người được trao quyền của quốc gia, ví dụ: Bộ Cảnh sát Quốc phòng, Cảnh sát Giao thông Anh và các lực lượng bảo vệ các địa điểm tổ chức Thế vận hội, chịu trách nhiệm bảo vệ tính mạng và tài sản, phòng ngừa, phát hiện tội phạm và duy trì sự bình yên. Họ sẽ:

- Phối hợp với LOCOG và các cơ quan khác để giảm thiểu tội phạm liên quan đến Thế vận hội và đưa những kẻ phạm tội ra công lý một cách nhanh chóng và hiệu quả;

- Tư vấn và hướng dẫn cho ban tổ chức, bao gồm cả tư vấn về công tác an ninh có liên quan tương ứng với mức độ đe dọa;
- Kiểm soát và tạo điều kiện để mọi người thực hiện quyền hội họp và phản kháng hòa bình;
- Thực hiện kiểm soát hiệu quả đối với các sự cố phát sinh từ những cuộc thi đấu thể vận hội, đảm bảo rằng có kế hoạch bổ sung, kế hoạch phân phối hoạt động và kế hoạch dự phòng của LOCOG cũng như các kế hoạch phối hợp linh hoạt, rộng lớn hơn giữa nhiều cơ quan;
- Cung cấp các nguồn lực chuyên môn tại địa điểm, bao gồm các chuyên gia về vũ khí, chuyên gia về vũ khí hóa, sinh học và thiết bị nổ để hỗ trợ thực hiện tìm kiếm và sàng lọc, ứng phó với các sự cố;
- Tư vấn và bảo vệ những người được bổ nhiệm;
- Tư vấn và hướng dẫn cho các nhà tổ chức sự kiện văn hóa, bao gồm tư vấn an ninh có liên quan tương xứng với mức đe dọa và phù hợp với hướng dẫn quốc gia về vấn đề đó;
- Tư vấn về chuyên môn, với tư cách là chuyên gia tư vấn theo luật định, cho chính quyền địa phương để họ đưa ra được quyết định sáng suốt liên quan đến việc cấp giấy phép và chứng nhận an toàn cho các sự kiện công cộng có liên quan đến Thế vận hội;
- Áp dụng phương pháp đánh giá rủi ro đã thống nhất;
- Thiết lập các phương án chiến lược cục bộ, phản ánh đầy đủ trách nhiệm của họ trong đó phù hợp với Chiến lược Tổng thể này; và
- Được sự hỗ trợ và điều phối của NOSC.

88. Đội cứu hỏa Luân Đôn sẽ đảm bảo tất cả các vấn đề về Dịch vụ Cứu hỏa và Cứu nạn liên quan đến Thế vận hội, phối hợp và triển khai hiệu quả các phản ứng đối với rủi ro đã xác định hoặc nhận ra, trong khung thời gian và ngân sách đã thỏa thuận. Điều này sẽ liên quan đến:

- Lập ra các kế hoạch và nguồn lực dự phòng hoạt động hiệu quả cho tất cả các địa điểm và sự kiện trong Thế vận hội, dựa trên các rủi ro đã xác định và các biện pháp cần thiết để quản lý các rủi ro đó, đảm bảo Thế vận hội an toàn cho tất cả mọi người;

- Điều phối một chương trình đảm bảo an toàn cộng đồng bằng cách tiếp tục phát triển mối quan hệ với cộng đồng địa phương và nhắm mục tiêu khác đến Vương quốc Anh trong thời gian diễn ra Thế vận hội; và

- Đề xuất các biện pháp an toàn và phòng cháy, chữa cháy theo quy định áp dụng trong thiết kế và xây dựng tất cả các địa điểm tổ chức Thế vận hội, dù là tạm thời hay vĩnh viễn, để đảm bảo cho một Thế vận hội an toàn và một di sản lâu dài cho mai sau.

89. Dịch vụ *xe cứu thương*:

- Cung cấp các mức dịch vụ thông thường cho tất cả các cộng đồng địa phương và, những nơi không thuộc phạm vi cung cấp Dịch vụ Y tế của LOCOG, các nhóm bệnh nhân liên quan đến Thế vận hội, bao gồm vận động viên, khán giả, phương tiện truyền thông và địa điểm tổ chức Thế vận hội 2012; và

- Hỗ trợ Dịch vụ Y tế của LOCOG thông qua việc cung cấp các nhân viên và phương tiện cứu thương theo quy định của Bộ

Y tế, biên bản ghi nhớ và dịch vụ xe cứu thương đã thỏa thuận hay các thỏa thuận về cấp độ dịch vụ với LOCOG.

Cơ quan an ninh Biên giới Anh (UKBA)

90. UKBA chịu trách nhiệm đảm bảo an ninh biên giới và tuân thủ pháp luật nhập cư. UKBA sẽ:

- Đóng góp vào việc xây dựng và triển khai dự án đảm bảo danh tính của OSD từ và LOCOG, bằng việc đảm bảo hệ thống kiểm tra và cấp giấy phép cho tất cả người đăng ký tham gia Thế vận hội, bao gồm lực lượng lao động, VDV, quan chức, cán bộ

- Tạo điều kiện cho hành khách và hàng hóa qua biên giới trước và trong thời gian tổ chức Thế vận hội; và

- Phối hợp với LOCOG, ODA và giới chủ lao động địa phương để kiểm tra chính xác người lao động về việc lạm dụng danh tính và “quyền làm việc”, sao cho chỉ những người có lý lịch hợp pháp mới được nhận vào làm việc.

91. Chính quyền địa phương sẽ chịu trách nhiệm:

- Quản lý các yêu cầu mà Thế vận hội đặt ra cho chính quyền địa phương và những bộ phận đáp ứng khác, ví dụ như cấp giấy chứng nhận an toàn và tương đương cho các sự kiện công cộng liên quan đến Thế vận hội;

- Quản lý các khu vực địa phương và nhu cầu địa phương theo tiêu chuẩn phù hợp để đảm bảo rằng các mục tiêu cốt lõi của Thế vận hội được đáp ứng phù hợp với nhu cầu kiểm soát; và

- Đảm bảo lưu lượng giao thông được thông thoáng trên mạng lưới đường giao thông địa phương thông qua giao trách nhiệm cho giới chức giao thông địa phương.

92. Liên hiệp các tổ chức CTXH địa phương (LRFs) là cơ chế chính cho sự hợp tác của nhiều cơ quan trong việc chuẩn bị ứng phó và quản lý hậu quả của các tình huống khẩn cấp, căn cứ theo các khu vực phân công của lực lượng cảnh sát, và thành viên được rút ra từ đại diện của các bộ phận đáp ứng Cấp 1 và Cấp 2 theo quy định của Bộ luật Dân sự. Phạm vi chức trách của Liên hiệp các tổ chức CTXH địa phương bao gồm hỗ trợ cho việc phối hợp nhiều cơ quan, các giao thức, giáo lý khác, điều phối việc kiểm tra và thực thi nhiệm vụ của các tổ chức CTXH địa phương. Do đó, Liên hiệp các tổ chức CTXH địa phương có vai trò chính trong việc đảm bảo các kế hoạch của địa phương được xác thực và khả năng liên kết được thực thi hiệu quả cho Thế vận hội. Trong thời gian diễn ra Thế vận hội, nhiều thành viên của Liên hiệp sẽ có đại diện trong các Nhóm Điều phối Chiến lược của nhiều cơ quan, phối hợp ứng phó với các thách thức phát sinh ở cấp địa phương.

93. Các cơ quan cảnh sát, bao gồm cả Cơ quan Cảnh sát Thủ đô, có nghĩa vụ theo luật định của Đạo luật Cảnh sát 1996 để bảo đảm việc duy trì lực lượng cảnh sát thực sự có hiệu lực và có tác dụng tốt đối với khu vực của mình. Trong môi trường Thế vận hội, điều này bao gồm bảo vệ di sản, sự gắn kết cộng đồng và đảm bảo không vi phạm chính sách. Trong trường hợp cần thiết, cơ quan cảnh sát sẽ phê chuẩn việc dừng hoạt động.

Chỉ huy hoạt động, phối hợp và liên lạc

94. Trong thời gian tổ chức Thế vận hội, hoạt động đảm bảo an toàn và an ninh sẽ bao gồm một loạt các hoạt động được chỉ huy tại địa phương nhưng được điều phối trên toàn quốc. Việc điều phối tầm quốc gia của hoạt động đảm bảo an toàn và an

ninh trong thời gian diễn ra Thế vận hội sẽ được thực hiện dưới sự lãnh đạo của NOSC. NOSC sẽ phối hợp với một số cơ quan đối tác, bao gồm ACSO trong Cơ quan Cảnh sát Đô thành về các vấn đề liên quan đến khủng bố và Trung tâm điều hành chính của LOCOG.

NOSC sẽ được hỗ trợ bởi Trung tâm Điều phối Olympic Quốc gia, qua đó các mối liên kết sẽ được duy trì với các sỹ quan Chỉ huy, ACSO, Trung tâm Điều phối Quốc gia về CT và, khi cần, Trung tâm Điều phối Chiến lược.

95. Phòng Chỉ dẫn trực thuộc Văn phòng Nội các (COBR) dành cho Thế vận hội Olympic và Paralympic sẽ cung cấp diễn đàn trực tuyến để chia sẻ thông tin và cân nhắc các rủi ro để có sự phối hợp giữa các bộ phận cấp cao, và kích hoạt quá trình ra quyết định nhanh chóng nhằm giảm thiểu rủi ro. Trách nhiệm cung cấp dịch vụ của chính phủ liên quan đến Thế vận hội London 2012 sẽ thuộc về các bộ phận và cơ quan cung cấp dịch vụ.

Trong thời gian tổ chức Thế vận hội, việc phối hợp các phương án ứng phó với các sự cố và tình huống không liên quan đến Thế vận hội cũng sẽ được xử lý thông qua mô hình này.

96. Trong tình huống khẩn cấp đe dọa hoặc gây thiệt hại nghiêm trọng cho sức khỏe của con người, môi trường hoặc an ninh ở Anh, Phòng Chỉ dẫn trực thuộc Văn phòng Nội các dưới hình thức thích hợp khác, bao gồm cả Đơn vị kiểm soát Tình huống, sẽ trực tiếp điều phối hành động phản ứng. Ví dụ, trong trường hợp lũ lụt, một cuộc họp COBR sẽ được triệu tập dưới hình thức Ủy ban phòng vệ dân sự.

Cam kết

97. Cam kết là thủ tục pháp lý nhằm đảm bảo sự Bảo lãnh của Chính phủ đối với việc tổ chức một Thế vận hội an toàn và đảm bảo an ninh trật tự sẽ được đáp ứng. Giải pháp đảm bảo cho an toàn và an ninh cho Olympic và Paralympic đã được Hội đồng an ninh Olympic phê duyệt vào tháng 10 năm 2010.

98. Cam kết là cần thiết trên toàn bộ hoạt động đảm bảo An toàn và an ninh của Thế vận hội, không chỉ đối với các năng lực tăng thêm cho năm 2012 do Phòng Nội vụ tài trợ mà còn cho toàn bộ Thế vận hội.

99. Cam kết sẽ hướng tới ba lĩnh vực:

- Cam kết về hiệu suất hoạt động: có đủ các năng lực mới và hiện có để giảm thiểu rủi ro nhằm bảo đảm an toàn và an ninh của Thế vận hội không?

- Cam kết về kế hoạch hoạt động: các kế hoạch hoạt động của chúng ta có mang lại kết quả hoạt động cần thiết không ?

- Cam kết đã sẵn sàng cho toàn bộ Thế vận hội: việc cung cấp nguồn lực đảm bảo an toàn và an ninh của Thế vận hội có tương thích với hoạt động của Thế vận hội rộng lớn hơn không?

100. Kiểm tra và thực hiện hành động là một phần quan trọng của cam kết và sẽ có hội đồng riêng (Hội đồng kiểm tra và thực hiện hành động đảm bảo an toàn và an ninh Olympic). Chiến lược kiểm tra và thực hiện hành động sẽ phù hợp với toàn bộ cam kết và hội đồng sẽ báo cáo với Hội đồng An ninh Olympic (OSB).

Đảm bảo chi phí

101. Theo các nguyên tắc của Bộ tài chính Vương quốc Anh, mỗi bộ phận chịu trách nhiệm đối với việc thỏa thuận, tài trợ và giám sát các chi phí bổ sung của các cơ quan và tổ chức mà mình là nhà tài trợ. Chi phí bổ sung có nghĩa là chi phí làm tăng thêm khoản chi tiêu của người nộp thuế.

102. Một số cơ quan cũng có thể được yêu cầu chuyển một phần hoạt động và ngân sách hiện có của họ sang cho công tác đảm bảo an ninh Thế vận hội. Vì làm như vậy không làm tăng thêm chi phí của người nộp thuế, chúng được phân là loại chi phí không được tính trong gói tài trợ.

Kiểm soát tài chính

103. Tài trợ bổ sung sẽ chỉ được phát hành khi phát sinh một đề án hoạt động chi tiết, trong đó nêu ra những công việc gì được đề nghị chi tiêu để giảm thiểu những rủi ro. Các đề án cũng cần phải chứng minh rằng bất kỳ khoản mua sắm nào có liên quan hiện đang được tiến hành một cách hiệu quả và tiết kiệm nhất có thể. Khả năng chi trả cũng cần phải được xem xét.

104. Hội đồng An ninh Olympic (OSB) sẽ đảm bảo trách nhiệm chung trong việc cung cấp Chương trình trong phạm vi tài trợ đã thỏa thuận và sẽ đồng ý tổ chức nào sẽ lãnh đạo các lĩnh vực công việc cụ thể, ngân sách chỉ định, thời gian và các tiêu chuẩn chung.

105. Tháng 12 năm 2010, các Bộ trưởng tuyên bố rằng vẫn để sẵn khoản tài trợ trị giá 600 triệu bảng bổ sung cho công tác đảm bảo an toàn và an ninh Olympic và Paralympic nếu cần thiết, mặc dù Chính phủ tin rằng có thể cung cấp chương trình

đầy đủ với trị giá 475 triệu Bảng. Là phần chia sẻ trách nhiệm của LOCOG và trách nhiệm của chính phủ đối với công tác đảm bảo an ninh tại các địa điểm tổ chức Thế vận hội, Chính phủ cũng tuyên bố sẽ cung cấp 280 Bảng cho LOCOG để đáp ứng chi phí cho công tác đảm bảo an ninh các địa điểm Thế vận hội./.

***Bình Nguyên, Hồng Anh, Thanh Hiền biên dịch theo:
(London 2012 Olympic and Paralympic safety and security
Strategy)***

CÁC VỤ KHỦNG BỐ ĐÂM MÁU TRONG LỊCH SỬ THỂ THAO THẾ GIỚI

1. Olympic Munich 1972

Thế vận hội mùa hè 1972 diễn ra tại Munich (Đức) chứng kiến một trong những vụ tấn công tồi tệ nhất lịch sử thể thao thế giới. Ngày 5/9/1972, nhóm khủng bố người Palestine, “Black September” bất ngờ đột nhập vào làng Olympic, bắt cóc 11 vận động viên (VĐV) của đoàn thể thao Israel và ra yêu sách đòi thả 234 tù nhân Palestine đang bị giam giữ tại Israel. Do không được đáp ứng yêu cầu, nhóm khủng bố đoạt mạng 2 VĐV. Cuộc đọ súng sau đó tại sân bay Munich khiến 9 VĐV còn lại và 5 trong 8 phần tử khủng bố thiệt mạng. Cảnh sát nước chủ nhà sau đó phải nhận rất nhiều chỉ trích do không đảm bảo công tác an ninh ở sự kiện thể thao lớn nhất hành tinh.

2. Giải marathon Boston

Ngày 15/4/2013, hai quả bom phát nổ gần vạch đích tại giải marathon nổi tiếng Boston (Mỹ) khiến 3 người thiệt mạng và 282 người khác bị thương. Dựa vào camera an ninh, cảnh sát xác định kẻ tình nghi là hai anh em Tamerlan (26 tuổi) và Dzhokhar Tsarnaev (19 tuổi), di cư từ vùng Bắc Kavkaz (Nga) sang Mỹ từ năm 2002 và đều theo đạo Hồi. Sau nhiều cuộc vây ráp, truy lùng, Tamerlan bị cảnh sát bắn gục rạng sáng 19/4, trong khi Dzhokhar cũng bị bắt vào buổi chiều cùng ngày.

3. Bán kết Champions League 2001/2002

Ngay trước thềm trận bán kết lượt về Champions League 2001/2002 giữa Real Madrid và Barcelona, cảnh sát Tây Ban Nha kịp thời phá kịp thành công quả bom được đặt gần sân vận động Bernabeu. Một chiếc xe chở bom khác cũng phát nổ khiến 17 người bị thương. Dù đối mặt với nguy cơ khủng bố, trận siêu kinh điển vẫn diễn ra. Cảnh sát sau đó đã bắt giữ 11 người tham gia vụ tấn công này, tất cả đều thuộc nhóm ly khai xứ Basque, ETA.

4. CAN 2010

Ngày 8/1/2010, chiếc xe bus chở đội tuyển Togo khi đang trên đường di chuyển sang Angola tham dự Vòng chung kết cúp các quốc gia châu Phi (CAN) bất ngờ bị các tay súng đội mũ che mặt tấn công. Kết quả, lái xe, trợ lý huấn luyện viên Abalo Amelete, người phụ trách truyền thông Stanislas Ocloo thiệt mạng, trong khi 9 người khác bị thương, bao gồm cả thủ môn Kodjovi Obilale và hậu vệ Serge Akakpo. Nhóm phiến quân ly khai thuộc Mặt trận giải phóng Cabinda (FLEC) được cho đứng sau vụ khủng bố trên.

5. Olympic Atlanta 1996

Rạng sáng ngày 26/7/1996, ba quả bom tự chế được giấu trong một ba lô quân dụng phát nổ gần công viên Olympic Centennial khiến 2 người thiệt mạng và 111 nạn nhân khác bị thương. Vụ tấn công đã thực sự làm rung chuyển kỳ thể vận hội trên đất Mỹ. Phải mất tới 7 năm, cảnh sát mới tóm được thủ phạm Eric Robert Rudolph. Động cơ gây án của cựu chuyên gia chất nổ từng làm việc trong quân đội chỉ do muốn làm nước Mỹ bẽ mặt trước thế giới. Rudolph sau đó bị kết án tù chung thân.

6. Thảm sát đội bóng Colombia

Tháng 10/2009, 10 cầu thủ thuộc đội bóng nghiệp dư Los Maniceros (Colombia) bị giết gần biên giới giữa Colombia và Venezuela. Theo giới truyền thông hai nước, vụ thảm sát được thực hiện bởi nhóm chiến binh du kích người Colombia sau khi không đòi được tiền chuộc.

7. Đội tuyển taekwondo Iraq

Ngày 17/5/2006, 15 thành viên của đội tuyển quốc gia taekwondo Iraq bị bắt cóc trên đường cao tốc khi trên đường đến Jordan tham dự một giải đấu. Nhóm phần tử hồi giáo cực đoan bản địa được cho đã thực hiện vụ tấn công trên. Bất chấp những nỗ lực tìm kiếm, các nạn nhân không bao giờ được trở về đoàn tụ với gia đình.

8. Giải marathon Sri Lanka 2008

Cuộc thi marathon mừng năm mới diễn ra ngày 6/4/2008 tại Sri Lanka bỗng chốc biến thành thảm họa tang thương khi một kẻ liều chết kích nổ quả bom y mang trong người. Vụ tấn công khiến 15 người thiệt mạng, trong đó có cả một vị bộ trưởng của Sri Lanka, và hơn 100 người khác bị thương. Tổ chức vũ trang “Những con hổ giải phóng Tamil” không lâu sau đó đã đứng ra nhận trách nhiệm.

9. Đội tuyển Cricket Sri Lanka

Một năm sau đó, thể thao Sri Lanka tiếp tục phải đón nhận thêm một tội ác kinh hoàng. Ngày 3/3/2009, chiếc xe bus chở các thành viên đội tuyển cricket nước này bị hơn chục tay súng thuộc nhóm khủng bố Lashkar-e-Jhangvi tấn công khiến 14 người thiệt mạng, trong đó có 6 thành viên đội tuyển quốc gia Sri Lanka, 6 cảnh sát Pakistan và 2 thường dân.

10. Trận đấu cricket Pakistan - New Zealand

Ngày 8/5/2002, tổng cộng 14 người, gồm: 11 chuyên gia hải quân Pháp, 2 người Pakistan và chuyên gia vật lý trị liệu của nước chủ nhà, thiệt mạng sau vụ đánh bom tự sát bên ngoài khách sạn đóng quân của đội tuyển cricket New Zealand tại thành phố Karachi (Pakistan).

Hồng Anh tổng hợp

THÔNG TIN TỔNG HỢP

TRUNG TÂM THÔNG TIN THỂ DỤC THỂ THAO

36 Trần Phú – Ba Đình – Hà Nội

ĐT: 024.3747.2958 – 024.3747.5254; Fax: 024.37471981

Email: banbientap@tdtt.gov.vn

Website: www.tdtt.gov.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản và nội dung:

Giám đốc Trung tâm Thông tin TĐTT

Tổng biên tập Trang tin Điện tử thể thao Việt Nam

TS. ĐÀM QUỐC CHÍNH

Biên tập:

Ths. Ngô Thịnh Hường

Biên dịch:

Thu Hà, Hồng Anh, Bình Nguyên

Hồng Hạnh, Hải Yến, Thanh Hiền

Trình bày:

Bảng Nguyễn